

ROMÂNIA
JUDEȚUL BACĂU
MUNICIPIUL ONEȘTI
CONSILIUL LOCAL

HOTĂRÂRE

privind aprobarea amenajamentului pastoral al Municipiului Onești

Consiliul local al municipiului Onești, întrunit în ședința ordinară în data de 18 decembrie 2024;

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 76881/12.12.2024 al Primarului municipiului Onești – Jilcu Adrian, Raportul de specialitate nr. 76937/12.12.2024 al Compartimentului cadastru și Registrul Agricol din cadrul Direcției urbanism, precum și Avizul Comisiei de studii și prognoze economico-sociale, buget, finanțe, agricultură și administrarea domeniului public și privat, servicii publice și comerț, al Comisiei pentru urbanistică, realizarea lucrărilor publice și protecția mediului înconjurător și Avizul Comisiei pentru administrație publică, juridică, apărarea ordinii publice, respectarea drepturilor și libertăților cetățenilor și disciplinei;

Ținând seama de prevederile art. 6 și art. 9 alin (9) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificare și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, prevederile art. 8 și art. 9 din Hotărârea de Guvern nr. 1064/2013 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, Hotărârea Guvernului nr. 214/2017 pentru aprobarea procedurii privind asigurarea fondurilor necesare pentru realizarea amenajamentelor pastorale ale suprafețelor de pajiști permanente, precum și pentru modificarea și completarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor O.U.G. nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, aprobate prin H.G.R. nr. 1064/2013; ;

În temeiul art. 129 alin. (1), alin. (2) lit. c) și alin. (6) lit. c), art. 139 alin. (3) lit. e), art. 196 alin. (1) lit. a) și art. 354 din Ordonanța de urgență nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare;

HOTĂRĂȘTE:

Art. 1. – Se aprobă amenajamentul pastoral al Municipiului Onești conform Anexei ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. – Amenajamentul pastoral prevăzut la art.1 este valabil pentru o perioadă de 10 ani.

Art. 3. – Cu aducerea la îndeplinire a prevederilor prezentei hotărâri se desemnează Primarul municipiului Onești, prin Compartimentul cadastru și Registrul Agricol din cadrul Direcției urbanism.

Art.4. – Prezenta hotărâre se va comunica prin grija Secretarului general al municipiului Onești:

- Instituției Prefectului - județul Bacău;
- Primarului municipiului Onești;
- Compartimentului cadastru și Registrul Agricol din cadrul Direcției urbanism.

Nr. 286
din 18 decembrie 2024
SD/BR

- ANEXA
la HOTĂRÂREA NR. 286
din 18.XII.2024

AMENAJAMENT PASTORAL PENTRU PAJIȘTILE DIN MUNICIPIUL ONEȘTI, JUD. BACĂU

BACĂU
- 2024 -

ELABORATOR:

**GRUPUL DE LUCRU CONSTITUIT LA NIVELUL U.A.T. MUNICIPIUL
ONEȘTI, CONFORM ART.9, ALIN (10) DIN OUG 34/2013,
MODIFICATĂ
Ordinul Prefectului nr. 85/10 aprilie 2018, Anexa 3**

**Inginer,
Gică Pîslaru
Direcția pentru Agricultură Județeană Bacău**

**Pedolog,
Ionuț Claudiu Saulea
Oficiul de Studii Pedologice și Agrochimice**

**Inginer,
Iosif Călugăru
Direcția pentru Agricultură Județeană Bacău**

**Viceprimar
Găburel Claudiu Rázvan
Primăria municipiului Onești**

**Dumitrașcu Georgiana
Consilier principal Compartiment Cadastru și Registru Agricol, Direcția Urbanism
Primăria municipiului Onești**

**Strugaru Raluca
Consilier principal Compartiment Cadastru și Registrul Agricol, Direcția Urbanism
Primăria municipiului Onești**

**BENEFICIAR:
UNITATEA ADMINISTRATIV TERITORIALĂ
MUNICIPIUL ONEȘTI**

CUPRINS

INTRODUCERE		3
CAPITOLUL 1	SITUAȚIA TERITORIAL-ADMINISTRATIVĂ	
	1.1 Amplasarea teritorială a localității	8
	1.2 Denumirea deținătorului legal	10
	1.3 Documente care atestă dreptul de proprietate sau deținere legală. Istoricul proprietății	11
	1.4 Gospodărirea anterioară a pajiștilor din amenajament	12
CAPITOLUL 2	ORGANIZAREA TERITORIULUI	
	2.1 Denumirea trupurilor de pajiști care fac obiectul acestui studiu	14
	2.2 Amplasarea teritorială a trupurilor de pajiște. Vecinii și hotarele pajiștii	15
	2.3 Constituirea și materializarea parcelarului și subparcelarului descriptiv	16
	2.4 Baza cartografică utilizată	16
	2.5 Suprafața pajiștilor. Determinarea suprafețelor	17
	2.6. Enclave	17
CAPITOLUL 3	CARACTERISTICI GEOGRAFICE ȘI CLIMATICE	
	3.1 Indicarea zonei geografice și caracteristicile reliefului	18
	3.2 Altitudine, expoziție, pantă	19
	3.3 Caracteristici geologice și pedologice	20
	3.4 Rețeaua hidrografică	23
	3.5 Date climatice	24
CAPITOLUL 4	VEGETAȚIA	
	4.1 Date fitoclimatice	26
	4.2 Descrierea tipurilor de stațiune	26
	4.3 Principalele specii de plante din vegetația pajiștilor studiate	27
	4.4 Principalele tipuri de pajiști și răspândirea lor	29
	4.5 Habitatele de pajiști	29
	4.6 Descrierea vegetației lemnoase	30
CAPITOLUL 5	CADRUL DE AMENAJARE	
	5.1 Procedee de culegere a datelor din teren	31
	5.2 Obiective social – economice și ecologice	31
	5.3 Stabilirea modului de folosință a pajiștilor	32
	5.4 Fundamentarea amenajamentului pastoral	32
CAPITOLUL 6	ORGANIZAREA, ÎMBUNĂȚĂȚIREA, DOTAREA ȘI FOLOSIREA PAJIȘTILOR	
	6.1 Aspecte generale privind stabilirea metodelor de îmbunătățire a covorului ierbos	45
	6.2 Lucrări preliminare de punere în valoare a pajiștilor	45
	6.3 Metode de îmbunătățire a covorului ierbos prin fertilizare	50
	6.4 Metode de îmbunătățire prin supraînsămânțare și reînsămânțare a pajiștilor	50
	6.5 Folosirea pajiștilor	53
	6.6 Construcții și dotări zoopastorale	57
CAPITOLUL 7	DESCRIERE PARCELARĂ	64
CAPITOLUL 8	DIVERSE	
	8.1 Data intrării în vigoare a amenajamentului. Durata acestuia.	99
	8.2 Colectivul de elaborare a prezentei lucrări	99
	8.3 Hărțile ce se atașează amenajamentului	100
	8.4 Evidența lucrărilor executate anual pe fiecare parcelă	100
BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ		101

INTRODUCERE

Pajiștile reprezintă suprafețe de terenuri acoperite cu vegetație ierboasă. În ele se întâlnește un complex mare de specii de plante aparținând diferitelor familii: dintre acestea, gramineele perene se instalează, de regulă, ca dominante. Dacă la vegetația constituită din speciile de plante superioare se adaugă plantele inferioare, microorganismele și fauna, atunci se poate face o imagine despre formațiunea complexă de viață reprezentată de o pajiște.

Populațiile diverselor specii de plante superioare, plante inferioare, animale, microorganismele care se întâlnesc într-o pajiște nu reprezintă o simplă alăturare spațială întâmplătoare. Între indivizii aceleiași specii, între populațiile diverselor specii (plante, animale, microorganismele), între biocenoză în totalitate și factorii fizico-chimici ai mediului se creează interrelații specifice de mare complexitate, reprezentând în ansamblu o unitate funcțională, un ecosistem caracteristic.

Pajiștile reprezintă:

- Sursă de hrană pentru animalele domestice. O mare parte din furajele succulente și fibroase necesare pentru creșterea animalelor sunt obținute de pe pajiștile naturale.
- Habitat și sursă de hrană pentru animalele sălbatice. Majoritatea speciilor de animale sălbatice își au sursa primară de hrană în iarba pajiștilor.
- Mijloc de prevenire și combatere a eroziunii solului. Ierburile au o capacitate înaltă de absorbție a apei, de reținere și de ridicare a capacității solului pentru apă. Pajiștile folosite rațional reprezintă un excelent mijloc de prevenire și combatere a eroziunii solului.
- Mijloc de îmbunătățire a structurii și fertilității solului.

Pajiștile permanente, de regulă amplasate în extravilanul localităților, sunt terenuri agricole consacrate producției de iarbă (masă verde ori fân) recoltată prin pășunat sau cosire, care nu au făcut parte din sistemul de rotație a culturilor din exploatare timp de cel puțin 5 ani sau mai mult, așa cum este prevăzut la art.4 alin.(1) lit.(h) din Regulamentul (UE) nr.1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013, de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune.

Prezentul Amenajament pastoral este conform cu Ghidul de întocmire a amenajamentelor pastorale, realizat de către Institutul de Cercetare Dezvoltare pentru Pajiști Brașov, Editura Capolavora Brașov, 2014.

Reglementarea organizării, administrării și exploatării pajiștilor permanente

Modalitatea de administrare a pajiștilor aparținătoare unei localități, reprezintă felul în care se asigură managementul unei pajiști, respectiv organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente (conform Ordonanței de urgență a Guvernului - OUG nr. 34/2013, cu modificările ulterioare).

Toate problemele și rezolvările acestora vor trebui să fie introduse în „**planurile de amenajamente pastorale**” ale pajiștilor permanente, precum și prin respectarea de către autoritățile administrației publice locale a obligațiilor prevăzute de lege în acest domeniu.

Legislația în domeniu face referire la:

- Ordonanța de urgență a Guvernului - OUG nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr.18/1991 cu modificările și completările ulterioare;
- Legea nr.86 din 27.06.2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991;
- Ordin nr. 544 din 21 iunie 2013, privind metodologia de calcul a încărcăturii optime de animale pe hectar de pajiște;
- Hotărârea nr. 1.064 din 11 decembrie 2013, privind Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991,
- Hotărârea nr. 78/2015 privind modificarea și completarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.064/2013;
- Hotărârea nr. 214 din 12 aprilie 2017 pentru aprobarea procedurii privind asigurarea fondurilor necesare pentru realizarea amenajamentelor pastorale ale suprafețelor de pajiști permanente, precum și pentru modificarea și completarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1064/2013;
- Hotărârea nr. 643 din 7 septembrie 2017 privind modificarea și completarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.064/2013;

- Lege nr. 44 din 19 ianuarie 2018 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991.
- LEGE nr. 415 din 19 decembrie 2023 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2023 pentru stabilirea unor măsuri necesare optimizării procesului de implementare a proiectelor de infrastructură finanțate din fonduri externe nerambursabile, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

În vederea asigurării unui management corespunzător a trupurilor de pajiști permanente, trebuie să fie utilizate atât instrumente tehnice și juridice de specialitate, cât și instrumente de ordin financiar fără de care nu ar fi posibilă materializarea măsurilor tehnice și juridice.

Conform **HG 1064 din 11/12/2013**, Art. 4, administrarea pajiștilor aflate în domeniul public și/sau privat al comunelor, orașelor, municipiilor și al municipiului București se face de către consiliile locale, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

În administrarea pajiștilor unui U.A.T. sau localități, principalul instrument utilizat este planul de management, respectiv modul de gestionare a pajiștilor ce se stabilește prin **amenajament pastoral**, ce îndeplinește un dublu rol, fiind atât un instrument juridic (solicitat și prevăzut de lege), cât și un instrument tehnic (necesită implicarea specialiștilor în cercetare din diferite domenii și elaborarea unor seturi de măsuri tehnice care să conducă la păstrarea compoziției floristice, a ratei de creștere a plantelor și de randament al pajiștilor, pentru a asigura cerințele nutriționale ale animalelor (**OUG nr. 34/2013, ORD. nr. 544 din 21/06/2013, HG 1064 din 11/12/2013**).

Modul de gestionare a pajiștilor se stabilește prin **amenajamente pastorale**, în condițiile legii.

„**Amenajamentul pastoral**” reprezintă „documentația care cuprinde măsurile tehnice, organizatorice și economice necesare ameliorării și exploatarei pajiștilor”, în conformitate cu obiectivele de management al pajiștilor prevăzute în „Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991”, (art.1, lit. a. din **HG nr.1064 din 11/12/2013**).

Conform HG nr.1064 din 11.12.2013, amenajamentul pastoral cuprinde:

- actele care stau la baza dreptului de proprietate, inclusiv schița pajiștii sau planul cadastral;
- determinarea suprafeței pajiștii sau a porțiunilor din care se compune pajiștea, cu prezentarea denumirii, suprafeței, vecinătăților și a hotarelor;
- descrierea situației geografice și topografice a pajiștii sau a diferitelor unități în cazul în care pajiștea se compune din mai multe porțiuni;

- descrierea solului pajiștii;
- descrierea florei pajiștii;
- calitatea pajiștii;
- determinarea părților de pajiște care sunt oprite de la pășunat;
- perioada de pășunat;
- capacitatea de pășunat și încărcătura optimă;
- stabilirea căilor de acces;
- stabilirea surselor și a locurilor de adăpat;
- locurile de adăpost pentru animale și oameni;
- împărțirea pajiștii pe unități de exploatare și tarlale pentru diferite specii;
- lucrările care se execută în fiecare an pentru întreținerea și creșterea fertilității solului;
- lucrările de îmbunătățire anuală și pe termen lung;
- lucrările tehnice și instalațiile care se utilizează, cu indicarea locului de amplasare.

În condițiile art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2013, modificată, în vederea întreținerii și utilizării suprafețelor de pajiști, precum și pentru conservarea, ameliorarea și păstrarea biodiversității acestora, utilizatorii pajiștilor au obligația să aplice pe fiecare parcelă acțiunile tehnice cuprinse în proiectul de amenajament pastoral, precum și planul de fertilizare.

Întocmirea planului de fertilizare și stabilirea măsurilor agropedoameliorative se fac de către oficiile de studii pedologice și agrochimice județene.

Consiliile locale au obligația să elaboreze amenajamentul pastoral, valabil pentru toate pajiștile aflate pe unitatea administrativ-teritorială în cauză, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență 34/2013, modificată.

Potrivit **HG nr. 214 din 12.04.2017** la proiectul de amenajament se atașează planul cu amplasamentul pajiștilor permanente aflate pe teritoriul U.A.T., care va cuprinde reprezentarea grafică a suprafețelor de pajiști permanente, indiferent de forma de proprietate, însoțit de un tabel nominal în care sunt prevăzuți proprietarii și utilizatorii de pajiști, persoane fizice sau juridice.

Utilizatorul pajiștii - „crescător de animale persoană fizică având animale înscrise în Registrul național al exploatațiilor (RNE)/crescător de animale orice tip de persoană juridică de drept public sau de drept privat, constituită conform prevederilor Codului civil, având animale proprii sau ale membrilor înscrise în RNE, care desfășoară activități agricole specifice categoriei de folosință a pajiștii conform clasificării statistice a activităților

economice în Comunitatea Europeană pentru producția vegetală și animală" (art.1 lit. c. din HG nr. 1064 din 11.12.2013).

Regulamentul de utilizare și gestionare al pajiștilor, este inclus în „amenajamentul pastoral”, iar „autoritatea contractantă are obligația de a include în cadrul documentației de concesiune sau închiriere a pajiștilor amenajamentele pastorale și condiții speciale de îndeplinire a contractului, cu respectarea prevederilor legale în vigoare" (art.6 alin.(2) din HG nr. 1064 din 11.12.2013).

Regulamentele de utilizare și gestionare a pajiștilor, trebuie să fie clare, concise și să folosească un limbaj accesibil. În elaborarea rapoartelor de monitorizare a pajiștilor se va ține cont de faptul că acestea vor reprezenta argumentele științifice pe baza cărora factorii de decizie, vor lua deciziile adecvate privind măsurile de management necesare pentru gestionarea pajiștilor.

Conform O.U.G 34/2013, modificată, schimbarea categoriei de folosință a pajiștilor permanente, astfel cum a fost înregistrată la data de 1 ianuarie 2007, în alte categorii de folosință este interzisă.

Primarii, în conformitate cu hotărârile consiliilor locale, în baza cererilor crescătorilor de animale, persoane fizice sau juridice având animale înscrise în RNE, încheie contracte de concesiune/închiriere, în condițiile legii, pentru suprafețele de pajiști disponibile, proporțional cu efectivele de animale deținute în exploatație, pe o perioadă cuprinsă între 7 și 10 ani. Pentru deținătorii de animale, membri ai colectivității locale respective, se încheie contracte prin atribuire directă (art.9, alin (1) și (2) din OUG 34/2013 modificată).

Prețul concesiunii/închirierii se stabilește ținând cont de echilibrul financiar dintre valoarea producției de iarbă disponibilă și obligațiile care îi sunt impuse utilizatorului pajiștii permanente prin cheltuielile cu implementarea amenajamentului pastoral.(art.9, alin (7¹), din OUG 34/2013, modificată).

(Anexa la prezentul amenajament, prezintă un deviz de lucrări, orientativ, în funcție de lucrările executate și modul de realizare a lor (manual și/sau mecanic), pentru calculul cheltuielilor cu implementarea amenajamentului pastoral.)

De asemenea, la art. 9, alin(9) se specifică: **consiliile locale au obligația să aprobe amenajamentele pastorale, valabile pentru toate pajiștile permanente aflate pe unitatea administrativ-teritorială în cauză.**

CAPITOLUL 1

SITUAȚIA TERITORIAL – ADMINISTRATIVĂ

1.1 Amplasarea teritorială a localității

Teritoriul municipiului Onești este situat în partea central-sudică a județului Bacău, la circa 60 km SV de municipiul reședință Bacău.

Oneștiul este situat în Depresiunea Tazlău-Cășin, la o altitudine medie de 210 m. Cel mai jos punct al orașului este la 180 m pe Valea Trotușului. Cel mai înalt este la 398 m pe Dealul Perchiu.

Orașul intravilan este dispus pe terase naturale și antropice, dar și pe dealurile din preajmă, astfel se găsesc case la altitudinea medie de 300 m pe dealul Cuciu și pe albia Trotușului, la altitudinea medie de 200 m.

Tipurile de sol prezente sunt reprezentate de cernoziom și roci sedimentare (nisip și pietriș). Fertilitatea solului este asigurată de însușirile fizice, hidrofizice și biochimice, având un conținut ridicat de humus de bună calitate, reacție neutră sau slab acidă și o bună aprovizionare cu elemente nutritive asimilabile.

Din punct de vedere geomorfologic Municipiul Onești face parte din unitatea dealurilor subcarpatice, fiind așezat la confluența râurilor Tazlău și Trotuș, cu afluenții Oituz și Cășin.

Pe partea dreaptă a râurilor Trotuș și Tazlău sunt dezvoltate terase neexistând pericol de inundații, singurele zone cu risc de inundații fiind reprezentate de lunca inundabilă adiacentă albiilor majore ale râurilor.

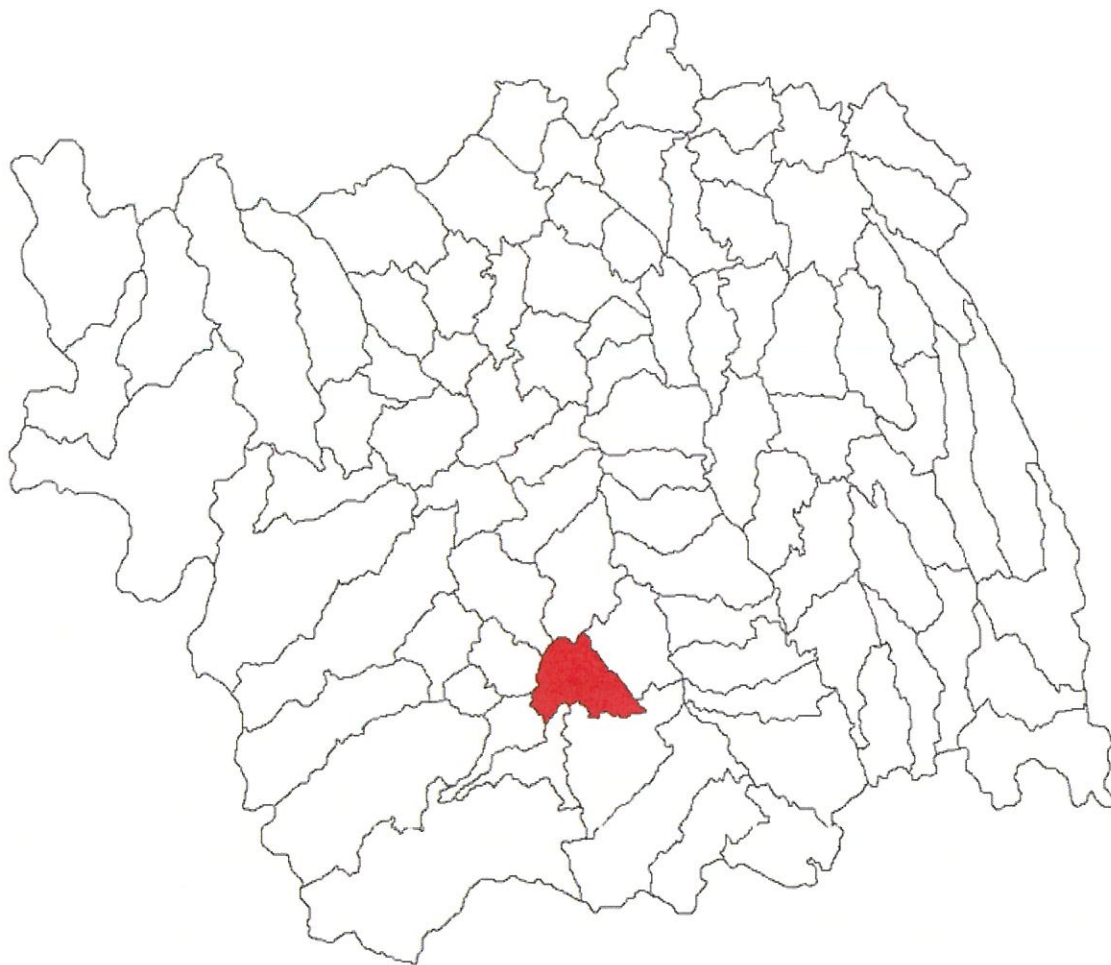
Municipiul Onești este format din localitățile componente Borzești, Onești (reședința) și Slobozia.

Coordonatele geografice ale localității sunt: 46°15'N 26°46'E

Municipiul Onești se învecinează:

- La nord - comunele Bârsănești, Helegiu și Gura Văii
- La est - comunele Ștefan cel Mare
- La sud - comunele Cășin și Buciumi
- La vest - comunele Bogdănești și Târgu Trotuș

Amplasarea municipiului Onești în cadrul județului Bacău

Prezentul Amenajament pastoral pentru pajiștile din municipiul Onești, județul Bacău este realizat pentru suprafața de 815,2240 ha, din care 248,47 ha izlaz municipal (pășune și neproductiv), 302,91 pășuni și fânețe (rezervă) ce se află la dispoziția Comisiei Locale, iar diferența aparține persoanelor fizice și juridice. Aceste terenuri cu pajiști aparțin (conform adresei înaintate de primăria municipiului Onești cu nr. 11818 din 02.05.2018) de:

- Consiliului Local Onești, prin H.C.J. nr. 6746, din 23.07.2002 privind rectificarea suprafețelor validate inițial, prin H.C.J. nr. 68, din 31.10.1991, de la Municipiul Onești;
- Consiliul Local Onești, prin H.C.L. nr. 12, din 09.04.2002, privind aprobarea reactualizării izlazului municipal aflat în administrarea Municipiului Onești;

- Persoane fizice și juridice din zonă, care totalizează 160,4425 ha pășune și 103,4023 ha fâneată.

Amenajament pastoral pentru pajiștile din municipiul Onești, județul Bacău este defalcat pe 11 trupuri (Tabel 1.1).

Tabel 1.1

Nr. crt.	Teritoriul administrativ	Nr. trup pășune	Denumire trup pășune	Bazin hidrografic	Suprafețe pe folosințe – ha –		Suprafață trup -ha-
					Pș	Fn	
1	Onești	1	Slobozia (izlaz)	Râul Trotuș	96,4700	-	96,4700
2	Onești	2	Hodoroaia (izlaz)	Râul Trotuș	47,3500	-	47,3500
3	Onești	3	Perchiu - Balaban (izlaz)	Râul Trotuș	74,5600	-	74,5600
4	Onești	4	Buhoci (izlaz)	Râul Trotuș	30,0900	-	30,0900
5	Onești	5	PF *) – Rotunda	Râul Trotuș	17,9187	6,2113	24,1342
6	Onești	6	PF *) – Hodoroaia	Râul Trotuș	14,0986	-	14,0986
7	Onești	7	PF *) – Perchiu – Caraclau - Balaban	Râul Trotuș	77,0187	29,7550	106,7737
8	Onești	8	PF *) – Zona industrială – Borzești	Râul Trotuș	8,5395	-	8,5395
9	Onești	9	PF *) – 6 Martie - Cuciur	Râul Trotuș	3,5628	63,2460	66,8088
10	Onești	10	Rezervă **)	Râul Trotuș	291,0500	11,8600	302,9100
11	Onești	11	Intravilan	Râul Trotuș	39,3000	4,1900	43,4900
TOTAL SUPRAFAȚĂ					695,4055	115,2634	815,2240

*) PF = extravilan persoane fizice și juridice

**) Rezervă = Terenuri aflate la dispoziția comisiei locale de aplicare a legii fondului funciar.

1.2. Denumirea deținătorului legal al pajiștilor

Pajiștile permanente situate pe teritoriul administrativ al municipiului Onești și care fac obiectul prezentului studiu, în suprafața de 815,224 hectare, din care: 248,47 ha izlaz municipal (pășune și neproductiv); 302,91 ha pășuni și fânețe (rezervă) ce se află la dispoziția

Comisiei locale de aplicare a legilor fondului funciar; 246,284 ha aparține persoanelor fizice; iar restul de 17,56 ha aparține persoanelor juridice, cu sediul în municipiul Onești, Tel.:0234-324243, 0234-312340, fax:0234-313911, 0234-321869

Suprafața de pajiști permanente pentru care se întocmește amenajamentul pastoral este redată în **tabelul 1.2**

Tabel 1.2

Nr. crt.	Proprietarul	Categoria de folosință	Suprafața extravilan (ha)	Suprafața intravilan (ha)	Total suprafață (ha)
1	Municipiul Onești Islaz	Pășune Fânețe	248,47 0	0 0	248,47
2	Persoane juridice	Pășune	0	17,56	17,56
3	Persoane juridice	Fânețe	0	0	0
4	Persoane fizice	Pășune	121,1425	21,74	142,882
5	Persoane fizice	Fânețe	99,2123	4,19	103,402
6	Teren rezervă la dispoziția comisiei	Pășune	291,05	0	291,05
7	Teren rezervă la dispoziția comisiei	Fânețe	11,86	0	11,86
TOTAL			771,734	43,49	815,224

1.3. Documente care atestă dreptul de proprietate sau deținere legală.

Istoricul proprietății

Suprafața cu pajiști pe UAT Onești este de 815,224 ha, din care 248,47 ha izlaz municipal (pășune și neproductiv), 302,91 ha pășuni și fânețe (rezervă) ce se află la dispoziția Comisiei Locale, iar diferența aparține persoanelor fizice și juridice. Aceste terenuri cu pajiști aparțin (conform adresei înaintate de Primăria municipiului Onești cu nr. 11818 din 02.05.2018) de:

- Consiliul Local Onești, prin H.C.J. nr. 23.07.2002 privind rectificarea suprafețelor validate inițial, prin H.C.J. nr. 68 din 31.10.1991, de la Municipiul Onești;
- Consiliul Local Onești, prin H.C.J. nr. 12, din 09.04.2002, privind aprobarea reactualizării izlazului municipal aflat în administrarea Municipiului Onești;
- Persoane fizice și juridice din zonă, care totalizează 160,4425 ha pășune și 103,4023 ha fâneță.

La această dată, suprafața totală de izlaz a municipiului Onești, județul Bacău, este de 248,47 ha, reconstituită conform art. 33 și art. 44, din Legea nr.18/1991, republicată, modificată și completată.

Suprafața totală de izlaz al municipiului Onești este de 248,47 ha.

Suprafața totală a pajiștilor de pe teritoriul municipiului Onești, la data realizării prezentului amenajament (2024), este de 815,224 ha (Municipiul Onești, proprietate persoane fizice, juridice și teren rezervă la dispoziția comisiei locale).

De asemenea în Studiul Pedologic și Agrochimic, întocmit de OSPA Bacău, izlazul municipal, aparținând UAT municipiul Onești, are o suprafață de 248,47 ha și este constituit din 4 trupuri de pajiști: Slobozia (izlaz), Hodoroaia (izlaz), Perchiu – Balaban (izlaz), Buhoci (izlaz).

Suprafața totală de pajiște a persoanelor fizice și juridice, este de 263,844 ha, fiind grupată în 6 trupuri de pajiște: Rotunda, Hodoroaia, Perchiu - Caraclau – Balaban, Zona industrială – Borzești, 6 Martie – Cuciur, Intravilan.

Din suprafața de 263,844 ha pajiști aparținând persoanelor fizice și juridice, suprafața de 160,442 ha sunt pășuni și 103,402 ha sunt fânețe.

Suprafața totală de pajiște teren rezervă la dispoziția comisiei locale, este de 302,91 ha fiind grupată în 1 trupuri de pajiște: Rezervă.

1.4. Gospodărirea anterioară a pajiștilor din amenajament

Pajiștile aparținătoare municipiului Onești, sunt folosite în regim de pășune, atât cu oile, caprele, cât și cu vacile și caii din localitate.

Starea generală, actuală, a pajiștilor este una mediocră, factorii limitativi fiind reprezentați de suprapășunat (acest fenomen întâlnindu-se și în lunile în care este interzisă scoaterea animalelor pe pășune), prezența speciilor dăunătoare, prezența pâlcurilor cu specii de arbori și arbuști.

Nu s-a realizat o delimitare a zonelor pășunabile fără restricții și a celor cu restricții. De asemenea nu s-a realizat o evaluare a capacității de pășunat și o încărcare corespunzătoare cu animale a acestor suprafețe.

În anii anteriori pe pajiștile existente nu s-au realizat lucrări de îmbunătățiri, întreținere.

Nu s-au realizat alte lucrări de îmbunătățire a pășunilor, ca supraînsămânțări și reînsămânțări, combaterea eroziunii, drenaj, etc.

Pajiștile aparținând UAT municipiul Onești au fost, în trecut, exploatate în regim de pășune prin pășunat liber (continuu), de către bovine, ovine, caprine și cabaline.

Pe trupurile de pășune existente se află următoarele dotări:

- Nu sunt dotări pe trupurile de pășune existente.

Efectivul de animale din municipiul Onești, la data de 31.12.2023 este:

Bovine - 128 capete

Ovine - 873 capete

Caprine - 557 capete

Cabaline - 29 capete

Repartizarea trupurilor de pășune pe categorii de animale:

- Trupul Slobozia (izlaz) – bovine, ovine, caprine;
- Trupul Hodoroaia (izlaz) - ovine, caprine;
- Trupul Perchiu – Balaban (izlaz) – ovine, caprine;
- Trupul Buhoci (izlaz) – bovine, ovine, caprine;
- Trupul Rotunda – bovine, ovine, caprine;
- Trupul Hodoroaia – ovine, caprine;
- Trupul Perchiu-Caraclău-Balaban – ovine, caprine;
- Trupul Zona industrial Borzești - caprine;
- Trupul 6 Martie-Cuciur – bovine, ovine, caprine;
- Trupul Rezervă – bovine, ovine, caprine;
- Trupul Intravilan – bovine, ovine, caprine.

Pășunile sunt accesibile prin drumuri municipale.

Pășunile concesionate în prezent (ha) aparținând UAT municipiul Onești, sunt următoarele:

Nu sunt pășuni concesionate la această dată.

CAPITOLUL 2 ORGANIZAREA TERITORIULUI

2.1. Denumirea trupurilor de pajiște care fac obiectul acestui studiu

Suprafața totală, ce reprezintă suprafața de izlaz, proprietate privată a municipiului Onești, este de 248,47 ha, din care: (pășune – 248,47 ha).

Suprafața totală de pajiște a cetățenilor (conform tabelului centralizator, **Anexa** la prezentul amenajament) este de 263,844 ha, din care 160,442 ha sunt pășuni și 103,402 ha sunt fânețe.

Împărțirea pe cele 11 trupuri s-a făcut conform “Studiului pedologic și agrochimic” realizat de OSPA Bacău și în acest amenajament pastoral, ne vom referi la număr trup pășune și denumire, conform OSPA Bacău.

Tabel 2.3
Municipiul Onești - județul Bacău

Număr trup pășune	Denumire trup pășune	Bazin hidrografic	Suprafețe pe folosințe - ha -		Suprafață trup -ha-
			Pș	Fn	
1	Slobozia (izlaz)	Râul Trotuș	96,4700	-	96,4700
2	Hodoroaia (izlaz)	Râul Trotuș	47,3500	-	47,3500
3	Perchiu - Balaban (izlaz)	Râul Trotuș	74,5600	-	74,5600
4	Buhoci (izlaz)	Râul Trotuș	30,0900	-	30,0900
5	PF *) – Rotunda	Râul Trotuș	17,9187	6,2113	24,1342
6	PF *) – Hodoroaia	Râul Trotuș	14,0986	-	14,0986
7	PF *) – Perchiu – Caraclau - Balaban	Râul Trotuș	77,0187	29,755 0	106,7737
8	PF *) – Zona industrială – Borzești	Râul Trotuș	8,5395	-	8,5395
9	PF *) – 6 Martie - Cuciur	Râul Trotuș	3,5628	63,246 0	66,8088
10	Rezervă **)	Râul Trotuș	291,0500	11,860 0	302,9100
11	Intravilan	Râul Trotuș	39,3000	4,1900	43,4900
TOTAL SUPRAFATĂ			695,4055	115,2634	815,2240

*) PF = extravilan persoane fizice și juridice

**) Rezervă = Terenuri aflate la dispoziția comisiei locale de aplicare a legii fondului funciar.

2.2. Amplasarea teritorială a trupurilor de pajiște. Vecinii și hotarele pajiștii

Amplasarea teritorială a trupurilor de pajiște, reprezentând izlaz municipal, sunt redată în tabelul următor.

Amplasarea teritorială și vecinătățile pajiștilor - izlaz municipal din municipiul Onești

Nr. trup	Denumire trup pășune	Suprafața -ha-	Vecinătăți la:			
			N	S	E	V
1	Slobozia (izlaz)	96,4700	UAT HELEGIU T 68 Ps 2650, T 75 Ps 2776 UAT GURA VAI T 20 Ps 1263	T 1 Pd 100, Pd 220	UAT GURA VAI T 20, A 1263/1, Ps 1750, Nr 1753, Nr 1754, Tf 1757, Ps 1761	UAT HELEGIU T 68 A 2649 UAT ONESTI T 1 Ps 39/1, Pd 41 (paraul Belci)
2	Hodoroaia (izlaz)	47,3500	proprietari particulari T 9, A 335/1,	DCL 338, T13 Ps 543 proprietari particulari	proprietari particulari T9 A 337/1, T 13, F 554	UAT BARSANESTI T36 Ps 2716
3	Perchiu - Balaban (izlaz)	74,5600	proprietari particulari	proprietari particulari	DE 534	PARAUL CARACLAU-LIMITA UAT TG TROTUS
4	Buhoci (izlaz)	30,0900	proprietari particulari T 48	proprietari particulari T 49	DE 1480	UAT TG. TROTUȘ
5	PF *) – Rotunda	24,1342	proprietari particulari	proprietari particulari	proprietari particulari	proprietari particulari
6	PF *) – Hodoroaia	14,0986	proprietari particulari	proprietari particulari	proprietari particulari	proprietari particulari
7	PF *) – Perchiu – Caraclau - Balaban	106,7737	DE4338/1/1	proprietari particulari	proprietari particulari T11P414	PD508
8	PF *) – Zona industrială – Borzești	8,5395	NR. CADASTRAL 62698	NR. CADASTRAL 68078,65155,60477	DF960	NR. CADASTRAL 62698
9	PF *) – 6 Martie - Cuciur	66,8088	proprietari particulari T47 P1453, T46 P1442, -LIMITA INTRAVILAN	- proprietari particulari T 47 P1458; -proprietari particulari T57 P1583;	-DE 1443 -DN 11 Onesti-Brasov	-UAT TG. TROTUȘ -proprietari particulari T57 P1583
10	Rezervă **)	302,9100	FARA LOCALIZARE CERTA	FARA LOCALIZARE CERTA	FARA LOCALIZARE CERTA	FARA LOCALIZARE CERTA
11	Intravilan	43,4900	FARA LOCALIZARE CERTA	FARA LOCALIZARE CERTA	FARA LOCALIZARE CERTA	FARA LOCALIZARE CERTA

Suprafața totală de pășițe a persoanelor fizice și juridice (conform tabelului centralizator, **Anexa** la prezentul amenajament) este de 263,844 ha, din care pășune 160,442 ha pășune și 103,402 ha fânează.

Aceste suprafețe sunt trasate pe hartă în trupurile 5-9, 11 și sunt amplasate în mai multe puncte.

2.3. Constituirea și materializarea parcelarului și subparcelarului descriptiv

Limitele parcelelor au suferit modificări în funcție de transferul terenurilor, o parte dintre acestea însă și-au păstrat limitele vechi.

Limitele parcelare au fost materializate de către administrația locală.

2.4. Baza cartografică utilizată

Planurile ce au stat la baza lucrărilor de identificare și determinare din punct de vedere topografic a pășiștilor sunt planuri și hărți topografice și cadastrale la scara 1:10.000, foi volante și alte documente existente la Primăria municipiului Onești.

Dintre factorii topografici, în studiul de monitorizare a unităților amenajistice de pășiști vor fi înregistrate următoarele componente:

- **coordonatele geografice** (Latitudine/Longitudine)
- **forma de relief** - componentă a factorilor topografici, pe baza următoarei scări:
 - vale; - versant; - creastă; - platou.
- **poziția pe pantă a pășiștilor**, utilizând următoarea scară:
 - baza pantei; - treimea inferioară a pantei; - treimea mijlocie a pantei;
 - treimea superioară a pantei; - vârful pantei.
- **forma pantei** influențează regimul climatic, în principal prin modificarea regimului termic și hidric. Pentru cuantificarea acesteia s-au utilizat scări pe cinci forme de relief și anume:
 - concavă; - concav-dreaptă; - dreaptă;
 - convexă; - convex-dreaptă
- **panta sau înclinarea** au fost determinate satelitar cât și pe baza planurilor, prin programe specifice de determinare a înclinațiilor.
- **altitudinea** a fost determinată cu ajutorul coordonatelor rectangulare transpuse pe **ortofotoplan** și prelucrate altimetric pe **planuri topografice**, cota 0 fiind stabilită prin proiecția Stereografică 1970 Marea Neagră.
- **expoziția** a fost determinată pe planuri prelucrate și este exprimată în grade prin punctele cardinale și puncte cardinale intermediare cu plajă de 45⁰.

2.5. Suprafața pajiștilor. Determinarea suprafețelor

În cadrul UAT municipiul Onești, suprafața totală de pajiști care face obiectul acestui studiu este de 815,224 ha.

2.5.1 Suprafața pajiștilor pe categorii de folosințe

Structura pajiștilor din UAT municipiul Onești, pe categorii de folosință, este prezentată în tabelul următor:

Structura pajiștilor din municipiul Onești, pe categorii de folosință

Tabel 2.4

Pășuni (ha)	Fânețe (ha)	Total suprafață (ha)	Din care :	
			Consiliul local, teren rezerva la dispoziția comisiei	Persoane fizice și juridice
699,962	115,262	815,224	551,38	263,844

Structura pajiștilor din UAT municipiul Onești, pe categorii de proprietari, este prezentată în tabelul următor:

Structura pajiștilor din municipiul Onești, pe categorii de proprietari

Tabel 2.5

Nr. trup	Denumire trup	Suprafața -Ha -	Pășuni UAT	Fânețe UAT	Pășuni pers. fizice și juridice	Fânețe pers. fizice și juridice
1-4	Izlaz UAT	248,47	248,47	-	-	-
5	PF* - Rotunda	24,1342	-	-	17,9187	6,2113
6	PF* - Hodoroaia	14,0986	-	-	14,0986	-
7	PF* - Perchiu -Caracâu - Balaban	106,7737	-	-	77,0187	29,7550
8	PF* - Zona industrială - Borzești	8,5395	-	-	8,5395	-
9	PF* - 6 Martie - Cuciur	66,8088	-	-	3,5628	63,2460
10	Rezervă **	302,91	291,05	11,86	-	-
11	Intravilan	43,49	-	-	39,30	4,19
	TOTAL	815,2240	539,52	11,86	160,442	103,402

*) PF – extravilan persoane fizice și juridice

**) Rezervă – Terenuri aflate la dispoziția comisiei locale de aplicare a Legii fondului funciar.

2.5.2. Organizarea administrativă

Până în prezent administrarea pajiștilor s-a realizat prin contracte de închiriere/concesiune către utilizatori persoane fizice sau juridice înscrise în Registrul național al exploatațiilor, care desfășoară activități agricole specifice categoriei de folosință pajiști.

2.6. Enclave

Pe pajiștile aparținătoare de UAT municipiul Onești nu sunt prezente enclave.

CAPITOLUL 3.

CARACTERISTICI GEOGRAFICE ȘI CLIMATICE

3.1 Indicarea zonei geografice și caracteristicile reliefului

Din punct de vedere geomorfologic, teritoriul municipiului Onești aparține marii unități a Subcarpaților, la limita dintre Subcarpații Orientali și Subcarpații de Curbură, desfășurându-se etajat, de-o parte și alta a Trotușului în zona de confluență cu râurile Tazlău, Cașin și Oituz.

Relieful teritoriului aparține fie de complexul de terase al râurilor din zonă (centrul și sudul teritoriului), fie de zona de dealuri subcarpatice, prezent în nordul și nord-vestul teritoriului.

Altitudinea absolută maximă este de 398 m și este întâlnită în dealul Perchiului (nord-vestul teritoriului), iar altitudinea minimă absolută este de circa 170 m (albia Trotușului la ieșirea din teritoriu), rezultând o energie de relief de 228 m, dar care se realizează frecvent pe distanțe relativ reduse, fapt care explică amploarea deosebită a proceselor denudaționale în sectorul deluros subcarpatic.

Procesele de degradare „geomorfologică” pe trupurile de pășune studiate, sunt:

- a) Eroziunea în suprafață determinate de scurgerea lamelară a apelor pluviale ocupă 661,4774 ha (81,14% din suprafața studiată) și se manifestă:
- slab pe 408,4955 ha (61,76%);
 - moderat pe 80,8344 ha (12,22%);
 - puternic pe 63,5700 ha (9,61%);
 - excesivă pe 108,5775 ha (16,41% din suprafața afectată de eroziune).

Eroziunea slabă este în mare măsură „geologică”. Eroziunea moderată, puternică și excesivă este o stare alarmantă pe pășunile din teritoriu (% din suprafața studiată).

- b) Eroziunea în adâncime (rigole și ogașe) este prezentă pe pășunile din teritoriu pe 164,7061 ha (20,20% din suprafața studiată). **Tabelul 3.2 b** anexat, redă prezența și frecvența relativă a formațiunilor de eroziune în adâncime pe fiecare areal de sol.

Prezența eroziunii în adâncime este simptomatică. Stabilizarea acesteia ar reflecta o stare bună a pășunilor respective.

- c) Alunecările de teren afectează 124,8086 ha, ceea ce reprezintă 15,31% din suprafața studiată și sunt stabilizate pe 39,3009 ha și semistabilizate pe 85,5077 ha.

Alunecările de teren din teritoriu sunt sub formă de movile stabilizate, movile și valuri semistabilizate.

Stabilizarea alunecărilor de teren reprezintă și un proces de ameliorare a pajiștilor (cu o anumită durată), întrucât starea de stabilitate se obține mai greu (intensitatea lucrărilor și integrarea în geosisteme a pășunilor respective).

Microrelieful „biotic” prezent pe pășunile studiate este reprezentat prin:

- cărări de vite (expresie a unui pășunat nerațional și a unei supraîncărcări locale), prezente cu precădere pe terenurile cu pante $> 8^\circ$ (grade sexagesimale); prezența și ponderea lor pe terenurile fiecărui trup de pășune este redată în **Tabelul 3.2 b**, anexat; prezența cărărilor de vite este slabă, 215,1833 ha (26,40% din suprafața studiată).

- mușuroaie (furnici, cârțițe, popândăi); acestea au o prezență relativ redusă pe pășunile studiate (grade de „acoperire” sub 20% din suprafața pajiștii); distribuția lor pe trupurile de pășune și „unitățile de sol-teren” este redată în **Tabelul 3.2 b**. Trupurile de pășune studiate nu sunt afectate de prezența mușuroaielor, acestea având un grad de acoperire de sub 2%, nu sunt luate în considerare ca factor limitativ pentru folosința ca pajiște (fâneată sau pășune).

3.2 Altitudine, expoziție, pantă

Altitudinea (absolută) minimă pe trupurile de pășune studiate este de 180 m (întâlnită în albia Trotușului). Altitudinea maximă este 380 m, situată în zona dealurilor subcarpatice.

Tabelul 3.1 anexat, redă pe trupurile de pășune, altitudinile medii și minime - maxime. Se constată că altitudinile predominante sunt cele de 200 - 300 m.

Panta terenurilor studiate este dominată de valorile: $5-8^\circ$, $19-26^\circ$ și $11-14^\circ$ (grade sexagesimale). Limita de variație a pantelor pe terenurile studiate este: $< 1^\circ$ (pe șesul aluvial al Bistriței) și $>45^\circ$ (pe trupurile nr. 3 și 10).

Pe trupuri, variația de pante și panta predominantă, este redată în **Tabelul 3.1**, anexat. Se constată o diversitate de pante pe fiecare trup de pășune.

Terenurile de pajiște din teritoriu, în funcție de pantă, se distribuie pe clase de pantă, astfel:

- terenuri cu panta $\leq 1^\circ$ pe 108,3211 ha;
- terenuri cu panta între $1-2^\circ$ pe 40,4526 ha;
- terenuri cu panta între $2-5^\circ$ pe 1,1516 ha;
- terenuri cu panta între $5-8^\circ$ pe 178,9698 ha;
- terenuri cu panta între $8-11^\circ$ pe 7,8299 ha;
- terenuri cu panta între $11-14^\circ$ pe 110,3082 ha;
- terenuri cu panta între $14-19^\circ$ pe 101,6881 ha;
- terenuri cu panta între $19-26^\circ$ pe 216,8465 ha;
- terenuri cu panta între $26-45^\circ$ pe 34,9470 ha;

- terenuri cu panta peste 45° pe 14,7100 ha.

Atragem atenția că terenurile cu panta > 26° (sexagesimale) trebuie să fie folosite ca pădure (folosință cu rol de protecție); suprafața acestora însumează 49,6590 ha.

Expoziția generală a terenurilor de versant este S și N. Fragmentarea reliefului (sub forma de văi, dealuri și culmi, cu versanții adiacenți acestora) determină existența tuturor expozițiilor pe trupurile de pășune studiate (vezi **Tabelele 3.1 și 3.2 b**, anexate). Se remarcă prezența slabă și a expozițiilor „extreme” (nord-estice și sudice, respectiv umbrite și însorite), urmare a „fragmentării” reliefului prin văi orientate vest-est sau nord vest - sud est.

3.3 Caracteristici geologice și pedologice

Teritoriul administrativ al municipiului Onești se încadrează în zona centrală a zonei neogene cutate, a căror litologie este reprezentată prin marne cenușii sau roșiatice, gipsuri și gresii. Pe nivelele de terasă depozitele litologice au vârstă actuală, cuaternară sau preistocen superior și de regulă sunt reprezentate prin pietrișuri rulate, loessuri, luturi, argile sau depozite fluviatile diverse.

Pentru formarea solurilor teritoriului, importanță deosebită capătă materialele parentale de care a beneficiat procesul de solificare.

Repartizarea suprafeței teritoriului ocupat de pajiște, pe tipuri de materiale parentale este următoarea:

- marne, pe 530,7288 ha (65,10% din suprafața studiată);
- luturi, pe 108,0941 ha (13,26% din suprafața studiată).
- pietrișuri fluviatile, pe 69,7324 ha (8,55% din suprafața studiată);
- depozite fluviatile, extinse pe 44,9940 ha (5,52% din suprafața studiată);
- depozite loessoide, se regăsesc pe 29,0659 ha (3,57% din suprafața studiată);
- argile gonflante, pe 17,5641 ha (2,15% din suprafața studiată);
- argile, pe 13,3742 ha (1,64% din suprafața studiată);
- alternanțe de materiale, pe 1,6713 ha (0,21% din suprafața studiată).

Rocile dure din teritoriu sunt reprezentate prin: pietrișuri. Acestea aflăredus; pietrișurile care determină formarea litosolului prundic pot fi considerate ca un afloriment de pietriș.

Solurile

Cunoașterea „învelișului” de soluri pe trupurile de pășune studiate se bazează pe executarea a 15 profile reprezentative de sol și recoltarea a 82 probe medii agrochimice (și

recoltarea probelor agrochimice a presupus străbaterea, și notarea de observații asupra pajiștilor respective). Aprofundarea și completarea caracteristicilor pedologice s-a efectuat prin preluarea și integrarea de date existente în arhiva O.S.P.A (la scara 1: 10.000).

În cadrul perimetrelor studiate (= 11 trupuri de pășune) s-au identificat 45 unități de sol la nivel de detaliu (varietate de sol, specie texturală și familie de material parental); unitățile de sol sunt prezentate în **Tabelul 3.2 b** anexat. În tabel, unitățile de sol sunt denumite literal, nu prin simboluri (formule); ex. unitatea de sol nr. 9:

Aluviosol calcaric, proxicalcaric, lutonisipos / lutonisiposs, format pe depozite fluviale

↑	↑	↑	↑	↑
tip	subtip	varietate	specia texturală	familia de material parental

Tabelul 3.2 b prezintă și caracteristici de teren (de „geosistem”) care frecvent, nu sunt omogene pe arealele unităților de sol; aceste subdiviziuni sunt denumite unități sol-teren (U.S.T.).

Tipurile de sol identificate în perimetrele studiate sunt:

- * **Regosol**, extins pe 338,6591 ha (41,54% din suprafața studiată);
- * **Preluvosol**, extins pe 169,7245 ha (20,82% din suprafața studiată);
- * **Antrosol**, extins pe 108,5775 ha (13,32% din suprafața studiată);
- * **Faeoziom**, extins pe 80,5395 ha (9,88% din suprafața studiată).
- * **Aluviosol**, extins pe 47,6751 ha (5,85% din suprafața studiată);
- * **Cernoziom**, extins pe 12,8463 ha (1,58% din suprafața studiată);
- * **Gleiosol**, extins pe 12,1537 ha (1,49% din suprafața studiată);
- * **Eutricambosol**, extins pe 10,7553 ha (1,32% din suprafața studiată);
- * **Litosol**, extins pe 3,4800 ha (0,43% din suprafața studiată);
- * **Luvosol**, extins pe 2,7700 ha (0,34% din suprafața studiată);
- * **Tehnosol**, extins pe 0,4400 ha (0,05% din suprafața studiată).

Restul de 3,39% (27,6038 ha) reprezintă pietriș rulat, care se află de-a lungul râului Trotuș.

„Structura” pedogeografică reflectă atât condițiile fitoclimatice, dar și cele de relief cu șesuri aluviale și versanți de deal.

Solurile din clasa „cernisoluri” (cernoziom, faeoziom) sunt favorabile unei vegetații diverse și abundente.

În privința subtipurilor de sol (vezi **Tabelul 3.2 a**). În privința subtipurilor stagnice (= cu un suborizont unde periodic stagnează apă), cele cu „stagnogleizare” slabă sunt favorabile pajiștilor (stagnogleizarea apare pe unitatea de sol nr. 38).

Subtipurile calcarice (cu carbonați prezenți în sol de la suprafață sau până la maxim 50 cm adâncime) sunt soluri cu caracter de protisol (soluri tinere), eubazice, dar care apar în condiții de teren „active” (versanți, șesuri aluviale inundabile). Acest subtip apare ca atare, la regosol, aluviosol și gleiosol, dar în cazul nostru apare și la tehnosol¹⁾ (US-ul 44).

Subtipurile prundice, litice și scheletice, subliniază prezența de material dur (=scheletic) în sol, care reduce volumul edafic util.

Stagnogleizarea solurilor este un proces (de oxido-reducere) ce determină subtipul „stagnic”. Intensitatea acesteia este slabă, prezentă pe 16,1525 ha;

Gleizarea solurilor, este un proces (de oxido-reducere) ce determină subtipul „gleic”. Intensitatea acesteia este în funcție și de adâncimea apei pedofreatice; pe terenurile studiate apar următoarele intensități:

- slabă, pe 7,5000 ha;
- moderată, pe 21,5580 ha;
- foarte puternică, pe 0,4400 ha;
- excesivă, pe 12,1537 ha.

Gleizarea foarte puternică și excesivă reduce favorabilitatea terenurilor pentru pășune.

Procesul de eroziune în suprafață afectează învelișul de soluri pe trupurile de pășune studiate situate în zona de dealuri. Intensitatea acestuia a fost prezentată în subcapitolul 3.2. Subliniem că eroziunea „moderată” de la solurile molice (cu orizont „Am”) este mai puțin gravă ca la cele cu orizont „Ao” (= ocric), întrucât aici se încadrează soluri cu grosimea orizontului A de 11-20 cm, iar la cele nemolice, soluri cu grosimea orizontului A de 1-10 cm.

Eroziunea în suprafață ce se produce pe trupurile studiate, este destul de extinsă ținând cont de folosința ca pajiște a terenului.

Textura solurilor (în orizontul de suprafață) este o caracteristică de bază a solurilor (vezi **Tabelul 3.2 b**, anexat). În perimetrele studiate, textura de suprafață se distribuie pe clase texturale, astfel:

- nisipolutoasă, pe 12,26 ha (1,50 % din suprafața studiată);
- lutonisipoasă, pe 111,8578 ha (13,72 % din suprafața studiată);
- lutoasă, pe 175,9310 ha (21,58 % din suprafața studiată);
- lutoargiloasă, pe 194,2958 ha (27,83 % din suprafața studiată);

¹⁾ Tehnosolurile – sunt soluri în curs de formare, pe materiale antropogene (deponii).

- argilolutoasă, pe 293,2764 ha (35,97 % din suprafața studiată).

Textura mijlocie (= luttonisipoasă și lutoasă) este caracteristică cernoziomurilor, luvosolurilor și preluvosolurilor din teritoriu, dar sunt întâlnite și la alte tipuri de sol (vezi Tabelul 32.b). Solurile cu textura „fină” (= lutoargiloasă) au o pondere în teritoriu de 35,30%.

Caracterul scheletic al solurilor se manifestă la nivel „litic” (prundic), cu orizont de pietriș în primii 50 cm ai solului; efectul asupra calității și producției pajiștii este evident; nivelul litic-prundic apare pe 68,6734 ha (8,42% din suprafața studiată).

Înșușirile solurilor cu influență negativă asupra favorabilității terenurilor pentru pășune sunt în perimetrele studiate, următoarele: rezerva de humus mică, textura la suprafața solului (luttonisipoasă, nisipolutoasă), volumul edafic util mic, reacția moderat acidă (cu gradul de saturație în baze < 70 %) și gleizarea foarte puternică și excesivă.

Sintetizând aceste date, care apreciază clasa de calitate a pășunilor, după nota de bonitare pentru pajiști, a fost obținută suprafața fiecărei clase de calitate și valoarea notei medii ponderate de calitate pe UST-uri și pe total teritoriu pentru pajiști, conform Tabel nr. 1.

Tabelul nr. 1 - Suprafața (ha) pe clase de calitate pentru pajiști Municipiul Onești, județul Bacău

Specificații	Intervale clase de calitate (note de bonitare)			
	II (61-80)	III (41-60)	IV (21-40)	V (0-20)
U.S. ²⁾ -urile încadrate	17; 19; 21	2; 7; 16; 18; 20; 22; 23; 24; 26; 27; 28; 29; 31; 32; 33; 34; 36; 37; 40; 41; 44	3; 4; 5; 6; 8; 9; 10; 11; 12; 14; 15; 25; 30; 35; 38; 39; 42; 43	1; 13; 45
Suprafața (ha)	11,1275	277,6152	494,2180	35,4038
Nota medie de bonitare pe clasă	65	50	31	4
Nota medie (ponderată) de bonitare pe suprafața studiată	37			

3.4 Rețeaua hidrografică

Trupurile de pășune studiate aparțin în totalitate de bazinul hidrografic al râului Trotuș, care traversează teritoriul de la nord-vest la sud-est. Lățimea albiei minore rareori depășește 100 m, iar patul de scurgere este format din pietrișuri, bolovănișuri și nisipuri grosiere. La intrarea în teritoriu albia minoră este la 203 m altitudine absolută, iar la ieșirea din teritoriu este situată la 170 m, rezultând o diferență de nivel de 33 m, fapt care asigură o pantă de scurgere de 1,65 m pe kilometru.

²⁾ U.S. = unitate de sol

Densitatea rețelei hidrografice este de 0,62 km/km², fapt care evidențiază sărăcia teritoriului în ape curgătoare.

Apele de suprafață au o stare de calitate necorespunzătoare pentru consumul oamenilor și a animalelor atât din cauza deversărilor care se produc în zonele de exploatare petrolieră din amonte, dar mai cu seamă din cauza deversărilor din trecut de pe platforma chimică Onești.

Principalii afluenți ai văii Trotușului sunt râul Oituz și râul Cașin pe dreapta și râul Tazlău pe stânga. Văile secundare sunt puțin reprezentate, mai importante fiind pârâul Belci (pe stânga Tazlăului) și pârâul Caraclău (afluent pe stânga a Trotușului).

Apele freatice sunt situate la adâncimi variabile, predomină adâncimile mai ales de 5 m, fapt care a făcut ca influența apelor freatice asupra învelișului de soluri să fie redusă.

Terenurile cu apă freatică situată la mai puțin de 3 m, influențează morfologia solurilor, având o importanță deosebită asupra desfășurării procesului pedogenetic de gleizare.

Ca urmare a fluctuației mari a scurgerilor apelor de suprafață, teritoriul este afectat de inundații prin revărsări, fapt care impune luarea de măsuri de îndiguire necesare.

3.5 Date climatice

3.5.1 Regimul termic

Teritoriul municipiului Onești beneficiază de un climat temperat continental, cu temperatura medie anuală cuprinsă între 8,5-9,5°C.

Temperaturi mai mari de 9°C se regăsesc în lungul teraselor joase și luncilor taurilor, iar temperaturi mai mici de 9°C se regăsesc pe terasele înalte și în zona de dealuri subcarpatice.

3.5.2 Regimul pluviometric

Precipitațiile medii anuale sunt cuprinse între 550-600 mm se întâlnesc la nivelul luncilor și a teraselor joase, iar precipitații mai mari de 600 mm se întâlnesc pe restul teritoriului.

Cea mai ploioasă perioadă dintr-un an este mai-iunie-iulie, când în medie se totalizează cca. 320 mm, iar cea mai secetoasă perioadă dintr-un an este noiembrie-martie, când se totalizează cca. 120 mm.

Precipitațiile medii se eșalonează lunar (în mm/ m²), astfel:

ianuarie	februarie	martie	aprilie	mai	iunie	iulie	august	septembrie	octombrie	noiembrie	decembrie
26,9 mm/m ²	24,1 mm/m ²	24,6 mm/m ²	40,2 mm/m ²	86,8 mm/m ²	81,1 mm/m ²	85,3 mm/m ²	66,7 mm/m ²	57,2 mm/m ²	36,4 mm/m ²	24,8 mm/m ²	23,7 mm/m ²

Evapotranspirația potențială este de aproximativ 643 mm, relativ mai mică decât cantitatea medie de precipitații. Deficitul cel mai accentuat apare în lunile iulie și august.

Umiditatea relativă a atmosferei este 63 % (media anuală); în luna august este cea mai redusă (ca valoare medie = 56 %).

Nebulozitatea medie anuală este de 5,6 (cea mai redusă valoare medie este în luna august = 4,1).

3.5.3 Regimul eolian

Circulația maselor de aer, dependentă de circulația generală a atmosferei se realizează din direcțiile nord-vest, nord și sud-est, iar cele mai intense vânturi sunt cele din direcția nord-vest.

Topoclimate și microclimate.

În funcție de modul de dispunere a formelor de relief, hidrologie și vegetație din teritoriu, au fost separate următoarele microclimate:

- microclimatul luncilor și teraselor joase, caracterizate prin temperaturi de peste 9°C, precipitații medii anuale cuprinse între 550-600 mm. Beneficiază de o cantitate de umezeală mai mare, fapt care grăbește perioada de apariție a brumelor toamna.

- microclimatul teraselor înalte, dezvoltat numai la sud de valea Trotușului, caracterizat prin temperaturi medii anuale de 8-9°C, prin precipitații medii anuale cuprinse între 600-700 mm și este considerat ca sunt condiții uniforme de manifestare a elementelor climatice.

- microclimatul zonei de dealuri subcarpatice, se caracterizează prin temperaturi medii anuale de 8-9°C și prin cantități medii anuale de precipitații cuprinse între 600-700 mm. Din cauza condițiilor de relief foarte accidentat, cu pante și expoziții diverse, elementele climatice se manifestă în cadrul unor limite foarte largi.

Expoziția versanților (vezi **Tabelul 3.2 b**) determină microclimate însorite sau umbrite. Panta versanților și permeabilitatea mică a solurilor reduc mult din precipitațiile efective ale terenurilor, ceea ce induce secete pedologice pe arii destul de largi, cu precădere pe U.S.T.-urile cu panta > 11°.

CAPITOLUL 4. VEGETAȚIA

4.1 Date fitoclimatice

Teritoriul municipiului Onești se situează în zona de vegetație de pădure de gorun și amestec de gorun.

4.2 Descrierea tipurilor de stațiune

Conform C. Chiriță (1977), teritoriul se încadrează în următoarele unități bioclimatice:

- deluros cu cvercete cu stejari (cu o extindere pe 66 % din suprafața studiată);
- deluros de cvercete cu șleauri de deal (cu extindere pe 33 % din suprafața studiată; cu localizare în nord-vest).

Ecosistemele forestiere (tipuri de stațiuni) prezente în spațiul studiat sunt următoarele:

- gorunete cu Festuca drymeia (cod 5136);
- zăvoaie (cu Salix sp., Populus alba, Populus nigra).

Ecosistemele de pajiști (tipuri de stațiuni) prezente în spațiul studiat sunt următoarele: (vezi și Tabelul 3.2 a)

- 5.1.4.1 – Lolium perenne (soluri eutrofe);
- 5.2.2 – Festuca valesiaca – Festuca rupicola (biotopuri xeromezofile);
- 5.2.2.1 – Lolium perenne (soluri eutrofe);
- 5.2.4 – Botriochloa ischaemum (pe versanți degradați);
- 6.3 – Festuca valesiaca – Festuca rupicola (biotopuri xeromezofile);
- 6.6 – Botriochloa ischaemum (stațiuni stepizate-degradate);
- 8.1.1 - Poa pratensis și Festuca rupicola, cu o răspândire în vetre izolate;
- 8.4 - Agrostis stolonifera și Agropyrum repens (stațiuni periodic inundabile);
- 8.4.4 – Agrostis canina (terenuri cu japșe);
- 8.8 – Deschampsia caespitosa – Festuca rubra (terenuri cu exces de umiditate);

Numerotarea tipurilor de ecosistem este conform Anexei III, din Ghidul de întocmire a amenajamentelor pastorale.

4.3 Principalele specii de plante din vegetația pajiștilor studiate

Speciile dominante sunt din familia graminee, local dominanța poate fi a altor „familii”; leguminoasele au o pondere modestă în compoziția pajiștilor studiate.

Se observă o anumită grupare a speciilor pe tipuri-subtipuri de sol. Prezentăm în continuare compoziția pajiștilor de pe trupurile studiate, în funcție de soluri și celelalte condiții staționale (compoziția va fi prezentată în ordinea graminee-leguminoase-alte familii; fiecare gen-specie enumerată într-o ordine descrescătoare a ponderii în asociație):

- **Regosolurile:** Festuca sulcata (rupicola), valesiaca și pseudovina, Botriochloa ischaemum Agrostis stolonifera, Cynodon sp., Bromus sp., Stipa sp.; Medicago falcata și alba, Lotus (corniculatus), Medicago lupulina, Lathyrus sp., Trifolium sp.; Artemisia, Thymus, Salvia, Gallium, Achillea; local, sunt prezente Fragaria viridis și Mentha sp. (Mentha apare pe U.S.T.-urile cu alunecări semistabilizate).

Festuca pseudovina, Festuca valesiaca și Botriochloa se concentrează pe versanți înșoriți, cu pante > 11° sau pe „muchii” de relief. Ponderea speciilor de Trifolium și Lathyrus este dispartă (< 5%). Remarcăm prezența largă a speciei xerofile Artemisia austriaca.

- **Aluviosolurile:** - subtipurile prundice și litosolul au următoarea „compoziție” a pășunii: Botriochloa, Cynodon, Festuca sulcata (rupicola), Bromus; Thymus; Achillea;

- aluviosolurile cu gleizare (slabă-moderată) au următoarea „compoziție” a pășunii: Agropyrum, Agrostis stolonifera, Festuca sulcata, Cynodon, Dactilis; Trifolium; Achillea; Linum; Saxifragum;

- aluviosolurile gleice (foarte puternic gleizate) grupează și specii hidrofile (Carex, Scirpus, Ranunculus, etc.) cca 50% din compoziție.

Ponderea speciei Trifolium sp. este dispartă (< 5 %).

- **Cernoziomurile:** Festuca sulcata (rupicola), Agrostis stolonifera, Poa pratensis, Lolium perenne, Dactilis, Botriochloa; Lotus corniculatus; Achillea, Gallium, Cicorium inthybus, Plantago angustifolia și media, Saxifragum.

- **Faeoziomurile:** Festuca valesiaca și sulcata, Botriochloa, Poa sp., Stipa sp. (numai pe Dealul Cocoara), Lolium (numai pe pante < 15% în cadrul unităților de sol nr.19 și 20), Thymus, Achillea, Fragaria viridis.

- **Preluvosolurile:** Festuca sulcata (rupicola), Agrostis tenuis (capillaris), Agrostis stolonifera, Lolium perenne, Bromus sp, Botriochloa sp.; Trifolium, Lotus, Lathyrus; Gallium, Achillea, Plantago media. Botriochloa apare redus (< 5%).

Pe arealele cu pante < 11° apare în „asociație” și *Lolium perenne*. Pe pantele de > 14° cu expoziție sudică, apare și *Festuca pseudovina*.

- **Luvosolurile** concentrează următoarele grupări ierboase (asociații), în funcție de caracteristicile solurilor, reliefului și particularitățile fitogeografice ale zonei: - *Agrostis tenuis* (*capillaris*), *Festuca sulcata* (*rupicola*), *Nardus stricta*, *Botriochloa ischaemum*; *Trifolium* sp., *Medicago falcata*; *Achillea* sp., *Plantago media*, *Gallium verna*. Ponderea speciilor de *Nardus*, *Botriochloa*, *Gallium* și *Medicago* este dispartă (< 5% fiecare).

- **Vertosolul** (U.S.T. 30) are următoarea grupare de specii ierboase: *Festuca sulcata* (*rupicola*), *Agrostis stolonifera*, *Agropyrum* sp.; *Gallium*, *Achillea*, *Cicorium*, *Saxifragum*, *Fragaria* (*viridis*).

Alte specii prezente pe trupurile de pășune studiate:

Taraxacum officinale apare discontinuu, pe regosoluri molice și alte regosoluri, dar pe pante < 11°; apare și pe aluviosolurile de pe șesul aluvial, dar și pe preluvosolurile „eutrofe” situate pe pante < 11° (inclusiv cu o aprovizionare mijlocie-bună cu fosfor și potasiu); de asemenea este prezentă și pe faeoziomurile situate pe pante < 11°.

Alte genuri prezente pe trupurile de pășune sunt: *Potentilla* și *Hieracium*.

Plante nevalorose din pășuni: *Botriochloa ischaemum*, *Artemisia austriaca*, *Origanum vulgare*, *Centaurea* sp., *Daucus carota*, *Carex* sp., *Juncus* sp., *Eryngium* sp., *Carduus* sp., *Calamagrostis epigeios* (în vetre dispersate mai ales pe luvisoluri, soluri cu orizont „Bt”), *Verbascum phlomoides* (în locuri însorite).

Pe trupurile 7 și 8, pe versantul stâng al văii Troțușului, apar frecvent speciile: *Fragaria viridis* și *Xeranthemum* sp.

Ciulinii (*Eryngium* sp., *Carduus* sp., etc.) apar adesea invaziv, acoperind 10-20 % din suprafața pășunii (ex.pe trupurile 4, 5 și 6 acoperirea este de 20 %). Între „scaieți” (turife), apare frecvent *Eupatoria* (mai ales pe trupurile 1, 7 și 8).

Pe ansamblul trupurilor de pășune studiate, procentul plantelor nefolositoare și cu consumabilitate redusă, variază între 5-25 %.

Plante toxice și dăunătoare: în afara genurilor *Carduus*, *Eryngium*, *Artemisia*, menționate mai sus, se pot adăuga brusturul (*Arctium lappa*) cu o răspândire izolată și dispersată. Plante toxice în diferite grade, sunt și următoarele: pojarnița (*Hypericum*), *Equisethum* (cu prezență locală, dar nu cu frecvență) și *Euphorbia*.

Izolată, dar cu vetre de concentrare apar și: *Artemisia absinthum*, *Sambucus*, *Ambrosia* și *Datura* sp., în condiții de depuneri de gunoaie.

Într-o anumită măsură este „dăunătoare” și specia de Ranunculus din teritoriu, prezent pe solurile „gleizate” în proporții de cca 6 % (este vorba de solurile gleizate foarte puternic).

4.4 Principalele tipuri de pajiști și răspândirea lor

Tipurile principale de pajiști din trupurile studiate le prezentăm în tabelul următor:

Tabel nr. 2

Municipiul Onești – județul Bacău

Nr. crt.	Parcela descriptivă (unitate de sol-teren)	Tipul de pajiște (din Tabelul 3.2.a)	Suprafața	
			ha	%
1	2; 3.1; 3.2; 4; 5.1; 5.2; 5.3; 5.4; 5.5; 5.6; 6.1; 6.2; 6.3; 8.1; 8.2; 8.3; 8.4; 19.1; 19.2; 24.1; 24.2; 25.1; 25.2; 42.1; 42.2; 43.1; 43.2; 43.3; 43.4; 43.5	4.4.3.1 – Pajiști zonale colinare de Festuca valesiaca: stațiunile 5.2.2; 5.2.2.1 și 6.3.	455,7306	55,90
2	26; 33.1; 33.2; 33.3; 33.4; 33.5; 33.6; 34.1; 34.2; 38.1; 38.2; 38.3	4.4.3.2 – Pajiști zonale colinare de Festuca rupicola (sulcata): stațiunea 5.1.4.1.	126,5340	15,52
3	1; 7.1; 7.2; 7.3; 27; 28; 29; 30; 31; 32.1; 32.2; 35; 36.1; 36.2; 36.3; 36.4; 37.1; 37.2; 39	4.4.3.4 – Pajiști zonale colinare degradate de Botriochloa ischaemum: stațiunile 5.2.4 și 6.6	114,1973	14,01
4	9.1; 9.2; 10.1; 10.2; 11; 12.1; 12.2; 12.3; 13; 14.1; 14.2; 14.3; 14.4; 15; 20.1; 20.2; 20.3; 21.1; 21.2; 22.1; 22.2; 22.3; 40.1; 40.2; 41; 44; 45.1; 45.2; 45.3; 45.4; 45.5	4.4.4.1 – Pajiști azonale din lunci de Agrostis stolonifera, Agropyrum, Festuca rupicola și Poa pratensis: stațiunile 8.1.1; 8.4; 8.4.4 și 8.8.	118,7629	14,57
X	X	TOTAL	815,224	100

Pajiștile cu bārboasā (Botriochloa ischaemum), au extindere pe versanți, culmi, muchii de relief, cu panta > 11°, însorite sau vântuite; bārboasa apare în „covorul” ierbaceu, și în lunca Bistriței pe solurile excesiv scheletice. Pe solurile cu aciditate de tip luvosol, apar exemplare „bicisnice” cu densitate redusă în covorul ierbos.

4.5 Habitatele de pajiști

Pe teritoriul studiat se pot distinge următoarele „habitate” de pajiști:

R 3404 – Pajiști ponto-panonice de Festuca rupicola (sulcata) și Koeleria macrantha, care pot întreține 0,3 UMV/ ha;

R 3406 – Pajiști daco-sarmatice de Stipa joannis și Brachypodium pinnatum, care pot întreține 0,2 UMV/ ha;

R 3414 – Pajiști ponto-panonice de *Festuca valesiaca* și *pseudovina*, care pot întreține 0,3 UMV/ ha; cu pondere redusă în teritoriu;

R 3415 – Pajiști ponto-balcanice de *Botriochloa ischaemum* și *Festuca valesiaca*, care pot întreține 0,2 UMV/ ha;

R 3420 – Pajiști vest-pontice de *Poa bulbosa*, *Artemisia austriaca*, *Cynodon dactylon*, care pot întreține 0,4 UMV/ ha;

R 3713 – Pajiști antropice cu *Juncus* și *Trifolium repens*, care pot întreține 0,2 UMV/ ha; cu pondere redusă în teritoriu;

R 3715 – Pajiști danubiano-pontice de *Agrostis stolonifera*, care pot întreține 0,9 UMV/ha.

Extinderea acestor habitate nu este tipică în teritoriu. Există o interferență între ele, sau au dezvoltare redusă;

R 3803 – Pajiști mezofile sud-est carpatice de *Agrostis capillaris (tenuis)*, care pot întreține 1,0 UMV/ ha.

4.6 Descrierea vegetației lemnoase

Tabelul 3.2 b redă „acoperirea” terenului cu pășune, cu vegetație lemnoasă (arbuști și arbori subțiri < 10 cm diametru sau arbori cu > 10 cm diametru).

În teritoriu, pe trupurile studiate există trei situații (compozițional):

- a) - toate trupurile au mult tufăriș spinos (*Hippophae*, *Crataegus*, *Rosa*, *Rubus*, *Prunus spinosa*); *Hippophae rh.* apare pe regosoluri însorite și semiînsorite, dar și pe aluviosoluri inundabile; pe regosoluri se ajunge local, la 50% acoperire cu mărăcini lemnoși;
- b) - trupurile de luncă, au vegetația lemnoasă cu o compoziție de zăvoi: *Salix*, *Populus nigra*, *Populus alba*. *Salix* apare disparat;
- c) - pe versanții cu expoziție nord-vestică, este prezent mesteacănul (*Betula verrucosa*).

Pădurile din zonă sunt predominant păduri de șleau (conținând *Quercus*, *Carpinus* și *Tilia*); acestea trec în gorunete pe solurile de tip luvosol și goruneto-făgete.

Procentul de acoperire a pășunilor cu vegetație lemnoasă este prezentat în **Tabelul 3.2 b**, menționat.

CAPITOLUL 5.

CADRUL DE AMENAJARE

5.1 Procedee de culegere a datelor din teren

Culegerea datelor din teren s-a făcut prin metode directe.

Pentru determinarea compoziției floristice au fost efectuate relevee floristice după metoda geobotanică. Prin această metodă, compoziția floristică se studiază într-o suprafață de probă pătrată. Numărul suprafețelor de probă este de 3 pentru suprafețe de până la 100 ha de pajiște și de 3-5 pentru cele de peste 100 ha.

Pentru determinarea cantității de masă verde de pe fiecare pășune au fost făcute piețe de probă. După cosire și cântărirea cantității de masă verde rezultată din aceste piețe, Primăria Onești a emis adresa nr. 69019 din 08,11,2024, în care se specifică, pe fiecare trup de izlaz municipal, cantitatea de masă verde realizată pe hectar de pășune (**Anexa la prezentul amenajament**).

5.2. Obiective social-economice și ecologice

Prezentul amenajament pastoral are ca obiectiv aplicarea unei gestiuni corecte a pajiștilor municipiului Onești. Acesta este un obiectiv multifuncțional prin care se asigură următoarele elemente:

- aplicarea unei practici de gestiune corectă, eliminarea sub și suprapășunatului
- eliminarea pășunatului continuu care antrenează procese erozionale, bătătorirea solului, deprecierea producției de masă verde și scăderea calității acestia
- stoparea proliferării speciilor fără valoare furajeră, a buruienilor, a speciilor invazive
- stoparea extinderii vegetației arbustive și lemnoase
- stoparea proceselor erozionale
- creșterea valorii pastorale a pajiștilor, creșterea producției și a încărcăturii cu UVM/ha
- creșterea bunăstării comunității rurale din zonă, la care principala sursă de venit este cea agro-zootehnică.

Iarba de pe pășune este furajul principal în timpul perioadei de vegetație, când se realizează și cea mai mare parte a producției animale.

Din punct de vedere economic, iarba de pe pășune reprezintă nutrețul cel mai ieftin față de celelalte categorii de furaje, ceea ce are repercursiuni directe asupra reducerii costului produselor de origine animală.

Un alt aspect se referă la influența pe care o exercită iarba și întreținerea pe pășune asupra sănătății și producției animalelor. Hrănirea animalelor cu iarbă de pe pășune, care este un furaj echilibrat și complet, precum și mișcarea în aer curat, sub acțiunea razelor solare, favorizează formarea unui organism robust și sănătos.

Din punct de vedere ecologic, o exploatare rațională și controlată a acestor pajiști, duce la o creștere a biodiversității covorului vegetal și la protejarea solului.

5.3. Stabilirea modului de folosință a pajiștilor

Suprafețele de pajiști pot fi exploatate prin pășunat cu următoarele categorii de animale: ovine, caprine, bovine și cabaline iar fânețele pentru obținerea de fân.

Factorii limitativi pe aceste pajiști sunt de natură abiotică: panta, înclinarea și orografia foarte fragmentată, dar, mai ales de natură biotică, cauzați de lipsa lucrărilor de îngrijire: prezență de arbori și arbuști invazivi, prezență de specii fără valoare furajeră, lipsa însămânțărilor și supraînsămânțărilor, etc.

Efectivul de animale din municipiul Onești, la data de 31.12.2023 este:

Bovine	-	128 capete
Ovine	-	873 capete
Caprine	-	557 capete
Cabaline	-	29 capete

Repartizarea trupurilor de izlaz municipal :

- Trupurile de pășune sunt repartizate pentru pășunatul cu bovine, ovine, caprine și cabaline.

Pășunile sunt accesibile prin drumuri municipale.

5.4. Fundamentarea amenajamentului pastoral

Fundamentarea amenajamentului pastoral constă în **soluțiile tehnologice și tehnice care asigură realizarea obiectivelor privind gospodărirea rațională a suprafețelor de pajiști din cadrul proiectului.**

Pe pășunile aparținând UAT Municipiul Onești se vor executa lucrări:

- de combatere a eroziunii solului;
- înlăturarea vegetației arbustivă;
- drenări, desecări;
- combaterea plantelor dăunătoare și toxice;
- nivelarea mușuroaielor;
- tăiere arborete și cioate;
- culegere pietre și resturi lemn;
- supraînsămânțarea și reînsămânțarea;

- fertilizare chimică și organică.

Amenajamentul pastoral trebuie să respecte **codul de bune practici agricole, angajamentele de agro-mediu** și să fie în concordanță cu condițiile pedoclimatice ale arealului unde se află amplasată pajiștea (conform Ghidului de întocmire a amenajamentelor pastorale, 2014).

5.4.1. Durata sezonului de pășunat pentru pajiștile UAT Municipiul Onești

Conform legislației României (Ordin nr. 544 din 21 iunie 2013, Art. 6), se prevăd următoarele:

- începerea pășunatului se face în funcție de condițiile pedoclimatice și de gradul de dezvoltare a covorului ierbos;

- se evită începerea pășunatului prea devreme, care poate afecta perioada de regenerare, sănătatea și supraviețuirea plantelor;

- perioada de pășunat se va încheia la sfârșitul lunii octombrie, la o data stabilită în funcție de evoluția temperaturilor și regimul precipitațiilor;

- data începerii și încheierii pășunatului, precum și modul de organizare a pășunatului, continuu sau pe tarlale, se stabilesc prin HCL a U.A.T.

Ținând cont de toate caracteristicile climei zonale – durata recomandată a sezonului de pășunat, pe pășunile aparținând UAT Municipiul Onești, este, în medie, de cca. 184 de zile, astfel: de la 01 mai - 01 noiembrie, pentru ovine și caprine; 10 mai – 01 octombrie, pentru bovine și cabaline, conform adresei nr. 69019 din 08.11.2024, emisă de UAT Municipiul Onești (Anexa la amenajament).

Conform Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, art Art. 10.(1) - introducerea animalelor pe pajiști este permisă doar în perioada de pășunat prevăzută în amenajamentul pastoral, iar la alin. (2) se stipulează: este interzis pășunatul în cazul excesului de umiditate a pajiștii. !!!!!!!!!!!!!

În faza tânără de vegetație, plantele de pe pășuni au însușiri organoleptice deosebite (gust, miros) care măresc apetitul animalelor și ca urmare crește gradul de consumabilitate a ierbii, care poate ajunge la 85-95%.

Dacă pășunatul se începe prea devreme, când plantele sunt prea tinere și solul prea umed, asupra vegetației efectele negative sunt următoarele:

- se distruge stratul de țelină, se bătătorește solul și se înrăutățește regimul de aer din sol.
Se formează gropi și mușuroaie;

- pe terenurile în pantă se declanșează eroziunea;

- se modifică compoziția floristică dispărând plantele valoroase mai pretențioase din punct de vedere al apei, aerului și hranei din sol;

- plantele fiind tinere au suprafața foliară redusă și vor folosi pentru refacerea lor substanțe de rezervă acumulate în organele din sol ce are ca efect epuizarea lor.

Efectele negative asupra animalelor sunt:

- iarba prea tânără conține multă apă și ca atare are un efect laxativ epuizant, ceea ce duce la eliminarea excesivă a sărurilor minerale de Cu, Mg, Na;

- conținând prea puțină celuloză nu se pretează la salivație și rumegare, animalele fiind predispușe la intoxicații și meteorizații;

- conținutul mare de azot al ierbii tinere determină acumularea în stomac a amoniacului și ca atare declanșarea unor fermentații periculoase.

În aceeași măsură nu recomandăm nici folosirea pajiștilor prin pășunat mai târziu de 1 noiembrie. Ultimul pășunat trebuie să se realizeze cel mai târziu cu 20-30 zile înainte de instalarea înghețurilor permanente. Astfel plantele au posibilitatea să acumuleze glucide, să-și refacă masa vegetativă, ceea ce determină o mai bună suportare a înghețurilor pe de o parte, iar pe de altă parte pornirea timpurie în vegetație.

Întârzierea toamna a pășunatului, până la venirea înghețurilor, face ca iarba să nu se poată reface corespunzător primăvara, constituind una din cauzele dispariției speciilor valoroase din pajiști.

Pășunatul peste iarnă, mai ales cu oile, este un obicei foarte dăunător pentru covorul ierbos al pajiștilor, cu repercusiuni negative în anul și anii ce urmează.

Pe o pajiște pășunată toată iarna, în sezonul de vegetație următor, producția scade cu cel puțin 20 – 40 %, ceea ce este foarte mult. Dacă pajiștea este în pantă și solul se erodează, pierderile sunt și mai mari, până la scoaterea ei din circuitul productiv.

5.4.2. Numărul ciclurilor de pășunat

Ciclul de pășunat este intervalul de timp în care iarba de pe aceeași parcelă de exploatare, odată pășunată, se regenerează și devine din nou bună pentru pășunat.

Numărul ciclurilor de pășunat este în funcție de condițiile climatice și staționale, de sol, de compoziția floristică și de capacitatea de regenerare a pajiștilor.

Pe suprafața de pajiști a UAT municipiul Onești se practică pășunatul continuu și de tip extensiv liber.

Pășunatul continuu (liber) - conform acestui sistem, animalele sunt lăsate să pască pe pășune de primăvara devreme și până toamna târziu.

Practicarea acestui sistem este asociată cu suprafețe unde producția de masă verde este mică, neuniform repartizată pe cicluri de pășunat; perioada de secetă din vară duce la diminuarea producției în ciclurile trei și patru.

În condițiile actuale, din studiul vegetației pajiștilor, nu recomandăm tarlalizarea datorită fragmentării terenului și producției pajiștilor care este prea mică pentru a se justifica economic.

În următorii ani, după ce se vor face toate lucrările de ameliorare a pajiștilor, unele pajiști pot fi tarlalizate și se va putea trece la pășunatul rațional cu garduri electrice.

Recomandări:

- **Practicarea unui pășunat rațional fără tarlalizare, utilizând delimitările naturale (lizieră de pădure, canal, drumuri de acces, etc) ca limită de parcelă.**

- **Revenirea pe aceleași suprafețe după o perioadă de 25-30 zile.**

- **Pășunatul cu animalele în front de către un cioban ce le permite înaintarea numai pe măsura consumării suficiente a plantelor.**

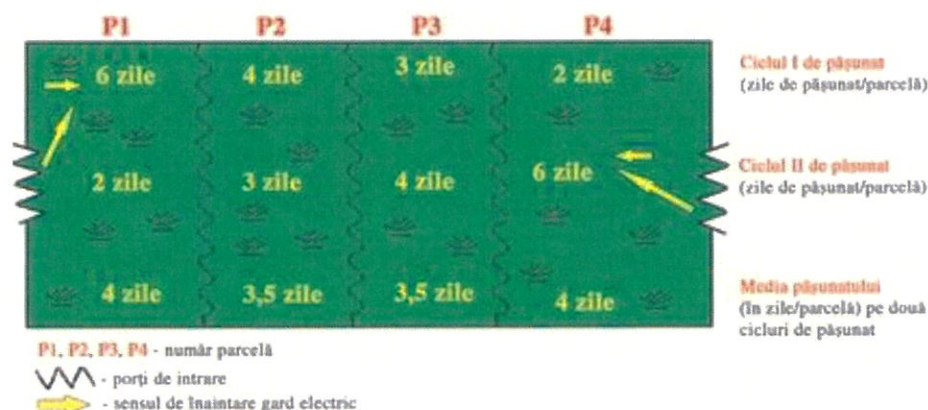
- **Conducerea turmelor pe un anumit traseu, care din când în când este modificat, astfel animalele nu stau în același loc, ci pășunează pe locuri diferite și în aceeași zi și în zile diferite.**

- **De asemenea pe parcelele unde se constată o înrăutățire a compoziției floristice, datorită dispariției unor plante valoroase, care prin pășunat continuu nu se mai pot înmulți prin semințe, se recomandă o rotație a pășunilor, metodă care constă în schimbarea periodică a pășunatului cu cositul. Prin această metodă iarba este folosită ca masă verde la iesle sau transformată în fân. Cositul se execută la epoci diferite, pentru a avea loc procesul de autoînsămânțare.**

Avantajele acestui sistem de exploatare sunt:

- se limitează timpul petrecut de animale pe un anumit teritoriu;
- sporește producția pășunilor ca urmare a faptului că plantele după folosire au timp pentru refacere;
- ciclurile de pășunat determină o mai bună uniformizare a producțiilor în decursul perioadei de vegetație;

- înlăturarea pășunatului selectiv prin faptul că animalele sunt obligate să consume toate speciile, adică atât cele valoroase cât și cele nevaloroase, ceea ce face ca procentul de buruieni să se reducă și deci să se îmbunătățească compoziția floristică a pajiștii;
- folosirea uniformă a întregii suprafețe de pășunat, nemaexistând suprafețe subpășunate (cu plante nevaloroase) sau suprapășunate (cu plante valoroase);
- sporește gradul de consumabilitate al plantelor;
- posibilitatea aplicării lucrărilor de îmbunătățire a pajiștilor, inclusiv fertilizare, irigare etc.;
- animalele nu distrug țelina și în consecință nu se declanșează fenomene erozionale;
- obținerea unor producții mai mari la animale (lapte, carne) prin faptul că au la dispoziție tot timpul furajul în cantitatea și de calitatea corespunzătoare;
- prevenirea îmbolnăvirii animalelor de parazitoze pentru că în intervalul de 25-30 zile cât animalele lipsesc de pe tarla ouăle și larvele paraziților sunt omorâte de acțiunea razelor solare;
- posibilitatea grupării animalelor pe categorii omogene, ceea ce prezintă mari avantaje din punct de vedere tehnic, economic și organizatoric.

Lucrări ce se execută în timpul pășunatului

După trecerea animalelor rămân o serie de dejecții solide care trebuie considerate, în primul rând, ca sursă de elemente nutritive pentru vegetație.

Importanța acestora este mare pe pajiștile unde nu se aplică fertilizarea sau pe acelea situate în zone cu regim pluviometric bogat, care face ca o serie de elemente nutritive să fie spălate.

Dacă pe pajiște sunt vaci de lapte, de exemplu, atunci în medie o dejecție solidă de vacă acoperă în întregime o suprafață de 0,09 mp, dar acțiunea ei asupra vegetației se întinde pe o suprafață chiar de 10 ori mai mare. Aceasta cauzează neajunsuri mari, întrucât favorizează dezvoltarea speciilor nitrofile, lipsite de valoare economică, creând astfel mari neuniformități în compoziția floristică. Dacă dejecțiile nu se împrăștie, după 10 zile, dispar toate leguminoasele și 75 % din graminee.

Un alt neajuns este și faptul că dejecțiile sunt focare de infecții.

De aceea impunem ca pe pajiștile folosite de către animale, după fiecare ciclu de pășunat, dejecțiile solide să fie împrăștiate; în mod special în pajiștile unde pășunează vacile.

După ce animalele au fost scoase de pe pășune rămân o serie de plante neconsumate. Aceste plante sunt cele pe care animalele le ocolesc. Rămânând pe pajiște ele pot forma semințe și ca atare proliferază. De aceea ele trebuiesc îndepărtate prin cosire. Operația este obligatorie, ca și precedentă, după fiecare ciclu de pășunat.

Recomandări:

În timpul pășunatului trebuie să se execute o serie de lucrări pentru a:

- îmbunătăți compoziția floristică, refacerea cât mai rapidă a plantelor, la sporirea producției de masă verde pe unitatea de suprafață, la asigurarea zooigienei.
- cosirea resturilor nepășunate după ce animalele au părăsit tarlaua, ceea ce împiedică fructificarea și deci înmulțirea plantelor slabe din punct de vedere furajer, neconsumate de animale;
- împrăștierea dejecțiilor animaliere, care prezintă cel puțin trei avantaje legate de faptul că: se împiedică astfel crearea condițiilor de dezvoltare a buruienilor nitrofile nevaloroase, care s-ar putea dezvolta în jurul acestora; se realizează o anumită fertilizare a pajiștilor; se înlătură focarele de infecție cu viermi parazitiți.

Toate aceste măsuri, aplicate în complex, au ca efect creșterea valorii economice a pășunii respective.

5.4.3. Fânețele

În cazul pajiștilor UAT Municipiul Onești din total suprafață de 815,224 ha, suprafața de 103,402 ha aparținând persoanelor fizice și 11,86 ha teren rezervă la dispoziția comisiei, sunt folosite ca fâneață. De asemenea, se folosesc ca fâneață trupurile care necesită periodic cosirea pentru autoînșămânțare, pentru refacerea pajiștii.

5.4.4. Capacitatea de pășunat

Încărcătura cu animale pe o pajiște sau capacitatea de pășunat, se exprimă în UVM (unitate vită mare)/hectar. Reprezintă un instrument de corelare a producției reale a unei suprafețe cu încărcătura de animale.

Capacitatea de pășunat și încărcătura optimă de animale pe hectar se calculează, pentru fiecare pajiște în parte, conform metodologiei prevăzute în Ordin nr. 544 din 21 iunie 2013 și Ordin 544/2013, art. 8 - numărul de animale (UVM/ha) trebuie să fie suficient pentru a asigura utilizarea maximă a producției de masă verde, menținând în același timp sustenabilitatea pe termen lung a pajiștii.

Utilizatorii de pajiști au obligația să respecte încărcătura minimă de animale pe hectar de 0,3 UVM.

- La densități sub nivelul minim stabilit, animalele consumă selectiv plantele, promovează performanțe economice individuale, dar acest fapt nu conduce la productivitatea maximă de produse animaliere pe hectar.
- Încărcătura redusă de animale pe pajiște conduce la:
 - a) Potențialul economic al pajiștii nu este pe deplin realizat;

- b) Pajiștilor care nu sunt utilizate li se modifică compoziția floristică și le scade productivitatea prin reducerea plantelor palatabile și cu valoarea nutritivă ridicată;
 - c) Unele specii de plante valoroase pot fi înlocuite de altele fără valoare nutritivă;
 - d) Biodiversitatea se reduce datorită pășunatului redus.
- Depășirea încărcăturii optime de animale pe pajiște conduce la:
- a) performanțe economice și productive reduse ale animalelor;
 - b) furaje de calitate inferioară și cantitate redusă;
 - c) înlocuirea plantelor furajere palatabile, cu valoare nutritivă mare, cu specii mai puțin valoroase;
 - d) productivitate redusă;
 - e) apariția și creșterea golurilor în zonele de pășunat preferate;
 - f) creșterea costurilor cu furajarea suplimentară;
 - g) îmbogățirea localizată cu fertilizanți prin eliminarea dejecțiilor de către animale;
 - h) introducerea de alte specii de plante competitive care nu cresc în mod tradițional în zonă, provenite de la furajarea suplimentară;
 - 1) distrugerea vegetației și a texturii solului prin călcarea de către animale.

Capacitatea de pășunat se calculează prin două metode:

- metoda estimativă, bazată pe valoarea pastorală (VP), determinată în funcție de compoziția botanică a pajiștilor;

- metoda precisă sau reală, bazată pe producția efectiv consumabilă a pășunii respective.

Producția totală de iarbă se determină prin cosirea repetată, în decursul perioadei de pășunat a unor suprafețe de probă. Pentru aceasta se alege în funcție de teren și de uniformitatea vegetației mai multe suprafețe reprezentative (aproximativ 10 m²) ce se îngrădesc. Accesul în interiorul acestor suprafețe este restricționat animalelor și permite creșterea și dezvoltarea nestingerită a ierbii.

Iarba din interiorul „suprafetelor de probă” se cosește la începutul fiecărui ciclu de pășunat (30 – 35 de zile). Prin însumarea coaselor și raportarea la ha se obține producția totală (Pt) de iarbă din pajiște. Cum animalele consumă selectiv iarba, în urma lor, în pajiști rămân plante

neconsumate (Rn) după fiecare ciclu de pășunat. De aceea este bine să se determine și coeficientul de folosire al pajiștilor(Cf).

Capacitatea de pășunat (CP) reală, în funcție de producția disponibilă de masă verde, se stabilește conform formulei:

$$CP = (P.d. \times C.f.) / (C.i. \times Z.p. \times 100), \text{ în care:}$$

CP = încărcătura de animale (UVM /ha)

P.d. = producția disponibilă de masă verde (kg/ha)

C.f. = coeficient de folosire a ierbii (%) (vezi Tabelul 5.8)

C.i. = consum zilnic de iarbă

Z.p. = numărul de zile de pășunat pentru un ciclu de pășunat sau pentru un sezon de pășunat.

Se recomandă 65 kg masă verde/zi/cap pentru 1 UVM (din care consumate efectiv 50 kg/cap/zi).

Conversia în UVM a speciilor de animale domestice este redată în tabelul 5.6 conform literaturii de specialitate și a legislației în vigoare.

Tabel 5.11

Coeficientul de transformare a diferitelor specii și categorii de animale în UVM

(Marușca și colab., 2014 – Ghidul de întocmire a amenajamentelor pastorale).

Specificare	Coeficient de transformare în UVM	Nr. capete pentru 1 UVM
Tauri și boi de muncă	1,0-1,2	0,8-1,0
Vaci de lapte	1,0	1,0
Bovine de toate vârstele (în medie)	0,7-0,8	1,3-1,4
Tineret bovin peste 1 an	0,5-0,7	1,4-2,0
Tineret bovin sub 1 an	0,2-0,3	3,3-5,0
Oi și capre de toate vârstele	0,14	7,1
Oi și capre mature	0,15-0,16	6,3-6,7
Cai de toate vârstele	0,8	1,3
Cai de tracțiune	1,0-1,1	0,9-1,0
Tineret cabalin peste 1 an	0,5-0,7	1,4-2,0
Tineret cabalin sub 1 an	0,2-0,3	3,3-5,0

Tabel 5.12

Valoarea medie a coeficientului de folosire la diferite tipuri de pajiști (C.f. %)

Tipul de pășune	Coeficientul mediu de folosire (%)
Pășuni umede, cu multe rogozuri	25
Pășuni alpine, cu țepoșică	35

Pășuni de șes, uscate, cu graminee mărunte	50
Pășuni montane, cu țepoșică	50
Pășuni inundabile, de pe terenuri revene	75
Pășuni montane, cu graminee valoroase	85
Pășuni neinundabile, de pe terenuri revene, cu graminee valoroase	90
Pășuni semămate	90

În condițiile actuale ale pajiștilor de pe raza U.A.T. Municipiul Onești au fost obținute următoarele cantități de masă verde, pe trupuri de pășune (conform adresei emisă de Primăria municipiului Onești nr. 69019/08.11.2024 – *Anexa* la amenajament):

Pentru trupurile de pășune reprezentând izlazul municipal, respectiv trupurile 1 – 4, producția de masă verde este:

1. Slobozia (izlaz) - 96,4700 ha = 5,22 to m.v./ha
2. Hodoroaia (izlaz) - 47,3500 ha = 5,36 to m.v./ha
3. Perchiu - Balaban (izlaz) - 74,5600 ha = 5,52 to m.v./ha
4. Buhoci (izlaz) - 30,0900 ha = 5,52 to m.v./ha

Cantitatea de masa verde realizată pe ultimii 5 ani to/ha

Nr. crt	Denumire trup pajiște	Suprafața ha	2019	2020	2021	2022	2023	Cantitate medie 5 ani to/ha
1	Slobozia (izlaz)	96,4700	5,1	4,8	5,2	5,1	5,9	5,22
2	Hodoroaia (izlaz)	47,3500	5,3	5	5,4	5,3	5,8	5,36
3	Perchiu - Balaban (izlaz)	74,5600	5,1	5,7	5,8	5,5	5,5	5,52
4	Buhoci (izlaz)	30,0900	5	5,3	5,7	5,8	5,8	5,52
5	PF *) – Rotunda	24,1342	5,2	4,8	5,2	5,1	5,8	5,22
6	PF *) – Hodoroaia	14,0986	5,1	4,7	5,1	5,1	5,8	5,16
7	PF *) – Perchiu – Caraclau - Balaban	106,7737	5,3	5,4	5,4	5,7	5,9	5,54
8	PF *) – Zona industrială	8,5395	5	5,2	5,3	5,5	5,2	5,24

	– Borzești							
9	PF *) – 6 Martie - Cuciur	66,8088	5,7	5,8	5,9	5,7	5,5	5,72
10	Rezervă **)	302,9100	5,2	5,8	5,1	5,7	5	5,36
11	Intravilan	43,4900	5,2	5,8	5,2	5,2	5,1	5,3
TOTAL		815,2240						

Pentru o determinare precisă a producției de masă verde și pentru calcularea, în fiecare an, a încărcăturii de animale pe hectar (CP), se va avea în vedere ca anual, pe fiecare trup de pășune, să se delimiteze piețe de probă (aceleași în fiecare an) cu o suprafață de 10 mp fiecare.

Pentru delimitarea suprafețelor de probă se folosesc îngrădituri care să nu permită consumul de către animale a vegetației din interior, amplasate pe suprafețe omogene din punct de vedere al compoziției floristice și al producției. Aceste suprafețe se cosesc la începutul fiecărui ciclu de pășunat, respectând restricția ca pe plante să nu se regăsească apă de adiție (plantele nu sunt umede de la rouă, ploaie etc.).

Pentru determinarea coeficientului de folosire a pajiștii, de pe suprafețele pășunate se va cosi și cântări cantitatea de masă verde neconsumată (tot de pe 10 mp)

Capacitatea de pășunat:

S-a luat în calcul un număr de 184 zile pe sezonul de pășunat - conform adresei nr.

69019/08.11.2024 emisă de U.A.T. Municipiul Onești (vezi **Anexa la amenajament**).

Se recomandă 65 kg masă verde/zi/cap pentru 1 UVM (din care consumate efectiv 50 kg/cap/zi).

Coeficientul mediu de folosire masa verde este de aproximativ 70-80%, având în vedere că pe majoritatea pajiștilor, procentul plantelor nefolositoare și cu consumabilitate redusă, este 1-30%.

$$1. \text{ Slobozia (izlaz) } (5220 \text{ kg m.v./ha} \times 75\% = 3915 \text{ kg m.v. utilă/ha})$$

$$CP = 3915 \text{ kg m.v./ha} / (65 \text{ kg m.v./zi/cap UVM} \times 184 \text{ zile}) = 0,33 \text{ UVM/ha}$$

2. **Hodoroaia (izlaz)** (5360 kg m.v./ha x 75% = 4020 kg m.v.utilă/ha)

$$CP = 4020 \text{ kg m.v./ha} / (65 \text{ kg m.v./zi/cap UVMx } 184 \text{ zile}) = \mathbf{0,34 \text{ UVM/ha}}$$

3. **Perchiu - Balaban (izlaz)** (5520 kg m.v./ha x 75% = 4140 kg m.v.utilă/ha)

$$CP = 4140 \text{ kg m.v./ha} / (65 \text{ kg m.v./zi/cap UVMx } 184 \text{ zile}) = \mathbf{0,35 \text{ UVM/ha}}$$

4. **Buhoci (izlaz)** (5520 kg m.v./ha x 75% = 4140 kg m.v.utilă/ha)

$$CP = 4140 \text{ kg m.v./ha} / (65 \text{ kg m.v./zi/cap UVMx } 184 \text{ zile}) = \mathbf{0,35 \text{ UVM/ha}}$$

5. **PF*- Rotunda** (5220 kg m.v./ha x 75% = 3915 kg m.v.utilă/ha)

$$CP = 3915 \text{ kg m.v./ha} / (65 \text{ kg m.v./zi/cap UVMx } 184 \text{ zile}) = \mathbf{0,33 \text{ UVM/ha}}$$

6. **PF*- Hodoroaia** (5160 kg m.v./ha x 75% = 3870 kg m.v.utilă/ha)

$$CP = 3870 \text{ kg m.v./ha} / (65 \text{ kg m.v./zi/cap UVMx } 184 \text{ zile}) = \mathbf{0,33 \text{ UVM/ha}}$$

7. **PF*- Perchiu-Caraclău-Balaban** (5540 kg m.v./ha x 75% = 4155 kg m.v.utilă/ha)

$$CP = 4155 \text{ kg m.v./ha} / (65 \text{ kg m.v./zi/cap UVMx } 184 \text{ zile}) = \mathbf{0,35 \text{ UVM/ha}}$$

8. **PF*- Zona industrială-Borzești** (5240 kg m.v./ha x 75% = 3930 kg m.v.utilă/ha)

$$CP = 3930 \text{ kg m.v./ha} / (65 \text{ kg m.v./zi/cap UVMx } 184 \text{ zile}) = \mathbf{0,33 \text{ UVM/ha}}$$

9. **PF*- 6 Martie-Cuciur** (5720 kg m.v./ha x 75% = 4290 kg m.v.utilă/ha)

$$CP = 4290 \text{ kg m.v./ha} / (65 \text{ kg m.v./zi/cap UVMx } 184 \text{ zile}) = \mathbf{0,36 \text{ UVM/ha}}$$

10. **Rezervă**** (5360 kg m.v./ha x 75% = 4020 kg m.v.utilă/ha)

$$CP = 4020 \text{ kg m.v./ha} / (65 \text{ kg m.v./zi/cap UVM} \times 184 \text{ zile}) = \mathbf{0,34 \text{ UVM/ha}}$$

11. Intravilan (5300 kg m.v./ha x 75% = 3975 kg m.v.utilă/ha)

$$CP = 3975 \text{ kg m.v./ha} / (65 \text{ kg m.v./zi/cap UVM} \times 184 \text{ zile}) = \mathbf{0,33 \text{ UVM/ha}}$$

Prin lucrări de ameliorare se poate mări producția pajiștilor cu 20 – 30%. În această situație încărcătura de animale pe hectar (CP) poate ajunge la 1 UVM /ha pe unele trupuri de pășune. Utilizatorii de pajiști au obligația să respecte încărcătura minimă de animale pe hectar (0,3 UVM) conform legislației din domeniu în vigoare.

De aceea, pentru cantitatea de masă care se obține pe fiecare trup de pășune este necesar să se facă piețe de probă (pe același amplasament) în fiecare an. Astfel se va determina cu exactitate încărcătura de animale pe hectar.

Utilizatorii de pajiști au obligația să respecte încărcătura minimă de animale pe hectar (0,30 UVM) conform legislației din domeniu în vigoare.

De asemenea, pe parcelele aflate sub angajament de agro-mediu, Măsura 10 “Agro-mediu și climă”, pășunatul se efectuează cu maxim 1 UVM/ha.

CAPITOLUL 6. ORGANIZAREA, ÎMBUNĂTĂȚIREA, DOTAREA ȘI FOLOSIREA PAJIȘTILOR

6.1 Aspecte generale privind stabilirea metodelor de îmbunătățire a covorului ierbos

Pentru sporirea producției și îmbunătățirea calității pășunilor, la nivelul potențialului lor și al necesităților impuse de dezvoltarea creșterii animalelor, ca și pentru valorificarea superioară a multor pășuni degradate, este necesară aplicarea de lucrări tehnico-culturale, care constau în curățirea de pietre și resturi de lemn, arborete și cioate, înlăturare vegetație arbustivă, nivelarea mușuroaielor, drenaj, desecare, combaterea eroziunii solului, combaterea plantelor dăunătoare și toxice, supraînsămânțarea, reînsămânțarea, fertilizarea chimică și organică.

6.2 Lucrări preliminare de punere în valoare a pajiștilor

Factorii limitativi majori ai productivității și exploatării pășunilor studiate sunt următorii:

* **De relief** =

1) eroziune în suprafață moderată-puternică-excesivă (din care sunt excluse solurile cu orizont Am), pe aproximativ 252,9819 ha (31,03% din suprafața studiată);

2) eroziune în adâncime pe 164,7061 ha (20,20% din suprafața studiată), din care ogașe rare pe 6,8000 ha; ogașe frecvente pe 34,6295 ha; rigole frecvente pe 69,2766 ha;

3) alunecările de teren pe 124,8086 ha (15,31% din suprafața studiată), din care alunecări semistabilizate pe 85,5077 ha;

4) neuniformitatea terenului (= denivelări) pe 255,9905 ha (55,12% din suprafața studiată), din care neuniformitate foarte slabă pe 69,2766 ha și slabă pe 192,4986 ha;

5) cărări de vite pe 215,1833 ha (26,40% din suprafața studiată), ≤ 10% pe întreaga suprafață afectată;

* **Hidrologici (și climatici)** =

1) exces freatic de umiditate pe 13,2537 ha (1,50% din suprafața studiată) provocate de scurgerea apelor de pe versanți;

2) bălțiri temporare puternice pe 74,1833 ha (9,10 % din suprafața studiată);

3) inundațiile au un caracter accidental, întrucât pâraiele din teritoriu reușesc să preia tot surplusul de apă pluvială care se scurge de pe versanți, iar în lunca Biștriței, datorită lucrărilor cu scop hidroenergetic a îmbunătățit regimul hidrostatic al terenurilor cu pajiști; doar unele areale restrânse ca întindere situate pe terenuri mai joase au soluri influențate de nivelul apei freactice;

4) secetă pedologică (deficit de umiditate în sol frecvent) pe 211,8327 (45,61% din suprafața studiată); aceasta s-a stabilit în funcție de etajul climatic, panta terenului, permeabilitatea solului și poziția terenului pe formele de relief - ex. microculme de versant, versant superior, dar și în funcție de volumul edafic util (= % schelet din sol).

*** De sol =**

1) reacția solului pe 21,7629 ha (2,67% din suprafața studiată), cu pH < 5,8 și grad de saturație în baze < 80 % și pe 66,5388 (8,16% din suprafața studiată), cu pH > 8,4;

2) textura la suprafața solului pe 124,1178 ha (15,23% din suprafața studiată), din care cu textură grosieră (nisipolutoasă) pe 12,2600 ha și lutonisipoasă pe 111,8578 ha;

3) carență de elemente nutritive de azot (IN < 2) pe 337,2082 ha, de fosfor (< 18 ppm) pe 253,9649 ha și de potasiu (< 133 ppm) pe 237,7315 ha.

4) volum edafic util pe 68,6734 ha (8,42% din suprafața studiată), din care extrem de mic pe 31,0838 ha și mic pe 37,5896 ha.

*** De vegetatie =**

1) densitate de vegetație ierboasă < 50% pe aproximativ 31,0838 ha (3,81% din suprafața studiată) pe unități de sol-teren acoperite cu vegetație lemnoasă, asociat cu alunecări semistabilizate sau cu litosoluri;

2) acoperire cu vegetație lemnoasă sub formă de arbuști și arbori cu diametrul < 10 cm (tufăriș) pe 639,3128 ha (78,42% din suprafața studiată), acoperirea este „foarte slabă” (1-20 % acoperire) pe 503,1590 ha, slabă pe 127,3238 ha și mijlocie pe 8,8300 ha;

3) acoperire cu arbori groși apare pe 434,8488 ha, cu 1-20 % acoperire. Acoperirea cu arbori pe teritoriu trebuie să crească (umbrare și protecție);

4) acoperirea terenului cu vegetație dăunătoare și toxică este prezentă aproximativ pe toată suprafața studiată, cu acoperire < 20%.

Precizări legate de Tabelul 6.1 a:

Prevenirea și combaterea eroziunii în suprafață este totuși necesară pe cele 661,4774 ha menționate, riscul există, și trebuie refăcut orizontul „decapitat”.

Combaterea eroziunii în adâncime se diferențiază după forma acesteia:

- rigole - cu lama nivelatoare (sau înierbare puternică și grăpare, dar și prin organizarea de benzi arbustive);
- ogașe mici cu greder sau buldozer (sau cleionaje, fascine, depozite de martoane);
- ogașe adânci prin cleionaje și împădurire.

Combaterea alunecărilor de teren este un proces de stabilizare (este recomandabil cu proiect special în acest sens), care presupune:

- combaterea eroziunii în adâncime din cadrul arealului cu alunecări (mai ales pe fundul viroagelor);
- împăduriri liniare (la cornișe și la ravenele de fund) și în pâlcuri;
- împăduriri totale (pe viroage);
- nivelări locale;
- desecări;
- captări izvoare de coastă;
- fertilizări, reînsămânțări, supraînsămânțări.

Suprafața cu „problema” stabilizării versanților afectați de alunecări semistabilizate (= semiactive) este de cca 85,5077 ha; celelalte suprafețe cu ”alunecări” sunt în ”brazde” sau ”surpări” care nu necesită o amenajare ”complexă”.

Cărările de vite în procent redus ($\leq 10\%$) sunt binevenite (efect antierozional); celelalte se pot combate prin grăpare (sau manual) și prin exploatarea „rațională” a pășunii. Mușuroaiele se combat prin grăpare sau manual, și, indirect, prin lucrările de la operațiile de supraînsămânțare sau reînsămânțare.

Pe versanții prelungi cu pante $< 14^\circ$ este bine să executăm valuri de pământ înierbate cu adâncime de 0,5 m, paralele cu curbele de nivel. Pe versanții cu pante $> 14^\circ$ fără risc de alunecări se pot executa terase (sau agroterase); un anumit proces de „agroterasare” poate rezulta și din efectul valurilor de pământ sau al benzilor „silvice”.

Un rol foarte important îl au perdelele de protecție (fășii, pâlcuri, arbori izolați). În acest sens se recomandă pe versanții cu panta $11-14^\circ$, să se lase benzi cu lățimi de 5-10 m, cu lățimea maximă la 14° . Pe versanții cu panta $> 14^\circ$ se vor lăsa benzi mai late progresiv, pâna la 26° (unde se va împăduri total). Vegetația lemnoasă cu rol de protecție nu se pășunează și se gospodărește. Starea actuală a vegetației lemnoase este destul de haotică, aceasta trebuie regrupată (protecție, adăpost-umbrar). În **Tabelul 6.1 a**, acoperirea cu $< 5\%$ vegetație lemnoasă arbustivă s-a eliminat ca necesitate de înlăturare pe terenurile în pantă.

Martoanele să fie utilizate pe „râpi” pentru a atenua eroziunea.

Măsuri antierozionale preventive:

- respectarea strictă a sezonului de pășunat (= 23 IV - 26 X);
- nu se va pășuna cu oile pe versanți, iarna și primăvara devreme;
- nu se va pășuna pe versanți, pe sol umed;
- nu se va suprapășuna și nu se va supratârli (se generează focare de eroziune);
- respectarea fertilizărilor (organică, chimică), care vor îndesi covorul ierbos și dezvolta telina în timp;
- atenție, la versanții cu expoziție sudică, căci sunt mai susceptibili la eroziune;
- supraînsămânțarea golurilor și a arealelor cu covorul ierbos rărit;
- stoparea rămăturilor pe pante;
- se va evita circulația animalelor din deal în vale pe versanți;
- drumurile de exploatare vor avea pante < 8%.

Desecarea și drenajul sunt necesare în două situații:

- 1) pe șesul aluvial cu microdepresiuni cu exces de umiditate freatic;
- 2) pe versanți cu alunecări semiactive (cu exces de umiditate prezent în „padine” sau ca izvoare de coastă).

Pe arealele cu exces freatic de umiditate, prevenirea inundațiilor se va corela cu prevenirea excesului de umiditate „global”. Pe aceste U.S.T.-uri este necesar și un „drenaj biologic” (pe canal sau marginal arealelor).

În încheiere, referitor la lucrările de îmbunătățire a pajiștilor, subliniem necesitatea integrării vecinătăților:

- ex, folosiștele „NR” de pe hărțile anexate ale trupurilor de pășune studiate, se vor trata într-un sens ameliorativ, pentru a le stopa efectul de „focar” de degradare: ori se vor împăduri integral, ori parțial, și vor reveni la pășune ca atare.

Pe șesul aluvial jos frecvent inundabil este necesară reducerea frecvenței inundațiilor.

Operațiile de supraînsămânțare, autoînsămânțare și reînsămânțare necesare pe trupurile studiate sunt redată în **Tabelul 6.1 b**, anexat.

Supraînsămânțarea este o necesitate pe versanți (și din cauza dificultății „reînsămânțării”, și din cauza nevoii de protecție permanentă). Terenurile cu panta > 11° sunt greu mecanizabile. Supraînsămânțarea ierburilor se poate efectua local (manual) sau total (frecvent mecanizat). Semănarea ierburilor se va efectua în august sau în martie, pe unitățile de sol cu „gleizare foarte puternică”.

Majoritatea suprafețelor de supraînsămânțat propuse au ca scop îmbogățirea covorului ierbos în specii leguminoase. În acest sens, pe U.S.T.-urile „aride”, este adecvat un amestec

de Bromus, Dactilis, Onobrychis (aceasta numai pe versanții însoriți, cu soluri eubazice), Lotus (pe versanții neînsoriți și cu soluri mai acide). Pe U.S.T.-urile mai umede³⁾ este adecvat un amestec de Festuca pr., Lolium p., Phleum, Dactilis gl., Trifolium și Lotus (în procente adecvate fiecărui U.S.T.).

Suprafața supraînsămânțată nu se pășunează un **an !**

Dacă se aplică târlirea ca fertilizare, se va ține cont de conducerea acesteia, ca o supraînsămânțare sau ca o „tăvălugire”. Unde este posibil, înainte de a supraînsămânța se va efectua o grăpare, urmată după „semănat” de o tăvălugire.

Suprafețele locale mici neînierbate, rezultate după îndepărtarea „locală” a vegetației lemnoase, a plantelor dăunătoare și toxice, a mușuroaielor și bolovanilor, se vor reînsămânța.

Dacă covorul ierbos local (pe U.S.T.) este relativ valoros, se poate proceda la autoînsămânțare. În orice caz, autoînsămânțarea va suplini supraînsămânțarea.

Reînsămânțarea se va efectua în teritoriul studiat în primul rând, în cazul unor areale golite (=fără iarbă), determinate de lucrările de îmbunătățire prealabile (nivelări, înlăturarea vegetației lemnoase, înlăturarea vegetației nevaloroase-dăunătoare-toxice, înlăturarea pietrelor, combaterea excesului de umiditate); suprafețele mici și izolate se pot supraînsămânța.

În cazul optării pentru o ameliorare radicală⁴⁾ (și intensivizare a pajiștilor), este pretabilă în teritoriu la aceasta; în măsura în care aceste terenuri sunt mecanizabile (panta $\leq 10^\circ$). Lucrările prealabile de lucrare a solului pentru reînsămânțare pot fi (după caz): grăpare energetică cu grapa cu discuri, frezare sau arat superficial; după semănat, se va tăvălugi.

Precizare: sunt eliminate (= terenuri nerecomandabile pentru ameliorarea radicală a pajiștii): - terenurile cu panta $\geq 11^\circ$, cele situate în puncte „critice” și cele cu o pajiște bună (ca densitate și compoziție). Puncte „critice” reprezintă terenurile de culmi înguste sau din vecinătatea unor ravene.

Toate lucrările (inclusiv semănatul) se vor executa paralel cu curbele de nivel.

În încheiere, precizăm că o compoziție optimă a pajiștilor este: 55 % graminee perene, 38% leguminoase perene și < 10% alte specii furajere. De asemenea, precizăm că 1 UVM consumă aproximativ 60 kg masă verde/8 ore. Capacitatea de pășunat a 1 ha de pășune

³⁾ U.S.T.-uri umede: soluri gleizate slab-moderat sau foarte puternic, situate pe șesul aluvial al Bistriței (pot fi incluse și solurile slab pseudogleizate situate pe pante < 10°.

⁴⁾ Aceasta presupune reînsămânțarea !

dominată de *Agrostis capillaris* (tenuis) este între 0,6 - 1 UVM; capacitatea de pășunat a 1 ha de pășune dominat de *Festuca rupicola* (sulcata) este de 0,3 - 0,4 UVM.

O măsură generală de protecție și ameliorare a pășunilor este: - pășunatul rațional (dirijat sau parcelat).

6.3 Metode de îmbunătățire a covorului ierbos prin fertilizare

Tabelul 6.1 b prezintă suprafețele necesare de fertilizat organic și cantitățile necesare de îngrășământ organic se va obține prin târlire sau administrare de gunoi de grajd fermentat.

Fertilizarea se va opera diferențiat, după executarea lucrărilor de amenajare (ex. combaterea eroziunii, curățiri, eliminarea mușuroaielor sau a cărărilor de vite, etc) pe întreaga suprafață;

Tabelul 6.1 b prezintă suprafețele de fertilizat organic, din care sunt excluse terenurile propuse pentru folosința pădure de protecție. Fertilizarea organică se realizează prin administrarea de gunoi sau prin târlire.

Gunoiul de grajd bine fermentat (așa cum se recomandă a se administra pe pășuni) conține în medie: 0,55 % N, 0,55 % K₂O, 0,22 % P₂O₅ și 0,23 % CaO. Aplicarea a 15 tone gunoi de grajd bine fermentat (după aproximativ 5 luni de fermentare) asigură 75 kg / ha azot s.a..

Târlirea va fi prioritară pe pajiștile cu *Nardus stricta*. Târlirea pe o pajiște dominată de *Agrostis capillaris* are nevoie de 3 zile cu 2-3 m²/ oaie; o turmă de 2000 oi poate fertiliza prin târlire 10-15 ha de pășune.

Tabelul 6.1.c prezintă pe trupuri și UST-uri indicii agrochimici ai terenurilor (pH, IN, P, K) și dozele recomandate de azot, fosfor, potasiu (s.a). Se constată o aprovizionare slabă (sub 2,0 - după IN = indice azot/care depinde de conținutul de humus) cu azot pe 337,2082 ha; aprovizionare slabă (între 8,1-18 ppm) cu fosfor mobil pe 253,9649 ha; nu există aprovizionare slabă cu potasiu, cele mai mici valori fiind între 67-132 ppm (aprovizionare medie) pe 237,7315 ha.

6.4 Metode de îmbunătățire prin supraînsămânțare și reînsămânțare a pajiștilor

Operațiile de supraînsămânțare, autoînsămânțare și reînsămânțare necesare pe trupurile studiate sunt redate în **Tabelul 6.1 b**, anexat.

Supraînsămânțarea este o necesitate pe versanți (atât din cauza dificultății reînsămânțării, cât și pentru o protecție permanentă). Supraînsămânțarea ierburilor se poate efectua local (manual, pe pante ce depășesc 11°) sau total (frecvent mecanizat). Semănarea ierburilor se va efectua în martie pe toate trupurile.

Majoritatea suprafețelor de supraînsămânțat propuse au ca scop și îmbogățirea covorului ierbos în specii leguminoase. Se recomandă un amestec de Festuca, Lolium, Phleum, Dactylis, Trifolium și Lotus.

Suprafața supraînsămânțată nu se pășunează un an !!!!

Dacă se aplică târlirea ca fertilizare, se va ține cont de conducerea acesteia, ca o supraînsămânțare sau ca o tăvălugire. Unde este posibil înainte de a supraînsămânța se va efectua o grăpare, urmată, după semănat, de o tăvălugire.

Suprafețele locale mici neînierbate, rezultate după îndepărtarea locală a vegetației lemnoase, a plantelor dăunătoare și toxice, a mușuroaielor și bolovanilor, se vor supraînsămânța.

Dacă covorul ierbos local, de pe parcela descriptivă este relativ valoros, se poate proceda la autoînsămânțare. În orice caz, autoînsămânțarea va completa supraînsămânțarea.

Reînsămânțarea se va efectua în teritoriul studiat în primul rând, în cazul unor areale deștelenite, determinate de lucrările de îmbunătățire prealabile (nivelări, înlăturarea vegetației lemnoase, înlăturarea vegetației nevaloroase, dăunătoare sau toxice, combaterea excesului de umiditate); suprafețele mai mici, se vor supraînsămânța. Pentru distrugerea unor vetre de plante nevaloroase se pot aplica eventual, erbicidări.

În cazul optării pentru o ameliorare radicală a pajiștilor, se va ține cont că această acțiune este pretabilă doar pe terenuri mecanizabile (panta 2-11°). Lucrările prealabile de lucrarea solului pentru reînsămânțare pot fi (după caz): grăpare energetică cu grapa cu discuri, frezare sau arat superficial; după semănat, se va tăvălugi.

Toate lucrările (inclusiv semănatul) se vor executa paralel cu curbele de nivel.

În încheiere, precizăm că o compoziție optimă a pajiștilor este: 55 % graminee perene, 38 % leguminoase perene și < 10 % alte specii furajere. De asemenea, precizăm că 1 UVM consumă aproximativ 60 kg masă verde / 8 ore.

Capacitatea de pășunat pentru 1 ha de pășune dominată de *Agrostis capillaris* (tenuis) este între 0,6 – 1 UVM.

O măsură generală de protecție și ameliorare a pășunilor este pășunatul rațional (dirijat sau parcelat).

Amestec de graminee și leguminoase perene recomandat (dar se poate folosi orice amestec, având în vedere raportul de graminee/leguminoase precizat mai sus.):

Nr. crt.	Specificare	Normă kg/ha
1	Graminee total, din care	24
2	<i>Bromus inermis</i> (obsiga nearistată)	12
3	<i>Dactylis glomerata</i> (golomăt)	8
4	<i>Festuca arundinacea</i> (păiuș înalt)	4
5	<i>Festuca pratensis</i> (păiuș de livadă)	0
6	<i>Festuca rubra</i> (păiuș roșu)	0
7	<i>Lolium perenne</i> (raigras)	0
8	<i>Phleum pratense</i> (timofitică)	0
9	<i>Poa pratensis</i> (firuța)	0
10	Leguminoase total, din care	20
11	<i>Onobrychis viciifolia</i> (sparcetă)	16
12	<i>Lotus corniculatus</i> (ghizdei)	4
13	<i>Trifolium pratense</i> (trifoi roșu)	0
14	<i>Trifolium repens</i> (trifoi alb)	0
15	<i>Medicago sativa</i> (lucernă)	0
16	TOTAL GENERAL	44

Menționăm că pentru supraînsămânțare, cantitatea de sămânță se reduce la 50% până la 70% din cantitatea prevăzută în tabel.

6.5 Folosirea pajiștilor

După aplicarea metodelor de îmbunătățire a pajiștilor, se va acorda o atenție la fel de mare folosirii producției de iarbă, atât prin pășunat direct cu animalele, cât și prin cosire în vederea conservării ei sub formă de fân sau a utilizării masei verzi pentru furajare la iesle.

6.5.1 Repartizarea pajiștilor pentru pășunat cu animalele

Pășunile aflate în administrarea consiliilor locale sunt folosite de animalele crescătorilor din zonă, pentru care nu se poate asigura pășunatul pe suprafețele proprii.

Repartizarea suprafețelor se face pe specii și categorii de animale, ținând cont de cerințele acestora cu privire la calitatea pajiștii, etajarea altitudinală, posibilitățile de asigurare a apei de băut pentru animale, drumurile de acces, tradiția locală:

- pășunile îmbunătățite, cu forme de relief mai domoale, cu indici de producție superiori, cu surse de apă pentru adăpare și cu drumuri accesibile, să fie rezervate bovinelor, în special vacilor de lapte;

- suprafețele situate pe terenuri cu relief mai frământat, dominate de ierburi mai puțin productive de tipul *Nardus stricta* (tăpoșică), care nu pot fi folosite cu randament la bovine, să fie repartizate pentru pășunatul ovinelor.

Aceste precizări sunt orientative.

Repartizarea trupurilor de izlaz municipal pe categorii de animale:

- Trupul Slobozia (izlaz) – bovine, ovine, caprine;
- Trupul Hodoroaia (izlaz) - ovine, caprine;
- Trupul Perchiu – Balaban (izlaz) – ovine, caprine;
- Trupul Buhoci (izlaz) – bovine, ovine, caprine;
- Trupul Rotunda – bovine, ovine, caprine;
- Trupul Hodoroaia – ovine, caprine;
- Trupul Perchiu-Caraclău-Balaban – ovine, caprine;
- Trupul Zona industrial Borzești - caprine;
- Trupul 6 Martie-Cuciur – bovine, ovine, caprine;
- Trupul Rezervă – bovine, ovine, caprine;
- Trupul Intravilan – bovine, ovine, caprine.

6.5.2 Dezinfestarea pășunilor și asigurarea apei de băut pentru animale

Dezinfestarea pășunilor este o lucrare indispensabilă, știindu-se că pierderile provocate an de an de către paraziți, mai ales la rumegătoare, sunt destul de mari. O bună parte dintre helmintoze au legătură direct cu pășunile mai umede de pe malurile pâraielor, locul unde gazdele intermediare ale paraziților, care sunt melcișorii de apă (*Limnaea* sp.) își găsesc condiții optime de viață. De aceea, asemenea locuri foarte umede este indicat să fie îngrădite pentru a opri accesul animalelor sau excesul de umiditate să fie eliminat prin desecare.

Distrugerea larvelor de *Fasciola*, *Trichostrongylus* și *Dichtyocaulus* poate fi făcută cu var nestins, preparat ca laptele de var proaspăt, 1000-1500 l/ha precum și cu sulfat de cupru (piatră vânăță) în soluție de 1:10.000.

O mare atenție trebuie acordată locurilor de adăpare a animalelor care pot să fie focare de răspândire a helmintozelor (gălbezei). În acest scop este necesară curățirea și dezinfectarea lunară a adăpătorilor cu lapte de var. Terenul din jurul adăpătorilor se va menține uscat prin pavare și asigurarea scurgerii apelor în surplus.

Asigurarea apei de băut

Pentru bunăstarea animalelor este foarte importantă asigurarea apei pe pășune. Modul de amenajare depinde de sursa de apă. Cel mai indicat este folosirea surselor de apă naturale (râuri, izvoare, fântâni). Se cunoaște că producțiile obținute de la animale sunt mult influențate de calitatea și cantitatea apei.

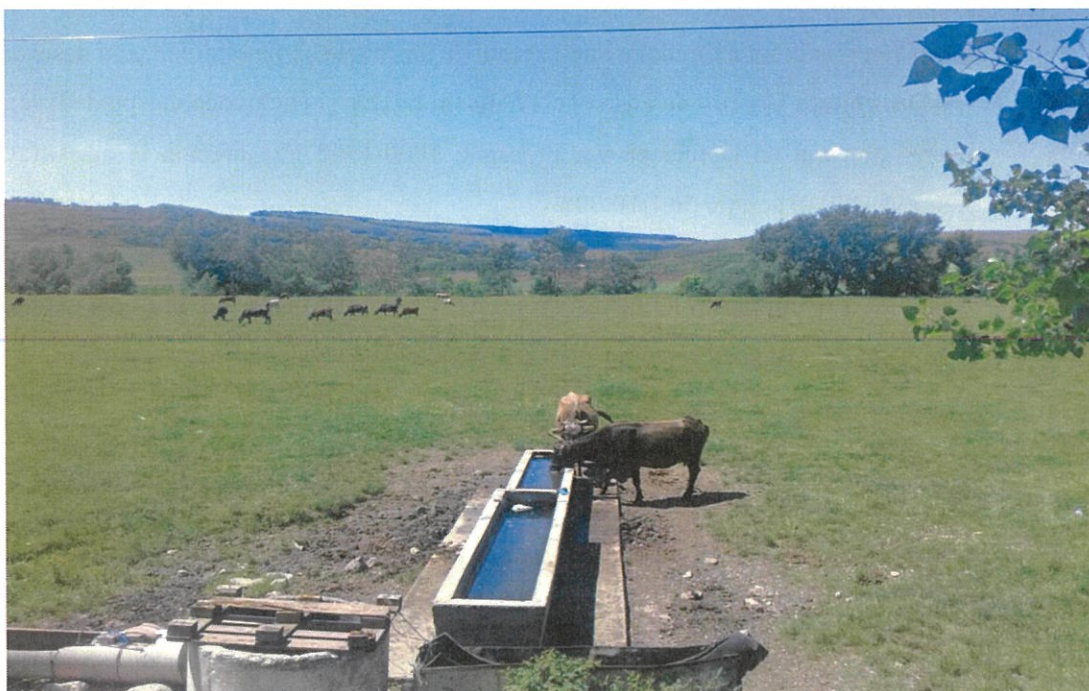
În general, animalele beau multă apă, cantitățile consumate fiind condiționate de mai mulți factori. Astfel, cu cât animalele sunt mai grele și dau producții mai mari de lapte, vor consuma mai multă apă. De asemenea, consumul de apă este în strânsă legătură cu conținutul de substanță uscată ingerată. În mod obișnuit, pentru 1kg SU ingerată, bovinele au nevoie de 4-5 l apă, iar ovinele și cabalinele de 2-3 l apă.

În general se socotește că 1 UVM, în sezonul de pășunat are nevoie de 30-40 litri apă/zi vara și 15-20 litri în cursul primăverii și al toamnei. Pentru o oaie adultă se socotește 2-4 litri/zi în perioada pășunatului.

Când adăpatul se face în râuri, trebuie amenajată o porțiune de râu unde animalele să aibă acces fără a fi periclitare de accidentări. Porțiunea respectivă trebuie pietruită pentru a preîntâmpina înmlăștinarea.

Dacă se face adăparea în jgheaburi cu apă permanentă de la izvoare, (a căror debit trebuie să fie superior consumului de apă al animalelor), locul trebuie să fie pietruit și prevăzut cu pantă, de asemenea pentru prevenirea înmlăștinării.

Tot adăpători (jgheaburi) se fac și atunci când adăpatul se face din fântâni.

La construirea adăpătorilor trebuie să se țină seama de câteva elemente pentru ca adăpatul să se desfășoare în bune condiții și cât mai repede.

În continuare prezentăm câteva date orientative cu privire la dimensiunile necesare pentru adăpători:

Date necesare pentru calcularea lungimii adăpătorilor

Specia	Necesar zilnic (l apă)	Lățimea de jgheab		Timpul necesar pentru adăparea unui animal (minute)
		Adăpat pe o latură	Adăpat pe ambele laturi	
Cornute mari și cai	40-45	0,5	1,2	7-8
Tineret bovin, cabalin	25-30	0,4	1,0	5-6
Oi și capre	4-5	0,2	0,5	4-5
Tineret ovin	2-3	0,2	0,5	4-5

Date referitoare la cerințele adăpătorilor, în funcție de specie (cm)

Specia	Adâncimea adăpătorii	Lățimea		Înălțimea de la pământ
		sus	jos	
Cornute mari	35	35	25	40-60
Cai	35	40	30	60-70
Oi și capre	20	30	25	25-35

Lungimea adăpătorii (L) este dată de formula:

$$L = N \times t \times s / T$$

unde:

N – numărul de animale care urmează să se adape;

t – timpul necesar pentru adăparea unui animal (minute)

s – frontul de adăpare necesar pentru un animal în metri;

T – timpul necesar pentru adăparea unei turme, care este de 60 minute

Recomandări:

- organizarea surselor de apă prin captare de izvoare sau forarea unor puțuri pe trupurile de pajiști unde nu există sursă de apă
- verificarea anuală a sursei de apă: fântâni, surse de apă naturale;
- înainte de a intra cu animalele pe pășune trebuie reparate și dezinfectate adăpătorile (jgheaburile);

- verificarea anuală a sursei de apă ce deservește stânele;

6.6 Construcții și dotări zoopastorale

Căi de acces

La fiecare corp de pajiște trebuie să existe un drum de acces pe care să poată circula mijloace auto și mecanizate, ca să efectueze în bune condiții, în sezonul primăvară-vară-toamnă, toate transporturile necesare, inclusiv pentru mersul animalelor la și de la pășune.

De la drumul principal de acces la corpul de pajiști se vor deschide și amenaja drumuri în continuare, pe cât posibil la toate trupurile de pajiști, iar în interiorul fiecărui trup se vor amenaja drumuri sau căi de acces simple, până la adăposturile de animale, la stâne, la adăpători:

- drumul să servească pe cât posibil mai multor scopuri: pastorale, forestiere;
- să ofere posibilități de acces la o cât mai mare suprafață de pajiști;
- să traverseze cât mai puține văi și pâraie, în vederea reducerii volumului lucrărilor de artă, poduri, podețe etc. și să evite complet locurile înmlăștinate;
- să fie pietruit, de la drumul de legătură până la corpul de pajiști;
- să solicite un cost redus pe fiecare kilometru.

Locurile de adăpost pentru animale și oameni

Activitatea pastorală cere încă destul de multe brațe de muncă, atât pentru lucrările de îmbunătățire a pajiștilor, cât mai ales pentru exploatarea lor, inclusiv recoltatul fânului și îngrijirea și deservirea animalelor.

Stânele

Sunt construcții unde se face prepararea laptelui de oaie și a brânzeturilor și unde au ciobanii locuința de vară.

Se amplasează construcția lângă sursa de apă sau se are în vedere posibilitatea de a aduce apa la stâna prin conducte sau forarea de fântâni. Amplasarea stânei este legată și de existența unei căi de acces, drum sau potecă. De la stână trebuie, pe cât posibil, să fie vedere largă spre trupul de pășune. Stâna se așează cu spatele către vântul dominant și cu celarul orientat către nord sau nord-est, nord-vest, pentru că e necesar ca în această încăpere să fie în permanență

răcoare, să nu fie în bătaia directă a razelor solare. La stână și în jurul ei este necesară în permanență o mare curățenie.

Activitatea la stânele cu oi mulgătoare este legată de așa numita strungă, amenajare pentru muls și pentru separarea oilor mulse de cele nemulse.

Se consideră că sistemul strungilor fixe nu este bun, pentru că stând prea mult într-un loc, se distruge complet vegetația ierboasă și nu mai cresc decât buruieni nitrofile ca: urzici (*Urtica dioica*), ștevie (*Rumex sp.*), și altele. Strunga trebuie să fie mutată și ea la fiecare 2-4 zile în alt loc, toate porțiunile de pajiște din apropierea stânei putând fi fertilizate prin târlire, prin mutarea strungii.

Pentru muncitorii care lucrează la îmbunătățirea pajiștilor se construiesc adăposturi ținând seama de numărul de ani în care se va lucra cu un număr sporit de muncitori și de destinația ce urmează a se da adăpostului (va rămâne ca atare sau se va transforma în magazie, adăpost pentru tineretul taurin, grajd pentru tauri sau pentru vaci înainte de fătare etc).

În general în această zonă, locuințele pentru oameni nu se amenajează în pajiști, muncitorii care lucrează pe pajiște seara se retrag, având case în sat.

Excepție fac ciobanii care rămân și peste noapte lângă oi.

În zonă, în general, bovinele sunt duse vara la pășune dimineața și sunt aduse seara și ca atare nu au nevoie de adăposturi. Oile, în schimb, stau în permanență în parcela unde pășunează, făcând în același timp și fertilizarea prin târlire, iar pe timpul unor intemperii se adăpostesc sub arbori.

Recomandări

- Reamenajarea stânelor, magaziiilor, locuințelor și sau adăposturilor pentru îngrijitori;
- Reamenajarea și dezinfectarea grajdurilor, tabere de vară;
- Amenajarea strungii (amenajare pentru muls).

Calendarul lucrărilor recomandate pe pajiștile din UAT Municipiul Onești.

IANUARIE

- Nu vor fi realizate însămânțări de suprafață sau supraînsămânțări. Se pot face doar în cazul terenurilor degradate și doar cu specii din flora locală;
- Dacă este posibil se aplică îngrășăminte organice în „ferestrele iernii”.

FEBRUARIE

- Se începe curățirea pajiștilor, defrișarea vegetației arbustive și lemnoase în "ferestrele" iernii, dacă vremea o permite. Vegetația nedorită trebuie adunată de pe pajiște;
- Nu este permisă tăierea arborilor solitari sau a grupurilor de arbori de pe terenurile agricole;
- Se continuă transportul gunoiului de grajd și aplicarea lui. Dacă suprafața de pajiște se află sub angajament de Agromediu-APIA, utilizarea tradițională a gunoiului de grajd este permisă până în echivalentul a maxim 40 kg azot substanță activă (N s.a.)/hectar, (o tonă gunoi grajd conține în medie 5 kg azot s.a.);

- Niciun tip de îngrășământ nu poate fi aplicat pe terenuri acoperite de zăpadă, pe terenuri cu apă în exces sau pe terenuri înghețate. (Ordinul Comun 1182/1270/2005, cerințe pentru zonele vulnerabile la nitrați);

- Nu vor fi folosiți fertilizatori în apropierea resurselor de apă în conformitate cu următoarele indicații:

1. Fertilizator solid – nu mai aproape de 6 m de apă.

2. Fertilizator lichid – nu mai aproape de 30 m de apă.

3. În apropierea stațiilor de captare a apei potabile, nu va fi folosit nici un tip de fertilizator la o distanță mai mică de 100 m față de stația de captare a apei.

- Interzicerea pășunatului, îndeosebi cu oile și caprele, pentru a preveni degradarea solului și rărirea prematură a covorului vegetal.

MARTIE

- Se continuă defrișarea vegetației arbustive și lemnoase;

- Se execută lucrări de împrăștierea mușuroaielor și nivelarea terenului;

- Se continuă, unde este cazul, transportul și aplicarea gunoierului de grajd sau îngrășăminte chimice (acolo unde este permis de angajament APIA);

- Se construiesc sau se refac drumurile de acces pe pășune;

- Se verifică sursa de apă, în vederea asigurării apei necesară adăpatului pentru animale, din râuri sau fântâni. Se vor realiza: captări, amenajări specifice, puțuri, jgheaburi etc;

- Se vor realiza (acolo unde este cazul) construcții ușoare pentru adăpostirea animalelor (tabere de vară). În cazul în care ele există, se va trece la dezinfectarea și repararea acestora.

APRILIE

- Încheierea acțiunilor de împrăștiere a mușuroaielor, defrișării vegetației lemnoase dăunătoare și nivelarea terenului;

- Încheierea fertilizării cu gunoi de grajd;

- Continuarea aplicării îngrășămintelor chimice (dacă este cazul);

- Lucrări de supraînsămânțare a pajiștilor cu covor vegetal degradat (acolo unde este cazul);

- Reparații la alimentările cu apă (puțuri, jgheaburi etc) podețe, drumuri, garduri de împrejmuire, adăposturi pentru animale, stâni și alte dotări pentru sezonul de pășunat;

- Amenajarea piețelor de probă, pe fiecare trup de pajiște, pentru determinarea producției de masa verde;

- Începerea sezonului de pășunat pe pășuni după data de 23 aprilie și respectarea pășunatului pe specii și categorii de animale;
- Respectarea încărcăturii optime de animale la hectar.

MAI

- Începerea sezonului de pășunat pe pășuni și respectarea pășunatului pe specii și categorii de animale;
- Respectarea încărcăturii optime de animale la hectar;

Utilizatorii de pajiști au și obligația să respecte încărcătura minimă de animale pe hectar (0,3 UVM/ha)

-Trebuie să se asigure o densitate optimă pe întreaga suprafață (CP x suprafața pajiștii), pentru prevenirea pășunatului excesiv, care conduce la reducerea ratei de refacere a pășunii, scăderea producției de iarbă și a cantității de iarbă consumată de animale în ciclurile următoare de pășunat;

- Planificarea succesiunii de pășunat a tarlalelor (pășunatul continuu) cu respectarea următoarelor criterii:

1. conducerea turmelor pe un anumit traseu, care din când în când este modificat. Astfel animalele nu stau în același loc, ci pășunează pe locuri diferite și în aceeași zi și în zile diferite;

2. pășunatul în front. În acest caz animalele sunt dirijate în deplasarea lor pe pășune de către un cioban ce le permite înaintarea numai pe măsura consumării plantelor;

3. pășunatul continuu (liber) intensiv simplificat unde parcelarea este redusă în mod substanțial la 1-2 parcele, delimitate prin bariere naturale (albia unui râu, garduri de arbuști), drumuri, semne convenționale sau prin garduri, cu efect direct asupra diminuării cheltuielilor ocazionate de parcelare și alimentare cu apă;

- Se respectă pășunatul cu speciile de animale (oi, vaci, capre, cai) stabilite anterior, pentru a preveni reducerea potențialului productiv al pajiștii și afectarea calității acesteia.

IUNIE

- Începe campania de combatere a principalelor buruieni, specii arbustive și forestiere din pajiști, respectiv plantele neconsumate de animale;

- cositul poate începe după data de 15 iunie (pentru terenurile situate la altitudini medii mai mici de 600 m), acolo unde pajiștea este folosită ca fâneață;

- masa vegetală cosită trebuie adunată în maxim două săptămâni de la efectuarea cositului.

IULIE

- Cositul poate începe doar după data de 1 iulie - pentru măsurile de agromediu.

AUGUST

- Cositul resturilor neconsumate și împrăștierea dejecțiilor solide, după fiecare ciclu de pășunat;
- Agricultorii care utilizează pajiști permanente nu trebuie să ardă vegetația, inclusiv iarba rămasă după cositul pajiștii (GAEC 8), obiectivul acestei condiții fiind menținerea unui nivel minim de întreținere a solului prin protejarea pajiștilor permanente.

SEPTEMBRIE

- Menținerea pajiștilor permanente, prin asigurarea unui nivel minim de pășunat sau cosirea lor cel puțin odată pe an (GAEC 7).

OCTOMBRIE

- La sfârșitul lunii – animalele se pregătesc să iasă de pe pășune.

NOIEMBRIE

- Este interzis a se intra cu animalele în pajiște, plantele din covorul vegetal au nevoie de o perioadă de repaus.

DECEMBRIE

Este interzis a se intra cu animalele în pajiște, plantele din covorul vegetal au nevoie de o perioadă de repaus.

Dacă suprafețele de pajiști se vor afla sub angajament privind agricultura ecologică- Măsura 11 sau alte măsuri APIA, cerințele ce trebuie respectate pe parcursul celor 5 ani de angajament vor fi cele din angajamentul cu APIA, la depunerea cererii unice de plată.

Trupuri de pășune aflate în Situl Natura 2000 ROSCI0059 Dealul Perchiu

Nr. Trup	Denumire
2	Hodoroaia

3	Perchiu-Balaban
6	PF* - Hodoroaia
7	PF* – Perchiu-Caraclău-Balaban

Măsurile care trebuie respectate pentru pajiștile aflate în interiorul sitului sunt următoarele:

- Menținerea elementelor de peisaj - arbori solitari, tufișuri, margini înierbate - pe pajiști și terenuri arabile. Se recomandă limitarea tăierii arborilor izolați sau a pâlcurilor de arbori situați pe pajiști, pășuni, teren cultivabil sau la marginea parcelelor de teren agricol;
 - Menținerea calității habitatului pentru speciile dependente de pajiști ca habitate pentru hrănire sau cuibărit prin reglementarea pășunatului în sit;
 - Drenajul pajiștilor este interzis în totalitate; acolo unde acest proces a avut loc, se vor lua în considerare demersuri de readucere a acestora la stadiul de pajiște umedă;
 - Pășunile inundate nu vor fi pășunate mai devreme de două săptămâni de la retragerea apelor;
 - Este interzis aratul sau discuitul pășunilor;
 - Se interzice cu desăvârșire utilizarea focului ca metodă de igienizare a pajiștilor/pășunilor, chiar și pentru eradicarea speciilor invazive sau problematice;
 - Menținerea calității fânețelor ca habitat pentru speciile de interes conservativ
 - interzicerea folosirii pesticidelor și fertilizanților chimici pe pajiștile din sit;
 - Interzicerea arderii vegetației, ca măsură de igienizare sau stimulare a creșterii;
- Cositul se poate efectua doar după data de 1 iulie și se va realiza dinspre interiorul parcelei spre exteriorul acesteia sau începând dintr-o margine a parcelei în linii paralele până spre marginea opusă a parcelei; pe marginile fiecărei parcele se va lăsa o bandă necosită, lată de 3 metri. Această bandă poate fi cosită după data de 1 septembrie. Din considerente practice, în cazul parcelelor cu o suprafață sub 1 ha nu este obligatorie menținerea benzii de 3 m. În pajiști și fânețe umede, valoroase pentru *Crex crex*, prima cosire va avea loc după data de 31 iulie.

CAPITOLUL 7. DESCRIERE PARCELARĂ

TRUPUL NR. 1 SLOBOZIA (izlaz)

Suprafața – 96,4700 ha (pășune)

Parcela descriptivă: 4; 5.1; 6.2; 25.2

Categoria de folosință – pășune

Altitudinea medie – 250 - 350 m

Expoziție – trupul este amplasat pe terenuri cu expoziție estică.

Panta – 19 - 26° (14 - 19°).

Tip de sol - regosol calcaric în parcela 4; 5.1 6.2, cu textura solului argilo-lutoasă

- faeoziom pararendzinic în parcela 25.2, cu textura solului luto-argiloasă

Eroziunea în suprafață slabă în parcela 5.1; 6.2 și moderată în parcela 4; 25.2.

Eroziunea în adâncime absentă în parcela 4; 5.1; 6.2 și cu ogașe frecvente în parcela 25.2,

Alunecări de teren cu valuri semistabilizate în parcela 4 și movile semistabilizate în parcela 6.2.

Neuniformitatea terenului slabă pentru tipul de sol regosol calcaric.

Acoperire cu vegetație ierboasă – 80 - 85%.

Acoperire cu vegetație dăunătoare sau toxică – 10%.

Acoperire cu arbori și arbuști – 5% arbori și 10 - 20% arbuști.

Adâncime apă freatică – 6 – 10 m și > 10 m

Capacitatea de pășunat – 0,33 UVM/ha

Acoperire teren cu mușuroaie și bolovani – 0 %

Cărări de vite – 5 – 10 %

Tipul de pajiște – pajiști zonale colinare de Festuca valesiaca.

Lucrări de executat (Tabel 6.1.a , Tabel 6.1.b și Tabel 6.1.c anexate)

LUCRĂRI DE AMELIORARE

- Suprafețe de protecție (împădurire) – **8,7010 ha**
- Înlăturarea vegetației arbustive – **11,5820 ha**
- Tăierea arboretelor și scoaterea cioatelor – **3,1385 ha**

Arborii răzleți care se găsesc pe pășune, nu se taie și se vor folosi cu rol de umbrar.

- Cosiri resturi vegetale neconsumate se vor executa pe toata suprafața și pentru combaterea plantelor dăunătoare și toxice pe **9,6470 ha**;
- Culegere pietre și resturi lemn – 0 ha
- Nivelarea mușuroaielor - 0 ha
- Combaterea eroziunii solului – **96,4700 ha**
- Drenaj și/sau desecare - prevenirea și combaterea excesului de umiditate (desecare, captare, nivelare, dirijare) - 0 ha

LUCRĂRI DE IMBUNĂTĂȚIRE A PAJIȘTILOR

- Supraînsămânțare pe 81,7495 ha și reînsămânțare pe 6,0195 ha.
- Fertilizarea organică se face pe 87,7690 ha (conform tabel 6.1.b anexat);
- Fertilizarea chimică se face pe 87,7690 ha, cu 120 kg/ha s.a. N, cu 1 kg/ha s.a. P și cu 21 kg/ha s.a. K, (conform tabel 6.1.c anexat). Fertilizarea chimică se realizează numai acolo unde angajamentele cu APIA permit și numai după curățire și amenajare
- Niciun tip de îngrășământ nu poate fi aplicat pe terenuri acoperite de zăpadă, pe terenuri cu apă în exces sau pe terenuri înghețate. (Ordinul Comun 1182/1270/2005, cerințe pentru zonele vulnerabile la nitrați);
- Nu vor fi folosiți fertilizatori în apropierea resurselor de apă în conformitate cu următoarele indicații:
 1. Fertilizator solid – nu mai aproape de 6 m de apă.
 2. Fertilizator lichid – nu mai aproape de 30 m de apă.
 3. În apropierea stațiilor de captare a apei potabile, nu va fi folosit nici un tip de fertilizator la o distanță mai mică de 100 m față de stația de captare a apei.
- Există pe acest trup o construcție tabără de vară și adăpătoare cu sursa de apă prin pompare din bazin cu apă
- Acolo unde este cazul se vor amenaja adăposturi cu rol de umbrar
- Se vor amenaja stâne sau se vor repara cele existente.
- În următorii ani, după ce se vor face toate lucrările de ameliorare, pășunea poate fi tarlalizată și se va putea trece la pășunatul rațional cu garduri electrice.

- Pentru o determinare precisă a producției de masă verde și pentru calcularea, în fiecare an, a încărcăturii de animale pe hectar (CP), se va avea în vedere ca anual, pe fiecare trup de pășune, să se delimiteze piețe de probă (pe același amplasament în fiecare an) cu o suprafață de 10 mp fiecare. De asemenea de pe suprafețele pășunate, tot de pe 10 mp, se vor cosi plantele neconsumate de animale, pentru a determina cantitatea de masa verde utilă.

- Dacă parcelele se află sub angajament de agromediu, se vor respecta cerințele impuse pe parcursul celor 5 ani de angajament.

TRUPUL NR. 2 HODOROAIA (izlaz)

Suprafața – 47,3500 ha (pășune)

Parcela descriptivă: 3.1; 5.2; 5.4; 20.2; 20.3; 25.1; 33.2

Categoria de folosință – pășune

Altitudinea – 250 - 300 m

Expoziție predominantă - trupul este amplasat pe terenuri cu expoziție sudică.

Panta – 11-14° (1 - 2°; 5 - 8°; 14 - 19°).

Tip de sol – regosol calcaric în parcela 3.1; 5.2; 5.4, cu textura solului lutoasă, argilo-lutoasă
- faeoziom tipic în parcela 20.2; 20.3, cu textura solului luto-argilooasă
- faeoziom pararendzinic în parcela 25.1, cu textura solului luto-argilooasă
- preluvosol calcic în parcela 33.2, cu textura solului luto-argilooasă

Eroziunea în suprafață slabă în parcelele 3.1; 33.2 și moderată în parcela 25.1.

Eroziunea în adâncime cu rigole frecvente în parcela 25.1.

Alunecări de teren - absente.

Neuniformitatea terenului slabă în parcela 25.1.

Acoperire cu vegetație ierboasă – 80% - 95%.

Acoperire cu vegetație dăunătoare sau toxică – 5% - 10%.

Acoperire cu arbori și arbuști – 5 - 10 % cu arbori și 10 - 30% arbuști.

Adâncime apă freatică – 6 - 10 m în parcela 3.1; 20.2; 20.3 și > 10 m în parcela 5.2; 5.4; 25.1; 33.2.

Capacitatea de pășunat – 0,34 UVM/ha

Acoperire teren cu pietre (bolovani) – 0 %.

Acoperire teren cu mușuroaie – 0 %.

Cărări de vite – 10 % în parcela 5.4.

Tipul de pajiște – pajiști zonale colinare de Festuca valesiaca, Festuca rupicola și Pajiști azonale din lunci de Agrostis stolonifera, Agropyrum, Festuca rupicola și Poa pratensis.

Lucrări de executat (Tabel 6.1.a, Tabel 6.1.b și Tabel 6.1.c anexate):

LUCRĂRI DE AMELIORARE

- Suprafețe de protecție (împădurire) – **1,3128 ha**
- Înlăturarea vegetației arbustive – **10,5850 ha**
- Tăierea arboretelor și scoaterea cioatelor – **2,8165 ha**
- Cosiri resturi vegetale neconsumate pe întreaga suprafață și pentru combaterea plantelor dăunătoare și toxice pe **4,3580 ha**;
- Nivelarea mușuroaielor – 0 ha
- Culegere pietre și resturi de lemn – 0 ha
- Combaterea eroziunii solului – **42,1800 ha**
- Drenaj și/sau desecare - prevenirea și combaterea excesului de umiditate (desecare, captare, nivelare, dirijare) - 0 ha

LUCRĂRI DE ÎMBUNĂTĂȚIRE A PAJIȘTILOR

- Supraînsămânțare pe 33,9485 ha și reînsămânțare pe 12,0888 ha.
- Fertilizarea organică se face pe 46,0373 ha (conform *tabel 6.1.b anexat*);
- Fertilizarea chimică se face pe 46,0373 ha, cu 97 kg/ha s.a. N, cu 21 kg/ha s.a. P și 10 kg/ha s.a.K (*conform tabel 6.1.c anexat*). Fertilizarea chimică se realizează numai acolo unde angajamentele cu APIA permit și numai după curățire și amenajare
- Niciun tip de îngrășământ nu poate fi aplicat pe terenuri acoperite de zăpadă, pe terenuri cu apă în exces sau pe terenuri înghețate. (Ordinul Comun 1182/1270/2005, cerințe pentru zonele vulnerabile la nitrați);
- Nu vor fi folosiți fertilizatori în apropierea resurselor de apă în conformitate cu următoarele indicații:
 1. Fertilizator solid – nu mai aproape de 6 m de apă.
 2. Fertilizator lichid – nu mai aproape de 30 m de apă.
 3. În apropierea stațiilor de captare a apei potabile, nu va fi folosit nici un tip de fertilizator la o distanță mai mică de 100 m față de stația de captare a apei.
- Există pe acest trup o captare de izvor
- Acolo unde este cazul se vor amenaja adăposturi cu rol de umbrar
- Se vor amenaja stâne sau se vor repara cele existente.

- În următorii ani, după ce se vor face toate lucrările de ameliorare, pășunea poate fi tarlalizată și se va putea trece la pășunatul rațional cu garduri electrice
- Pentru o determinare precisă a producției de masă verde și pentru calcularea, în fiecare an, a încărcăturii de animale pe hectar (CP), se va avea în vedere ca anual, pe fiecare trup de pășune, să se delimiteze piețe de probă (pe același amplasament în fiecare an) cu o suprafață de 10 mp fiecare. De asemenea de pe suprafețele pășunate, tot de pe 10 mp, se vor cosi plantele neconsumate de animale, pentru a determina cantitatea de masa verde utilă.
- Dacă parcelele se află sub angajament de agromediu, se vor respecta cerințele impuse pe parcursul celor 5 ani de angajament.

TRUPUL NR. 3 PERCHIU – BALABAN (izlaz)

Suprafața – 74,5600 ha (pășune)

Parcela descriptivă: 3.1; 3.2; 14.1; 24.1; 42.2

Categoria de folosință – pășune

Altitudinea medie - 200 – 380 m

Expoziție predominantă - trupul este amplasat pe terenuri cu expoziție sudică.

Panta – 19-26° (< 1°; 5 – 8°; 11 – 14°; > 45°).

Tip de sol - regosol calcaric în parcela 3.1; 3.2, cu textura solului lutoasă

- aluviosol calcaric - litic în parcela 14.1, cu textura solului luto-nisipoasă

- faeoziom para-rendzinic în parcela 24.1, cu textura solului luto-argilosoasă

- antrosol erodic - calcaric în parcela 42.2, cu textura solului luto-nisipoasă

Eroziunea în suprafață slabă în parcela 3.1; 3.2; 24.1 și excesivă în parcela 42.2

Eroziunea în adâncime cu rigole frecvente în parcela 42.2

Alunecări de teren - absente

Neuniformitatea terenului foarte slabă în parcela 42.2.

Acoperire cu vegetație ierboasă – 80%, în parcela 3.1; 75% în parcela 3.2; 65% în parcela 14.1 și 85% în parcela 24.1; 42.2.

Acoperire cu arbori și arbuști – 2-5% cu arbori și 10-25% cu arbuști.

Adâncime apă freatică – 5-10 m în parcela 3.1; 3.2, 3-5 m în parcela 14.1 și > 10 m în parcela 24.1; 42.2.

Capacitatea de pășunat – 0,35 UVM/ha

Acoperire teren cu mușuroaie – 0%

Cărări de vite – 10% în parcela 3.2.

Acoperire teren cu pietre (bolovani) – 0%

Tipul de pajiște – pajiști zonale colinare de Festuca valesiaca și Pajiști azonale din lunci de Agrostis stolonifera, Agropyrum, Festuca rupicola și Poa pratensis.

Lucrări de executat (Tabel 6.1.a și Tabel 6.1.b anexate):

LUCRĂRI DE AMELIORARE

- Suprafețe de protecție (împădurire) – **15,6418 ha**
- Înlăturarea vegetației arbustive și îndepărtarea resturilor de vegetație lemnoasă – **10,9295 ha**
- Tăierea arboretelor și scoaterea cioatelor – **1,8967 ha**. Arborii răzleți care se găsesc pe pășune, nu se taie și se vor folosi cu rol de umbrar și protecție.
- Cosiri resturi vegetale neconsumate pe toată suprafața și pentru combaterea plantelor dăunătoare și toxice – **7,2824 ha**;
- Nivelarea mușuroaielor – 0 ha
- Culegere pietre și resturi lemn – 0 ha
- Combaterea eroziunii solului – **72,3900 ha**
- Drenaj și/sau desecare - prevenirea și combaterea excesului de umiditate (desecare, captare, nivelare, dirijare) – 0 ha.

LUCRĂRI DE ÎMBUNĂTĂȚIRE A PAJIȘTILOR

- Supraînsămânțare pe 61,7338 ha și reînsămânțare pe 7,9117 ha. (conform *tabel 6.1.b anexat*).
- Fertilizarea organică – 58,9183 ha (conform *tabel 6.1.b anexat*);
- Fertilizarea chimică se face pe 58,9183 ha, cu 129 kg/ha s.a.N, 24 kg/ha s.a. P și cu 27 kg/ha s.a. K, (*conform tabel 6.1.c anexat*). Fertilizarea chimică se realizează numai acolo unde angajamentele cu APIA permit.
- Se va realiza transportul gunoiului de grajd și aplicarea lui sau se poate folosi târlirea ca metodă de fertilizare organică. Dacă suprafața de pajiște se află sub angajament APIA, utilizarea tradițională a gunoiului de grajd este permisă până în echivalentul a maxim 40 kg azot substanță activă (N s.a.)/hectar, (o tonă gunoi grajd conține în medie 5 kg azot s.a.) și nu se aplică îngrășăminte chimice.
- Niciun tip de îngrășământ nu poate fi aplicat pe terenuri acoperite de zăpadă, pe terenuri cu apă în exces sau pe terenuri înghețate. (Ordinul Comun 1182/1270/2005, cerințe pentru zonele vulnerabile la nitrați);
- Nu vor fi folosiți fertilizatori în apropierea resurselor de apă în conformitate cu următoarele indicații:
 1. Fertilizator solid – nu mai aproape de 6 m de apă.
 2. Fertilizator lichid – nu mai aproape de 30 m de apă.

3. În apropierea stațiilor de captare a apei potabile, nu va fi folosit nici un tip de fertilizator la o distanță mai mică de 100 m față de stația de captare a apei.

- Amenajarea de locuri pentru adăpat și repararea celor existente
- Acolo unde este cazul se vor amenaja adăposturi cu rol de umbrar
- Se vor amenaja stâne sau se vor repara cele existente.
- În următorii ani, după ce se vor face toate lucrările de ameliorare, pășunea poate fi tarlalizată și se va putea trece la pășunatul rațional cu garduri electrice

- Pentru o determinare precisă a producției de masă verde și pentru calcularea, în fiecare an, a încărcăturii de animale pe hectar (CP), se va avea în vedere ca anual, pe fiecare trup de pășune, să se delimiteze piețe de probă (pe același amplasament în fiecare an) cu o suprafață de 10 mp fiecare. De asemenea de pe suprafețele pășunate, tot de pe 10 mp, se vor cosi plantele neconsumate de animale, pentru a determina cantitatea de masa verde utilă.

- Dacă parcelele se află sub angajament de agromediu, se vor respecta cerințele impuse pe parcursul celor 5 ani de angajament.

TRUPUL NR. 4 BUHOCI (izlaz)

Suprafața – 30,0900 ha (pășune)

Parcela descriptivă: 7.3

Categoria de folosință – pășune

Altitudinea medie – 230 - 270 m

Expoziție predominantă - trupul este amplasat pe terenuri cu expoziție nordică.

Panta – 19-26°.

Tip de sol - regosol calcaric - molic în parcela 7.3, cu textura solului argilo-lutoasă

Eroziunea în suprafață slabă

Eroziunea în adâncime absentă

Alunecări de teren – absente.

Neuniformitatea terenului - absentă.

Acoperire cu vegetație ierboasă – 80%.

Acoperire cu vegetație dăunătoare sau toxică – 10%.

Acoperire cu arbori și arbuști – 5% cu arbori și 15% cu arbuști.

Adâncime apă freatică – 6 - 10 m.

Capacitatea de pășunat – 0,35 UVM/ha

Acoperire teren cu mușuroaie – 0%.

Acoperire teren cu pietre (bolovani) – 0%

Cărări de vite – 10 %.

Tipul de pajiște - pajiști zonale colinare degradate de *Botriochloa ischaemum*.

Lucrări de executat (Tabel 6.1.a și Tabel 6.1.b anexate):

LUCRĂRI DE AMELIORARE

- Suprafețe de protecție (împădurire) – **3,0090 ha**
- Înlăturarea vegetației arbustive și îndepărtarea resturilor de vegetație lemnoasă – **4,5135 ha.**
- Tăierea arboretelor și scoaterea cioatelor – **1,5045 ha.** Arborii răzleți care se găsesc pe pășune, nu se taie și se vor folosi cu rol de umbrar și protecție.

- Cosiri resturi vegetale neconsumate pe întreaga suprafață și pentru combaterea plantelor dăunătoare și toxice – **3,0090 ha**;
- Nivelarea mușuroaielor – 0 ha.
- Culegere pietre și resturi lemn – 0 ha
- Combaterea eroziunii solului – **30,0900 ha.**
- Drenaj și/sau desecare - prevenirea și combaterea excesului de umiditate (desecare, captare, nivelare, dirijare) – 0 ha

LUCRĂRI DE ÎMBUNĂTĂȚIRE A PAJIȘTILOR

- Supraînsămânțare pe 30,0900 ha și reînsămânțare pe 30,0900 (conform *tabel 6.1.b anexat*). Practic întreaga suprafață a trupului trebuie supraînsămânțată și reînsămânțată.
- Fertilizarea organică – 30,0900 ha.
- Fertilizarea chimică se face pe 30,0900 ha, cu 85 kg/ha s.a. N și cu 6 kg/ha s.a. K, (*conform tabel 6.1.c anexat*). Fertilizarea chimică se realizează numai acolo unde angajamentele cu APIA permit.
- Se va realiza transportul gunoiiului de grajd și aplicarea lui sau se poate folosi târlirea ca metodă de fertilizare organică. Dacă suprafața de pajiște se află sub angajament APIA, utilizarea tradițională a gunoiiului de grajd este permisă până în echivalentul a maxim 40 kg azot substanță activă (N s.a.)/hectar, (o tonă gunoi grajd conține în medie 5 kg azot s.a.) și nu se aplică îngrășăminte chimice.
- Niciun tip de îngrășământ nu poate fi aplicat pe terenuri acoperite de zăpadă, pe terenuri cu apă în exces sau pe terenuri înghețate. (Ordinul Comun 1182/1270/2005, cerințe pentru zonele vulnerabile la nitrați);
- Nu vor fi folosiți fertilizatori în apropierea resurselor de apă în conformitate cu următoarele indicații:
 1. Fertilizator solid – nu mai aproape de 6 m de apă.
 2. Fertilizator lichid – nu mai aproape de 30 m de apă.
 3. În apropierea stațiilor de captare a apei potabile, nu va fi folosit nici un tip de fertilizator la o distanță mai mică de 100 m față de stația de captare a apei.
- Există pe acest trup adăpătoare cu sursa de apă prin captare de izvor
- Acolo unde este cazul se vor amenaja adăposturi cu rol de umbrar
- Se vor amenaja stâne sau se vor repara cele existente.

- În următorii ani, după ce se vor face toate lucrările de ameliorare, pășunea poate fi tarlalizată și se va putea trece la pășunatul rațional cu garduri electrice
- Pentru o determinare precisă a producției de masă verde și pentru calcularea, în fiecare an, a încărcăturii de animale pe hectar (CP), se va avea în vedere ca anual, pe fiecare trup de pășune, să se delimiteze piețe de probă (pe același amplasament în fiecare an) cu o suprafață de 10 mp fiecare. De asemenea de pe suprafețele pășunate, tot de pe 10 mp, se vor cosi plantele neconsumate de animale, pentru a determina cantitatea de masa verde utilă.
- Dacă parcelele se află sub angajament de agromediu, se vor respecta cerințele impuse pe parcursul celor 5 ani de angajament.

TRUPUL NR. 5 PF - ROTUNDA

Suprafața – 24,1342 ha (17,9187 ha pășune și 6,2113 ha fânețe)

Parcela descriptivă: 4; 5.1; 5.6; 6.2; 25.2; 33.1; 40.2

Categoria de folosință – pășune și fâneță

Altitudinea - 250 - 350 m

Expoziție predominantă - trupul este amplasat pe terenuri cu expoziție estică.

Panta – 19 - 26° (< 1°; 5 – 8°; 11 – 14°; 14 - 19°).

Tip de sol - regosol calcaric, în parcela 4; 5.1; 5.6; 6.2, cu textura solului argilo-lutoasă

- faeoziom para - rendzinic, în parcela 25.2, cu textura solului luto-argilooasă
- preluvosol calcic, în parcela 33.1, cu textura solului luto-argilooasă
- gleiosol calcaric, în parcela 40.2, cu textura solului lutoasă

Eroziunea în suprafață moderată în parcela 4, 25.2 și slabă în parcela 5, 5.6, 6.2, 33.1.

Eroziunea în adâncime cu ogașe frecvente în parcela 25.2.

Alunecări ale terenului cu valuri semistabilizate în parcela 4 și movile semistabilizate în parcela 6.2.

Neuniformitatea terenului slabă în parcela 4, 6.2.

Acoperire cu vegetație ierboasă – 80 - 90%.

Acoperire cu vegetație dăunătoare sau toxică – 10 - 20%.

Acoperire cu arbori și arbuști – 5% cu arbori și 10 - 20% cu arbuști.

Adâncime apă freatică – > 10 m în parcela 4, 5.1, 5.6, 25.2, 33.1, între 6 – 10 m în parcela 6.2 și 0,5 – 1 m în parcela 40.2.

Capacitatea de pășunat – 0,33 UVM/ha

Acoperire teren cu mușuroaie – 0%.

Acoperire teren cu pietre (bolovani) – 0%

Cărări de vite – 5 - 10 %.

Tipul de pajiște - pajiști zonale colinare de Festuca valesiaca, Festuca rupicola și Pajiști azonale din lunci de Agrostis stolonifera, Agropyrum, Festuca rupicola și Poa pratensis.

Lucrări de executat (Tabel 6.1.a și Tabel 6.1.b anexate):

LUCRĂRI DE AMELIORARE

- Suprafețe de protecție (împădurire) – **1,5278 ha.**
- Înlăturarea vegetației arbustive și îndepărtarea resturilor de vegetație lemnoasă – **2,6183 ha.**
- Tăierea arboretelor și scoaterea cioatelor – **0,6819 ha.**
Arborii răzleți care se găsesc pe pășune, nu se taie și se vor folosi cu rol de umbrar și protecție.
- Cosiri resturi vegetale neconsumate pe întreaga suprafață și pentru combaterea plantelor dăunătoare și toxice pe **2,7864 ha;**
- Culegere pietre și resturi lemn – 0 ha
- Nivelarea mușuroaielor – 0 ha
- Combaterea eroziunii solului – **20,4041 ha**
- Drenaj și/sau desecare – **3,7301 ha.**

LUCRĂRI DE ÎMBUNĂTĂȚIRE A PAJIȘTILOR

- Supraînsămânțare pe 20,8340 ha și reînsămânțare pe 1,7723 ha (conform *tabel 6.1.b anexat*).
- Fertilizarea organică – 22,6064 ha.
- Fertilizarea chimică se face pe 22,6064 ha, cu 120 kg/ha s.a. N, cu 21 kg/ha s.a. P și cu 21 kg/ha s.a. K (*conform tabel 6.1.c anexat*). Fertilizarea chimică se realizează numai acolo unde angajamentele cu APIA permit.
- Niciun tip de îngrășământ nu poate fi aplicat pe terenuri acoperite de zăpadă, pe terenuri cu apă în exces sau pe terenuri înghețate. (Ordinul Comun 1182/1270/2005, cerințe pentru zonele vulnerabile la nitrați);
- Nu vor fi folosiți fertilizatori în apropierea resurselor de apă în conformitate cu următoarele indicații:
 1. Fertilizator solid – nu mai aproape de 6 m de apă.
 2. Fertilizator lichid – nu mai aproape de 30 m de apă.
 3. În apropierea stațiilor de captare a apei potabile, nu va fi folosit nici un tip de fertilizator la o distanță mai mică de 100 m față de stația de captare a apei.
- Există pe acest trup adăpătoare cu sursa de apă prin captare de izvor (nefuncțional)
- Acolo unde este cazul se vor amenaja adăposturi cu rol de umbrar
- Se vor amenaja stâne sau se vor repara cele existente.

- În următorii ani, după ce se vor face toate lucrările de ameliorare, pășunea poate fi tarlalizată și se va putea trece la pășunatul rațional cu garduri electrice.
- Pentru o determinare precisă a producției de masă verde și pentru calcularea, în fiecare an, a încărcăturii de animale pe hectar (CP), se va avea în vedere ca anual, pe fiecare trup de pășune, să se delimiteze piețe de probă (pe același amplasament în fiecare an) cu o suprafață de 10 mp fiecare. De asemenea de pe suprafețele pășunate, tot de pe 10 mp, se vor cosi plantele neconsumate de animale, pentru a determina cantitatea de masa verde utilă.
- Dacă parcelele se află sub angajament de agromediu, se vor respecta cerințele impuse pe parcursul celor 5 ani de angajament.

TRUPUL NR. 6 PF - HODOROAIA

Suprafața – 14,0986 ha (pășune)

Parcela descriptivă: 5.2; 5.5; 7.2; 20.1; 33.5; 43.1

Categoria de folosință – pășune

Altitudinea - 250 - 300 m

Expoziție predominantă - trupul este amplasat pe terenuri cu expoziție sudică.

Panta – 26 – 45° (1 - 2°; 2 – 5°; 5 – 8°; 8 - 11°; 14 - 19°).

Tip de sol – regosol calcaric în parcela 5.2; 5.5, cu textura solului argilo-lutoasă

- regosol calcaric - molic în parcela 7.2, cu textura solului argilo-lutoasă

- faeoziom tipic în parcela 20.1, cu textura solului luto-argiloasă

- preluvosol calcic în parcela 33.5, cu textura solului luto-argiloasă

- antrosol erodic - calcaric în parcela 43.1, cu textura solului argilo-lutoasă

Eroziunea în suprafață slabă în parcela 5.2, 5.5, 7.2, 33.5 și excesivă în parcela 43.1.

Eroziunea în adâncime – lipsă.

Alunecări de teren cu movile stabilizate în parcela 43.1.

Neuniformitatea terenului slabă în parcela 43.1..

Acoperire cu vegetație ierboasă – 75 - 95%.

Acoperire cu vegetație dăunătoare sau toxică – 5 - 10%.

Acoperire cu arbori și arbuști – 2% cu arbori și 5 – 10% cu arbuști.

Adâncime apă freatică – > 10 m în parrcela 5.2, 5.5, 33.5, 43.1 și între 6 – 10 m în parcela 7.2, 20.1.

Capacitatea de pășunat – 0,33 UVM/ha

Acoperire teren cu mușuroaie – 0 %.

Acoperire teren cu bolovani (pietre) – 0 %.

Cărări de vite – 0%.

Tipul de pajiște - pajiști zonale colinare de Festuca valesiaca, Festuca rupicola, degradate de Botriochloa ischaemum și Pajiști azonale din lunci de Agrostis stolonifera, Agropyrum, Festuca rupicola și Poa pratensis.

Lucrări de executat (Tabel 6.1.a și Tabel 6.1.b anexate):

LUCRĂRI DE AMELIORARE

- Suprafețe de protecție (împădurire) – **1,1197 ha.**
- Înlăturarea vegetației arbustive și îndepărtarea resturilor de vegetație lemnoasă – **0,8585 ha.**
- Tăierea arboretelor și scoaterea cioatelor – **0,1012 ha.** Arborii răzleți care se găesc pe pășune, nu se taie și se vor folosi cu rol de umbrar și protecție.
- Cosiri resturi vegetale neconsumate pe întreaga suprafață și pentru combaterea plantelor dăunătoare și toxice – **1,1297 ha;**
- Culegere pietre și resturi lemn – 0 ha
- Nivelarea mușuroaielor - 0 ha
- Combaterea eroziunii solului – **11,9423 ha**
- Drenaj și/sau desecare – 0 ha

LUCRĂRI DE ÎMBUNĂTĂȚIRE A PAJIȘTILOR

- Suprainsămânțare pe 13,1389 ha și reînsămânțare pe 0,7873 ha, (conform *tabel 6.1.b anexat*).
- Fertilizarea organică se face pe 12,9789 ha (conform *tabel 6.1.b anexat*);
- Fertilizarea chimică se face pe 12,9789 ha, cu 105 kg/ha s.a. N, cu 21kg/ha s.a. P și cu 18 kg/ha s.a. P. (conform *tabel 6.1.c anexat*). Fertilizarea chimică se realizează numai acolo unde angajamentele cu APIA permit.
- Se va realiza transportul gunoiiului de grajd și aplicarea lui sau se poate folosi târlirea ca metodă de fertilizare organică. Dacă suprafața de pajiște se află sub angajament APIA, utilizarea tradițională a gunoiiului de grajd este permisă până în echivalentul a maxim 40 kg azot substanță activă (N s.a.)/hectar, (o tonă gunoi grajd conține în medie 5 kg azot s.a.) și nu se aplică îngrășăminte chimice.
- Niciun tip de îngrășământ nu poate fi aplicat pe terenuri acoperite de zăpadă, pe terenuri cu apă în exces sau pe terenuri înghețate. (Ordinul Comun 1182/1270/2005, cerințe pentru zonele vulnerabile la nitrați);
- Nu vor fi folosiți fertilizatori în apropierea resurselor de apă în conformitate cu următoarele indicații:
 1. Fertilizator solid – nu mai aproape de 6 m de apă.
 2. Fertilizator lichid – nu mai aproape de 30 m de apă.

3. În apropierea stațiilor de captare a apei potabile, nu va fi folosit nici un tip de fertilizator la o distanță mai mică de 100 m față de stația de captare a apei.

- Există pe acest trup adăpătoare cu sursa de apă prin pompare din fântână
- Acolo unde este cazul se vor amenaja adăposturi cu rol de umbrar
- Se vor amenaja stâne sau se vor repara cele existente.

- Pentru o determinare precisă a producției de masă verde și pentru calcularea, în fiecare an, a încărcăturii de animale pe hectar (CP), se va avea în vedere ca anual, pe fiecare trup de pășune, să se delimiteze piețe de probă (pe același amplasament în fiecare an) cu o suprafață de 10 mp fiecare. De asemenea de pe suprafețele pășunate, tot de pe 10 mp, se vor cosi plantele neconsumate de animale, pentru a determina cantitatea de masa verde utilă.

- Dacă parcelele se află sub angajament de agromediu, se vor respecta cerințele impuse pe parcursul celor 5 ani de angajament.

TRUPUL NR. 7 PF – PERCHIU – CARACLAU - BALABAN

Suprafața – 106, 7737 ha (77,0187 ha pășune și 29,7550 ha fâneță)

Parcela descriptivă: 3.1; 3.2; 5.4; 9.1; 9.2; 14.3; 17; 20.1; 24.2; 33.4; 33.6; 34.1; 40.1; 42.1; 43.2; 43.3; 43.4

Categoria de folosință – pășune și fâneță

Altitudinea - 200 - 300 m

Expoziție predominantă - trupul este amplasat pe terenuri cu expoziție sudică.

Panta – 11 - 14° (< 1°; 1 - 2°; 2 – 5°; 5 – 8°; 19 - 26° ; 26 - 45°).

Tip de sol – regosol calcaric pe parcela 3.1; 3.2; 5.4, cu textura solului lutoasă și argilo-lutoasă

- aluviosol calcaric pe parcela 9.1; 9.2, cu textura solului luto-nisipoasă
- aluviosol calcaric - litic pe parcela 14.3, cu textura solului luto-nisipoasă
- cernoziom cambic pe parcela 17, cu textura solului luto-argiloasă
- faeoziom tipic pe parcela 20.1, cu textura solului luto-argiloasă
- faeoziom pararendzinic pe parcela 24.2, cu textura solului luto-argiloasă
- preluvosol calcic pe parcela 33.4; 33.6; 34.1, cu textura solului luto-argiloasă
- gleiosol calcaric pe parcela 40.1, cu textura solului lutoasă
- antrosol erodic calcaric pe parcela 42.1; 43.2; 43.3; 43.4, cu textura solului luto-nisipoasă și argilo-lutoasă

Eroziune în suprafață este slabă în parcela 3.1, 3.2, 5.4, 24.2, 33.4, 33.6, puternică în parcela 34.1 și excesivă în parcela 42.1, 43.2, 43.3, 43.4.

Eroziunea în adâncime – cu ogașe rare în parcela 34.1 și rigole frecvente în parcela 42.1.

Alunecările de teren – cu movile stabilizate în parcela 43.2, 43.3, 43.4.

Neuniformitatea terenului este slabă în parcela 34.1, 43.2, 43.3, 43.4 și foarte slabă în parcela 42.1.

Acoperire cu vegetație ierboasă – 65 - 95%.

Acoperire cu vegetație dăunătoare sau toxică – 2 - 20%.

Acoperire cu arbori și arbuști – 2 – 10% (arbori) și 5 – 30% (arbuști).

Adâncime apă freatică – 6-10 m în parcela 3.1, 3.2, 17, 20.1, între 3-5 m în parcela 9.1, 9.2, 14.3, între 0,5-1 m în parcela 40.1 și > 10 m în parcela 5.4, 24.2, 33.4, 33.6, 34.1, 42.1, 43.2, 43.3, 43.4.

Capacitatea de pășunat – 0,35 UVM/ha

Acoperire teren cu mușuroaie – 0 %.

Acoperire teren cu bolovani (pietre) – 0 %.

Cărări de vite – 10%

Tipul de pajiște - pajiști zonale colinare de Festuca valesiaca, Festuca rupicola, și Pajiști azonale din lunci de Agrostis stolonifera, Agropyrum, Festuca rupicola și Poa pratensis.

Lucrări de executat (Tabel 6.1.a și Tabel 6.1.b anexate):

LUCRĂRI DE AMELIORARE

- Suprafețe de protecție (împădurire) – **10,1373 ha**
- Înlăturarea vegetației arbustive și îndepărtarea resturilor de vegetație lemnoasă – **13,7561 ha.**
- Tăierea arboretelor și scoaterea cioatelor – **3,2017 ha.** Arborii răzleți care se găesc pe pășune, nu se taie și se vor folosi cu rol de umbrar și protecție.
- Cosiri resturi vegetale neconsumate pe întreaga suprafață și pentru combaterea plantelor dăunătoare și toxice – **9,4189 ha;**
- Culegere pietre și resturi lemn – 0 ha
- Nivelarea mușuroaielor – 0 ha
- Combaterea eroziunii solului – **94,6988 ha**
- Drenaj și/sau desecare – **2,8961 ha.**

LUCRĂRI DE IMBUNĂTĂȚIRE A PAJIȘTILOR

- Supraînsămânțare pe 89,8159 ha și reînsămânțare pe 15,1042 ha. (conform *tabel 6.1.b anexat*).
- Fertilizarea organică – 96,6364 ha
- Fertilizarea chimică se face pe 96,6364 ha, cu 111 kg/ha s.a. N, 21 kg/ha s.a. P și cu 35 kg/ha s.a.K (*conform tabel 6.1.c anexat*). Fertilizarea chimică se realizează numai acolo unde angajamentele cu APIA permit.
- Se va realiza transportul gunoiului de grajd și aplicarea lui sau se poate folosi târlirea ca metodă de fertilizare organică. Dacă suprafața de pajiște se află sub angajament APIA, utilizarea tradițională a gunoiului de grajd este permisă până în echivalentul a maxim 40 kg azot substanță activă (N s.a.)/hectar, (o tonă gunoi grajd conține în medie 5 kg azot s.a.) și nu se aplică îngrășăminte chimice.

- Niciun tip de îngrășământ nu poate fi aplicat pe terenuri acoperite de zăpadă, pe terenuri cu apă în exces sau pe terenuri înghețate. (Ordinul Comun 1182/1270/2005, cerințe pentru zonele vulnerabile la nitrați);
 - Nu vor fi folosiți fertilizatori în apropierea resurselor de apă în conformitate cu următoarele indicații:
 1. Fertilizator solid – nu mai aproape de 6 m de apă.
 2. Fertilizator lichid – nu mai aproape de 30 m de apă.
 3. În apropierea stațiilor de captare a apei potabile, nu va fi folosit nici un tip de fertilizator la o distanță mai mică de 100 m față de stația de captare a apei.
 - Amenajarea de locuri pentru adăpat și repararea celor existente
 - Acolo unde este cazul se vor amenaja adăposturi cu rol de umbrar
 - Se vor amenaja stâne (dacă este cazul) sau se vor repara cele existente.
- Pentru o determinare precisă a producției de masă verde și pentru calcularea, în fiecare an, a încărcăturii de animale pe hectar (CP), se va avea în vedere ca anual, pe fiecare trup de pășune, să se delimiteze piețe de probă (pe același amplasament în fiecare an) cu o suprafață de 10 mp fiecare. De asemenea de pe suprafețele pășunate, tot de pe 10 mp, se vor cosi plantele neconsumate de animale, pentru a determina cantitatea de masa verde utilă.
- Dacă parcelele se află sub angajament de agromediu, se vor respecta cerințele impuse pe parcursul celor 5 ani de angajament.

TRUPUL NR. 8 PF – ZONA INDUSTRIALĂ BORZEȘTI

Suprafața – 8,5395 ha (pășune)

Parcela descriptivă: 18; 36.1; 36.2

Categoria de folosință – pășune

Altitudinea – 180 - 240 m

Expoziție predominantă - trupul este amplasat pe terenuri cu expoziție nord - vestică.

Panta – 11 - 14° (<1°).

Tip de sol – cernoziom cambic în parcela 18, cu textura solului luto-argilooasă.

- preluvosol molice în parcela 36.1; 36.2, cu textura solului lutooasă.

Eroziunea în suprafață slabă în parcela 36.1, 36.2.

Eroziunea în adâncime - absentă.

Alunecări de teren - absente.

Neuniformitatea terenului - absentă.

Acoperire cu vegetație ierboasă – 95% în parcela 18, 36.1, 26.2.

Acoperire cu arbori și arbuști – 0% arbori și 5% arbuști.

Adâncime apă freatică – 6-10 m în parcela 18 și > 10 m în parcela 36.1, 36.2.

Acoperire teren cu mușuroaie – 0 %.

Acoperirea cu vegetație dăunătoare sau toxică – 10 - 15 %.

Capacitatea de pășunat – 0,33 UVM/ha

Cărări de vite – 0 %.

Acoperire teren cu bolovani – 0 %.

Tipul de pajiște - pajiști zonale colinare degradate de *Botriochloa ischaemum*.

Lucrări de executat (Tabel 6.1.a și Tabel 6.1.b anexate):

LUCRĂRI DE AMELIORARE

- Suprafețe de protecție (împădurire) – **0,1646 ha**
- Înlăturarea vegetației arbustive și îndepărtarea resturilor de vegetație lemnoasă – **0,1924 ha.**
- Tăierea arboretelor și scoaterea cioatelor – 0. Arborii răzleți care se găsesc pe pășune, nu se taie și se vor folosi cu rol de umbrar și protecție.

- Cosiri resturi vegetale neconsumate pe întreaga suprafață și pentru combaterea plantelor dăunătoare și toxice pe **0,9517 ha.**
- Culegerea pietrelor – 0
- Nivelarea mușuroaielor - 0 ha
- Combaterea eroziunii solului – **6,5854 ha.**
- Drenaj și/sau desecare - 0 ha.

LUCRĂRI DE IMBUNĂTĂȚIRE A PAJIȘTILOR

- Supraînsămânțare pe 8,3471 ha și reînsămânțare – 0,0962 ha. (conform *tabel 6.1.b anexat*).
- Fertilizarea organică – 8,3749 ha
- Fertilizarea chimică se face pe 8,3749 ha, cu 94 kg/ha s.a. N și cu 11 kg/ha s.a. K (*conform tabel 6.1.c anexat*). Fertilizarea chimică se realizează numai acolo unde angajamentele cu APIA permit.
- Niciun tip de îngrășământ nu poate fi aplicat pe terenuri acoperite de zăpadă, pe terenuri cu apă în exces sau pe terenuri înghețate. (Ordinul Comun 1182/1270/2005, cerințe pentru zonele vulnerabile la nitrați);
- Nu vor fi folosiți fertilizatori în apropierea resurselor de apă în conformitate cu următoarele indicații:
 1. Fertilizator solid – nu mai aproape de 6 m de apă.
 2. Fertilizator lichid – nu mai aproape de 30 m de apă.
 3. În apropierea stațiilor de captare a apei potabile, nu va fi folosit nici un tip de fertilizator la o distanță mai mică de 100 m față de stația de captare a apei.
- Amenajarea de locuri pentru adăpat și repararea celor existente
- Acolo unde este cazul se vor amenaja adăposturi cu rol de umbră
- Se vor amenaja stâne sau se vor repara cele existente.

- Pentru o determinare precisă a producției de masă verde și pentru calcularea, în fiecare an, a încărcăturii de animale pe hectar (CP), se va avea în vedere ca anual, pe fiecare trup de pășune, să se delimiteze piețe de probă (pe același amplasament în fiecare an) cu o suprafață de 10 mp fiecare. De asemenea de pe suprafețele pășunate, tot de pe 10 mp, se vor cosi plantele neconsumate de animale, pentru a determina cantitatea de masă verde utilă.

- Dacă parcelele se află sub angajament de agromediu, se vor respecta cerințele impuse pe parcursul celor 5 ani de angajament.

TRUPUL NR. 9 PF – 6 MARTIE - CUCIUR

Suprafața – 66,8088 ha (din care 3,5628 ha pășune și 63,2460 ha fânețe)

Parcela descriptivă: 8.2; 8.3; 11; 12.3; 34.2; 38.1.

Categoria de folosință – pășune și fâneată

Altitudinea - 180 - 230 m

Expoziție predominantă - trupul este amplasat pe terenuri cu expoziție nordică.

Panta – 14 - 19° (<1°; 1 - 2°; 11 - 14°).

Tip de sol – regosol calcaric - litic în parcela 8.2; 8.3, cu textura solului lutoasă

- aluviosol calcaric - molic în parcela 11, cu textura solului luto-nisipoasă

- aluviosol calcaric – gleic în parcela 12.3, cu textura solului luto-nisipoasă

- preluvosol calcic în parcela 34.2, cu textura solului luto-argiloasă

- preluvosol vertic – stagnic în parcela 38.1, cu textura solului lutoasă

Eroziune în suprafață este slabă în parcela 8.2, 8.3 și puternică în parcela 34.2.

Eroziunea în adâncime cu ogașe rare în parcela 34.2.

Alunecările de teren - absente.

Neuniformitatea terenului este slabă în parcela 34.2.

Acoperire cu vegetație ierboasă – 65-95%.

Acoperire cu vegetație dăunătoare sau toxică - 5-10%.

Acoperire cu arbori și arbuști – 2 - 10% cu arbori și cu 5 - 25% cu arbuști.

Adâncime apă freatică – > 10 m în parcela 8.2, 8.3, 34.2, 38.1, între 3 - 5 m în parcela 11 și 2-3 m în parcela 12.3.

Acoperire teren cu mușuroaie – 0 %.

Capacitatea de pășunat – 0,36 UVM/ha

Cărări de vite – 0 %.

Acoperire teren cu bolovani – 0% .

Tipul de pajiște - pajiști zonale colinare de Festuca valesiaca, Festuca rupicola, și Pajiști azonale din lunci de Agrostis stolonifera, Agropyrum, Festuca rupicola și Poa pratensis.

Lucrări de executat (Tabel 6.1.a și Tabel 6.1.b anexate):

LUCRĂRI DE AMELIORARE

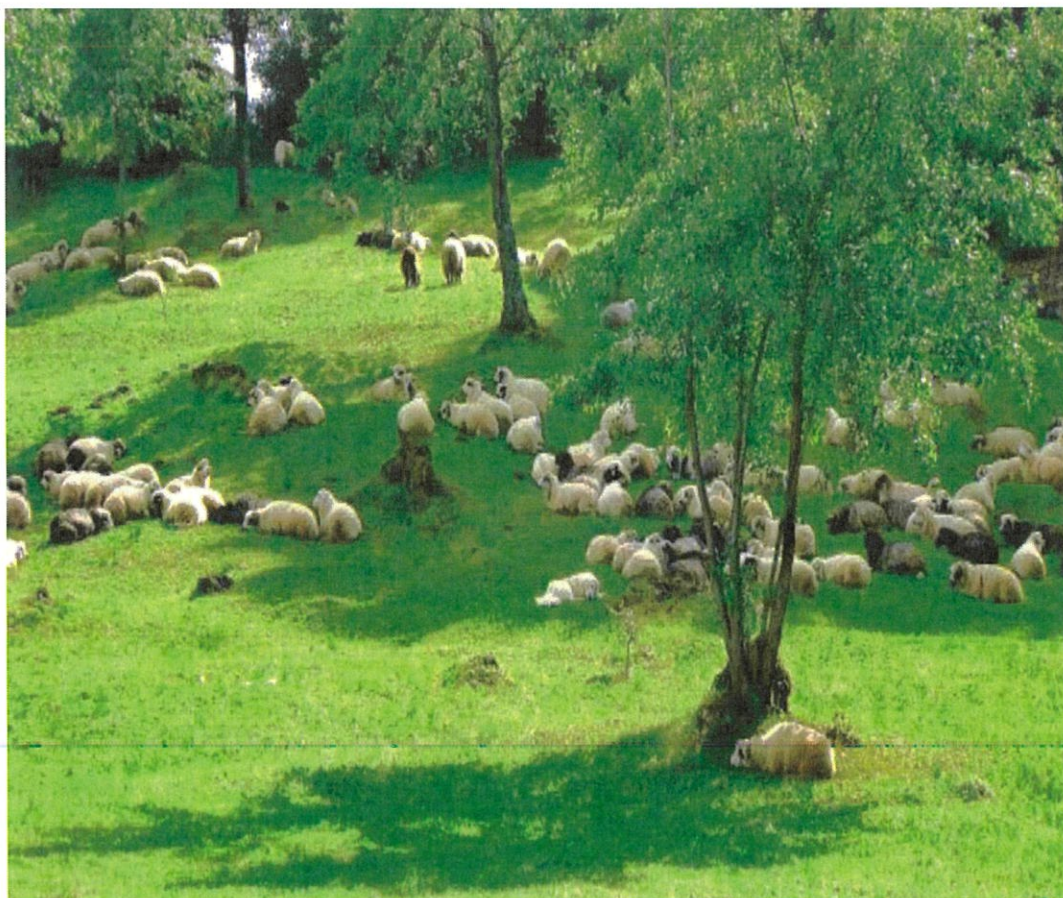
- Suprafețe de protecție (împădurire) – **2,5333 ha**
- Înlăturarea vegetației arbustive și îndepărtarea resturilor de vegetație lemnoasă – **12,6782 ha**
- Tăierea arboretelor și scoaterea cioatelor – **4,6701 ha**. Arborii răzleți care se găsesc pe pășune, nu se taie și se vor folosi cu rol de umbrar și protecție.
- Cosiri resturi vegetale neconsumate pe întreaga suprafață și pentru combaterea plantelor dăunătoare și toxice pe **6,5502 ha**;
- Nivelarea mușuroaielor - 0 ha.
- Culegerea pietrelor – 0 ha.
- Combaterea eroziunii solului – **52,9188 ha**
- Drenaj și/sau desecare - 0 ha.

LUCRĂRI DE ÎMBUNĂTĂȚIRE A PAJIȘTILOR

- Supraînsămânțarea pe 49,4604 ha și reînsămânțarea pe 14,8151 ha. (conform *tabel 6.1.b anexat*).
- Fertilizarea organică – 64,2755 ha
- Fertilizarea chimică se face pe 64,2755 ha; cu 115 kg/ha s.a. N, cu 17 kg/ha s.a. P și 15 kg/ha s.a. K (*conform tabel 6.1.c anexat*). Fertilizarea chimică se realizează numai acolo unde amgajamentele cu APIA permit.
- Niciun tip de îngrășământ nu poate fi aplicat pe terenuri acoperite de zăpadă, pe terenuri cu apă în exces sau pe terenuri înghețate. (Ordinul Comun 1182/1270/2005, cerințe pentru zonele vulnerabile la nitrați);
- Nu vor fi folosiți fertilizatori în apropierea resurselor de apă în conformitate cu următoarele indicații:
 1. Fertilizator solid – nu mai aproape de 6 m de apă.
 2. Fertilizator lichid – nu mai aproape de 30 m de apă.
 3. În apropierea stațiilor de captare a apei potabile, nu va fi folosit nici un tip de fertilizator la o distanță mai mică de 100 m față de stația de captare a apei.
- Amenajarea de locuri pentru adăpat și repararea celor existente
- Acolo unde este cazul se vor amenaja adăposturi cu rol de umbrar
- Se vor amenaja stâne sau se vor repara cele existente.

- Pentru o determinare precisă a producției de masă verde și pentru calcularea, în fiecare an, a încărcăturii de animale pe hectar (CP), se va avea în vedere ca anual, pe fiecare trup de pășune, să se delimiteze piețe de probă (pe același amplasament în fiecare an) cu o suprafață de 10 mp fiecare. De asemenea de pe suprafețele pășunate, tot de pe 10 mp, se vor cosi plantele neconsumate de animale, pentru a determina cantitatea de masa verde utilă.

- Dacă parcelele se află sub angajament de agromediu, se vor respecta cerințele impuse pe parcursul celor 5 ani de angajament.

TRUPUL NR. 10 REZERVĂ

Suprafața – 302,9100 ha (din care 291,0500 ha pășune și 11,8600 ha fânețe)

Parcela descriptivă: 1; 2; 3.1; 3.2; 4; 5.1; 5.3; 5.4; 5.5; 6.1; 6.2; 6.3; 7.1; 7.3; 8.1; 8.4; 9.1; 10.1; 10.2; 12.1; 12.2; 13; 14.2; 15; 18; 20.1; 20.2; 21.1; 24.1; 25.2; 27; 28; 30; 31; 33.1; 33.2; 33.3; 33.6; 35; 36.1; 36.2; 37.1; 37.2; 38.3; 39; 40.2; 42.1; 42.2; 43.4; 43.5; 44; 45.2; 45.3; 45.4; 45.5.

Categoria de folosință – pășune și fâneată

Altitudinea - 200 – 350 m

Expoziție predominantă - trupul este amplasat pe terenuri cu expoziție sudică.

Panta – 5 - 8° (<1; 1 - 2°; 2 - 5°; 8 - 11°; 11 - 14°; 14 - 19°; 19 - 26°; > 45°).

Tip de sol – litosol scheletic în parcela 1, cu textura solului lutoasă

- regosol calcaric în parcela 2; 3.1; 3.2, cu textura solului lutoasă, în parcela 4; 5.1; 5.3; 5.4; 5.5; 6.1; 6.2; 6.3, cu textura solului argilo-lutoasă
- regosol calcaric-molic în parcela 7.1; 7.3, cu textura solului argilo-lutoasă
- regosol calcaric-litic în parcela 8.1; 8.4; 13; 14.2, cu textura solului lutoasă, în parcela 13, cu textura solului nisipo-lutoasă, în parcela 14.2, cu textura solului luto-nisipoasă
- aluviosol calcaric în parcela 9.1, cu textura solului luto-nisipoasă, în parcela 10.1; 10.2, cu textura solului nisipo-lutoasă
- aluviosol calcaric-gleic în parcela 12.1; 12.2, cu textura solului luto-nisipoasă
- aluviosol eutric-gleic-coluvic în parcela 15, cu textura solului lutoasă
- cernoziom cambic în parcela 18, cu textura solului luto-argiloasă
- faeoziom tipic în parcela 20.1; 20.2, cu textura solului luto-argiloasă, în parcela 21.1, cu textura solului lutoasă
- faeoziom pararendzinic în parcela 24.1; 25.2, cu textura solului luto-argiloasă
- eutricambosol molic în parcela 27, cu textura solului luto-nisipoasă, în parcela 28, cu textura solului lutoasă
- preluvosol tipic în parcela 30 cu textura solului luto-nisipoasă, în parcela 31, cu textura solului lutoasă
- preluvosol calcic în parcela 33.1; 33.2; 33.3; 33.6, cu textura solului luto-argiloasă
- preluvosol molic în parcela 35; 36.1; 36.2, cu textura solului lutoasă

- preluvosol molic – litic în parcela 37.1; 37.2, cu textura solului lutoasă
- preluvosol vertic - stagnic în parcela 38.3, cu textura solului lutoasă
- luvosol tipic în parcela 39, cu textura solului lutoasă
- gleiosol calcaric în parcela 40.2, cu textura solului lutoasă
- antrosol erodic – calcaric în parcela 42.1; 42.2, cu textura solului luto-nisipoasă, în parcela 43.4; 43.5, cu textura solului argilo-lutoasă
- tehnosol copertic în parcela 44, cu textura solului nisipo-lutoasă
- pietriș fluviatil în parcela 45.2; 45.3; 45.4; 45.5 cu textura solului pietriș fluviatil rulat

Eroziune în suprafață este slabă în parcela 2; 3.1; 3.2; 5.1; 5.3; 5.4; 5.5; 6.1; 6.2; 6.3; 7.1; 7.3; 8.1; 8.4; 24.1; 31; 33.1; 33.2; 33.3; 33.636.1; 36.2; 37.1; 37.2; moderată în parcela 4; 25.2; 30; puternică în parcela 39 și excesivă în parcela 42.1; 42.2; 43.4; 43.5.

Eroziunea în adâncime – cu ogașe frecvente în parcela 25.2 și cu rigole frecvente în parcela 42.1, 42.2.

Alunecările de teren sunt sub formă de valuri semistabilizate în parcela 4, movile semistabilizate în parcela 6.1, 6.2, 6.3, și movile stabilizate în parcela 43.4, 43.5.

Neuniformitatea terenului este slabă în parcela 4, 6.1, 6.2, 6.3, 43.4, 43.5 și foarte slabă în parcela 42.1, 42.2.

Acoperire cu vegetație ierboasă – 10% în parcela 45.2, 45.3, 45.4, 45.5; 50% în parcela 1; 60% în parcela 6.1, 9.1; 65% în parcela 6.3, 8.1, 13, 14.2; 70% în parcela 8.4; 75% în parcela 3.2, 37.1, 43.4, 43.5; 80% în parcela 3.1, 4, 5.1, 5.4, 6.2, 7.1, 7.3, 44; 85% în parcela 5.3, 5.5, 24.1, 25.2, 27, 31, 33.2, 33.3, 37.2, 38.3, 39, 42.1, 42.2; 90% în parcela 2, 21.1, 33.1, 33.6, 40.2; 95% în parcela 10.1, 10.2, 12.1, 12.2, 12.3, 15, 18, 20.1, 20.2, 28, 30, 35, 36.1, 36.2.

Acoperire cu vegetație dăunătoare sau toxică - 2% în parcela 1, 13, 14.2; 3% în parcela 9.1; 5% în parcela 2, 5.3, 5.5, 8.1, 20.2, 27, 30, 33.2, 33.3, 37.1, 37.2, 39, 43.4, 43.5; 10% în parcela 3.1, 3.2, 4, 5.1, 5.4, 6.1, 6.2, 6.3, 7.1, 7.3, 8.4, 10.1, 10.2, 12.1, 12.2, 15, 20.1, 21.1, 24.1, 25.2, 28, 31, 33.6, 35, 36.1, 36.2, 38.3, 42.1, 42.2; 15% în parcela 18, 44; 20% în parcela 40.2.

Acoperire cu arbori și arbuști – 2-10% la arbori, 5-50% la arbuști.

Adâncime apă freatică – 0,5-1 m în parcela 40.2, 45.2, 45.3, 45.4, 45.5; 1-2 m în parcela 44; 2-3 m în parcela 10.1, 10.2, 12.1, 12.2, 13, 15; 3-5 m în parcela 1, 9.1, 14.2; > 10 m în parcela 2, 4, 5.1, 5.3, 5.4, 5.5, 8.18.4, 24.1, 25.2, 27, 30, 33.1, 33.2, 33.3, 33.6, 35, 36.1, 36.2, 38.3, 39, 42.1, 42.2, 43.4, 43.5; 6-10 m în parcela 3.1, 3.2, 6.1, 6.2, 6.3, 7.1, 7.3, 18, 20.1, 20.2, 21.1, 28, 31, 37.1, 37.2.

Acoperirea teren cu mușuroaie – 0%.

Capacitatea de pășunat – 0,34 UVM/ha

Cărări de vite – 10% în parcela 3.2, 5.1, 5.4, 7.3, 8.1 și 5% în parcela 4.

Acoperire teren cu bolovani – 0.

Tipul de pajiște - pajiști zonale colinare de Festuca valesiaca, Festuca rupicola, degradate de Botriochloa ischaemum și Pajiști azonale din lunci de Agrostis stolonifera, Agropyrum, Festuca rupicola și Poa pratensis.

Lucrări de executat (Tabel 6.1.a și Tabel 6.1.b anexate):

LUCRĂRI DE AMELIORARE

- Suprafețe de protecție (împădurire) – **35,4738 ha**
- Înlăturarea vegetației arbustive și îndepărtarea resturilor de vegetație lemnoasă – **30,1632 ha.**
- Tăierea arboretelor și scoaterea cioatelor – **5,7247 ha.** Arborii răzleți care se găsesc pe pășune, nu se taie și se vor folosi cu rol de umbrar și protecție.
- Cosiri resturi vegetale neconsumate pe întreaga suprafață și pentru combaterea plantelor dăunătoare și toxice – **25,4367 ha.**
- Nivelarea mușuroaielor - 0 ha
- Culegerea pietrelor – 0 ha.
- Combaterea eroziunii solului – **221,4229 ha**
- Drenaj și/sau desecare – **22,4200 ha**

LUCRĂRI DE ÎMBUNĂTĂȚIRE A PAJIȘTILOR

- Supraînsămânțare pe 267,0220 ha și reînsămânțare pe 24,3486 ha. (conform tabel 6.1.b anexat).
- Fertilizarea organică – 267,4362 ha
- Fertilizarea chimică se face pe 267,4362 ha, cu 120 kg/ha s.a. N, cu 21 kg/ha s.a. P și cu 22 kg/ha s.a. K. (conform tabel 6.1.c anexat). Fertilizarea chimică se realizează numai acolo unde angajamentele cu APIA permit.
- Se va realiza transportul gunoiului de grajd și aplicarea lui sau se poate folosi târlirea ca metodă de fertilizare organică. Dacă suprafața de pajiște se află sub angajament APIA, utilizarea tradițională a gunoiului de grajd este permisă până în

echivalentul a maxim 40 kg azot substanță activă (N s.a.)/hectar, (o tonă gunoi grajd conține în medie 5 kg azot s.a.) și nu se aplică îngrășăminte chimice.

- Niciun tip de îngrășământ nu poate fi aplicat pe terenuri acoperite de zăpadă, pe terenuri cu apă în exces sau pe terenuri înghețate. (Ordinul Comun 1182/1270/2005, cerințe pentru zonele vulnerabile la nitrați);
- Nu vor fi folosiți fertilizatori în apropierea resurselor de apă în conformitate cu următoarele indicații:

1. Fertilizator solid – nu mai aproape de 6 m de apă.

2. Fertilizator lichid – nu mai aproape de 30 m de apă.

3. În apropierea stațiilor de captare a apei potabile, nu va fi folosit nici un tip de fertilizator la o distanță mai mică de 100 m față de stația de captare a apei.

- Amenajarea de locuri pentru adăpat și repararea celor existente
- Acolo unde este cazul se vor amenaja adăposturi cu rol de umbrar
- Se vor amenaja stâne sau se vor repara cele existente.

- Pentru o determinare precisă a producției de masă verde și pentru calcularea, în fiecare an, a încărcăturii de animale pe hectar (CP), se va avea în vedere ca anual, pe fiecare trup de pășune, să se delimiteze piețe de probă (pe același amplasament în fiecare an) cu o suprafață de 10 mp fiecare. De asemenea de pe suprafețele pășunate, tot de pe 10 mp, se vor cosi plantele neconsumate de animale, pentru a determina cantitatea de masa verde utilă.

- Dacă parcelele se află sub angajament de agromediu, se vor respecta cerințele impuse pe parcursul celor 5 ani de angajament.

TRUPUL NR. 11 INTRAVILAN

Suprafața – 43,4900 ha (din care 39,3000 ha pășune și 4,1900 ha fânețe)

Parcela descriptivă: 8.3; 8.4; 9.1; 14.2; 14.4; 16; 18; 19.1; 19.2; 21.2; 22.1; 22.2; 22.3; 23; 26; 28; 29; 30; 32.1; 32.2; 36.1; 36.2; 36.3; 36.4; 38.1; 38.2; 38.3; 40.2; 41; 43.5; 45.1; 45.3.

Categoria de folosință – pășune și fâneță

Altitudinea – 180 - 230 m

Expoziție predominantă – trupul este amplasat pe terenuri cu expoziție nordică.

Panta – 1 - 2° (<1; 2 - 5°; 5 - 8°; 11 - 14°; 14 - 19°).

Tip de sol - regosol calcaric - litic în parcela 8.3; 8.4, cu textura solului lutoasă

- aluviosol calcaric în parcela 9.1, cu textura solului luto-nisipoasă
- aluviosol calcaric - litic în parcela 14.2; 14.4, cu textura solului luto-nisipoasă
- cernoziom cambic în parcela 16, cu textura solului lutoasă și parcela 18, cu textura solului luto-argiloasă
- cernoziom cambic – litic în parcela 19.1; 19.2, cu textura solului luto-argiloasă
- faeoziom tipic în parcela 21.2, cu textura solului lutoasă
- faeoziom cambic în parcela 22.1; 22.2; 22.3; 23, cu textura solului lutoasă
- faeoziom vertic în parcela 26, cu textura solului luto-argiloasă
- eutricambosol molic în parcela 28; 29, cu textura solului lutoasă
- preluvosol tipic în parcela 30, cu textura solului luto-nisipoasă 32.1; 32.2, cu textura solului lutoasă
- preluvosol molic în parcela 36.1; 36.2; 36.3; 36.4, cu textura solului lutoasă
- preluvosol vertic – stagnic în parcela 38.1; 38.2; 38.3, cu textura solului lutoasă
- gleiosol calcaric în parcela 40.2, cu textura solului lutoasă
- gleiosol cernic în parcela 41, cu textura solului lutoasă
- antrosol erodic – calcaric în parcela 43.5, cu textura solului argilo-lutoasă
- pietris fluviatil în parcela 45.1; 45.3, cu textura solului pietris fluviatile rulat

Eroziunea în suprafață este slabă în parcela 8.3, 8.4, 29, moderată în parcela 30, 36.1, 36.2, 36.3, 36.4 și excesivă în parcela 43.5.

Eroziunea în adâncime este absentă.

Alunecările de teren cu movile stabilizate în parcela 43.5.

Neuniformitatea terenului este slabă în parcela 43.5.

Acoperire cu vegetație ierboasă – 10 % în parcela 45.1, 45.3, 60 % în parcela 9.1, 65 % în parcela 8.3, 14.2, 14.4, 70 % în parcela 8.4, 19.1, 19.2, 75 % în parcela 43.5, 85 % în parcela 38.1, 38.2, 38.3, 90 % în parcela 21.2, 22.1, 22.2, 22.3, 23, 26, 40.2, 41, 95 % în parcela 16, 18, 28, 29, 30, 32.1, 32.2, 36.1, 36.2, 36.3, 36.4.

Acoperire cu vegetație dăunătoare sau toxică – 2 % în parcela 14.2, 14.4, 19.1, 19.2, 3 % în parcela 9.1, 5 % în parcela 30, 43.5, 10 % în parcela 8.3, 8.4, 21.2, 22.1, 22.2, 22.3, 23, 26, 28, 29, 32.1, 32.2, 36.1, 36.2, 36.3, 36.4, 38.1, 38.2, 38.3, 15 % în parcela 16, 18, 20 % în parcela 40.2, 41.

Acoperire cu arbori și arbuști – 2% la arbori și 5-10% la arbuști.

Adâncime apă freatică – 0,5-1 m în parcela 40.2, 45.1, 45.3, 41, > 10 m în parcela 8.3, 8.4, 36.1, 36.2, 36.3, 36.4, 38.1, 38.2, 38.3, 53.5, 3-5 m în parcela 9.1, 14.2, 14.4, 6-10 m în parcela 16, 18, 19.1, 19.2, 21.2, 22.1, 22.2, 22.3, 23, 26, 28, 29, 32.1, 32.2.

Acoperire teren cu mușuroaie – 0 %

Capacitatea de pășunat – 0,33 UVM/ha

Cărări de vite – 0%.

Acoperire teren cu bolovani – 0%.

Tipul de pajiște – pajiști zonale colinare de Festuca valesiaca, Festuca rupicola, degradate de Botriochloa ischaemum și Pajiști azonale din lunci de Agrostis stolonifera, Agropyrum, Festuca rupicola și Poa pratensis.

Lucrări de executat (Tabel 6.1.a și Tabel 6.1.b anexate):

LUCRĂRI DE AMELIORARE

- Suprafețe de protecție (împădurire) – 0 ha
- Înlăturarea vegetației arbustive și îndepărtarea resturilor de vegetație lemnoasă – 0 ha.
- Tăierea arboretelor și scoaterea cioatelor – 0 ha. Arborii răzleți care se găsesc pe pășune, nu se taie și se vor folosi cu rol de umbrar și protecție.
- Cosiri resturi vegetale neconsumate pe întreaga suprafață și pentru combaterea plantelor dăunătoare și toxice - 0 ha.
- Culegerea pietrelor – 0 ha.
- Nivelarea mușuroaielor - 0 ha.
- Combaterea eroziunii solului – 0 ha.

- Drenaj și/sau desecare – 0 ha.

LUCRĂRI DE ÎMBUNĂȚIRE A PAJIȘTILOR

- Supraînsămânțare pe 0 ha și reînsămânțare pe 0 ha. (conform *tabel 6.1.b anexat*).
- Fertilizarea organică – 0 ha
- Fertilizarea chimică se face pe 0 ha (*conform tabel 6.1.c anexat*). Fertilizarea chimică se realizează numai acolo unde angajamentele cu APIA permit.
- se va realiza transportul gunoiului de grajd și aplicarea lui sau se poate folosi târlirea ca metodă de fertilizare organică. Dacă suprafața de pajiște se află sub angajament APIA, utilizarea tradițională a gunoiului de grajd este permisă până în echivalentul a maxim 40 kg azot substanță activă (N s.a.)/hectar, (o tonă gunoi grajd conține în medie 5 kg azot s.a.) și nu se aplică îngrășăminte chimice.
- Niciun tip de îngrășământ nu poate fi aplicat pe terenuri acoperite de zăpadă, pe terenuri cu apă în exces sau pe terenuri înghețate. (Ordinul Comun 1182/1270/2005, cerințe pentru zonele vulnerabile la nitrați);
- Nu vor fi folosiți fertilizatori în apropierea resurselor de apă în conformitate cu următoarele indicații:
 1. Fertilizator solid – nu mai aproape de 6 m de apă.
 2. Fertilizator lichid – nu mai aproape de 30 m de apă.
 3. În apropierea stațiilor de captare a apei potabile, nu va fi folosit nici un tip de fertilizator la o distanță mai mică de 100 m față de stația de captare a apei.
- Amenajarea de locuri pentru adăpat și repararea celor existente
- Acolo unde este cazul se vor amenaja adăposturi cu rol de umbrar
- Se vor amenaja stâne sau se vor repara cele existente.

- Pentru o determinare precisă a producției de masă verde și pentru calcularea, în fiecare an, a încărcăturii de animale pe hectar (CP), se va avea în vedere ca anual, pe fiecare trup de pășune, să se delimiteze piețe de probă (pe același amplasament în fiecare an) cu o suprafață de 10 mp fiecare. De asemenea de pe suprafețele pășunate, tot de pe 10 mp, se vor cosi plantele neconsumate de animale, pentru a determina cantitatea de masa verde utilă.

- Dacă parcelele se află sub angajament de agromediu, se vor respecta cerințele impuse pe parcursul celor 5 ani de angajament.

Concluzii generale

Trupurile de pășune studiate au condiții „staționale” complexe și prezintă o diversitate de unități de sol (45) și de sol-teren (96). Principalele degradări (și limitări) pentru pășunile studiate sunt date de relief (pante, eroziune în suprafață, eroziune în adâncime și alunecări de teren) sau de vegetația <<dăunătoare>> (arbustivă sau ierboasă). Solul limitează productivitatea pășunilor prin: - textură, carență de elemente nutritive, rezerva de humus mică și prin volum edafic redus.

Îmbunătățirea acestor pășuni se va realiza prin:

- combaterea eroziunii în adâncime;

- stabilizarea alunecărilor de teren;
- combaterea (și înlăturarea) vegetației arbustive;
- combaterea (și înlăturarea) plantelor ierboase nefolositoare-dăunătoare-toxice;
- fertilizări.

În funcție de resursele financiare se va da prioritate următoarelor lucrări: - combaterea ogașelor active, organizarea unor perdele de vegetație lemnoasă (arbori) pentru stabilizarea în timp a alunecărilor, captării de izvoare în scop complex (adăpare, chiar „irigare” locală în aval) și, numai unde este strict necesar, eliminarea plantelor nefolositoare-dăunătoare-toxice, și desigur o fertilizare rațională. Supraînsămânțarea și reînsămânțarea sunt lucrări necesare în principal pe terenurile supuse celorlalte lucrări de îmbunătățire a pășunilor; dar este bine venită și pentru ameliorarea compoziției pajiștii.

Selectarea măsurilor și lucrărilor, va fi definită de proiectantul amenajamentului pastoral, în studiul pedologic prezent, având caracter de « recomandări ».

În condițiile aplicării tuturor măsurilor agropedoameliorative propuse în prezentul studiu, producția de masă verde va crește substanțial.

Prezentul studiu este are o valabilitate similară amenajamentului pastoral, iar planul de fertilizare necesită actualizarea cartării agrochimice o dată la cinci ani.

CAPITOLUL 8. Diverse

8.1. Data intrării în vigoare a amenajamentului; durata acestuia.

Prezentul amenajament pastoral intră în vigoare la data aprobării de către Consiliul local Onești și este valabil până în 2034 (10 ani).

8.2. Colectivul de elaborare a prezentei lucrării (Anexa la amenajament):

<p>AVIZAT Direcția pentru Agricultură Județeană Bacău Director executiv, Adrian SOLOMON</p>	
<p>Inginer, Gică Pîslaru Direcția pentru Agricultură Județeană Bacău</p> <p>Pedolog, Ionuț Claudiu Saulea Oficiul de Studii Pedologice și Agrochimice</p> <p>Inginer, Iosif Călugăru Direcția pentru Agricultură Județeană Bacău</p> <p>Viceprimar Găburel Claudiu Răzvan Primăria municipiului Onești</p> <p>Dumitrașcu Georgiana Consilier principal Compartiment Cadastru și Registru Agricol, Direcția Urbanism Primăria municipiului Onești</p> <p>Strugaru Raluca Consilier principal Compartiment Cadastru și Registru Agricol, Direcția Urbanism Primăria municipiului Onești</p>	

8.3. Hărțile ce se atașează amenajamentului:

- hartă cadastrală 1:10.000 (atașat în **Anexa** la prezentul amenajament pastoral), împreună cu STUDIUL PEDOLOGIC ȘI AGROCHIMIC- U.A.T. municipiul ONEȘTI, realizat de OSPA Bacău în anul 2021)

8.4. Evidența lucrărilor executate anual pe fiecare parcelă

(model atașat **Anexa**)

În fiecare an se va ține o evidență strictă a lucrărilor efectuate pe pajiști, pentru fiecare trup de pajiște în parte.

Pentru fiecare amenajament în parte trebuie să existe un caiet de lucrări, care să cuprindă toate datele necesare de lucrări executate, respectiv lucrările executate, data, suprafața etc.

Caietul de lucru

În cadrul fiecărui UAT va exista, pe toată perioada amenajamentului (10 ani), un caiet de lucru, în care vor fi trecute toate lucrările efectuate pe fiecare trup de pajiște/parcelă în ordinea efectuării lor.

În încheierea fiecărei mențiuni cu lucrări efectuate persoana care completează datele își va trece numele, data și va semna pentru conformitate.

Caietul de lucru va fi completat de către utilizatori și se va afla în posesia acestora pe toată perioada contractului de închiriere. Lucrările trecute în caietul de lucru vor fi datate (ziua/zilele, luna, anul efectuării) și în mod obligatoriu utilizatorul, care completează materialul, își va trece numele și va semna ca garant al executării acestora.

Dacă perioada de închiriere este mai redusă ca durată ca cea a amenajamentului, caietul va fi predat reprezentanților UAT-ului, după studierea judicioasă a acestuia în scopul verificării executării întocmai a lucrărilor propuse de specialiștii amenajiști, pe baza unui proces verbal de predare-primire.

Predarea caietului se va face la sfârșitul perioadei decenale (cuprinsă în amenajament), pe bază de proces verbal de predare-primire cu număr de înregistrare de la UAT, documentul fiind păstrat în vederea fundamentării viitorului amenajament.

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

1. MARUȘCA T. MOCANU V. HAȘ E.TOD M. ANDREOIU A. DRAGOȘ M. BLAJ E. ENE T. SILISTRU D. ICHIM E. ZEVEDEI P. CONSTANTINESCU C. TOD S.: Ghid de întocmire a amenajamentelor pastorale, Editura Capolavoro, Brașov, 2014
2. VÎNTU V. MOISUC A. MOTCĂ G. ROTARU I.: Cultura pajiștilor și a plantelor furajere, Editura Ion Ionescu de la Brad, Iași, 2004
3. Ordonanța de urgență a Guvernului – OUG nr. 34/2013 (act publicat în monitorul oficial nr.267 din 13 mai 2013)
4. Ordinul nr. 544 din 21 iunie 2013 – metodologia de calcul a încărcăturii de animale pe hectar de pajiște, emis de MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE (act publicat în monitorul oficial nr.386 din 28 iunie 2013)
5. Hotărârea Guvernului nr. 1064 din 11 decembrie 2013- Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, document emis de Guvernul României (act publicat în monitorul oficial nr.833 din 24 decembrie 2013)

6. Legea nr.86/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/ 2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pașiștilor permanente și pentru modificarea și completarea legii fondului funciar nr. 18/ 1991
7. Hotărârea nr. 78/2015 privind modificarea și completarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor OUG nr.34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pașiștilor permanente și pentru modificarea și completarea legii fondului funciar nr.18/1991, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.1064/2013
8. Hotărârea nr.214 din 12 aprilie 2017 pentru aprobarea procedurii privind asigurarea fondurilor necesare pentru realizarea amenajamentelor pastorale ale suprafețelor de pașiști permanente, precum și pentru modificarea și completarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pașiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr.18/1991, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1064/2013
9. Hotărârea nr.643 din 7 septembrie 2017 privind modificarea și completarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pașiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991 , aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.064/2013
10. Lege nr. 44 din 19 ianuarie 2018 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pașiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991
11. Studiu pedologic și agrochimic necesar întocmirii amenajamentului pastoral al UAT municipiul ONEȘTI, județul Bacău – O.S.P.A. Bacău, 2021

